

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

Adeziune deplină și hotărâre fermă pentru îndeplinirea programului P.C.R. privind

FORMAREA OMULUI NOU ÎN SPIRITUL PRINCIPILOR ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE ȘI COMUNISTE

Atenția poporului nostru a fost polarizată, în ultimele zile, în jurul unui eveniment de însemnătate excepțională pentru viața social-politică a țării: Plenara C.C. al P.C.R. consacrată dezbaterii și adoptării Programului Partidului Comunist Român pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Urmărite cu viu interes de toți cetățenii României, dezbaterile și documentele adoptate de plenară au găsit un nemărginit ecou în mințile și inimile tuturor.

Document de o esențială valoare programatică, amplă și atotcuprinzătoare expunere pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut-o cu acest prilej, proiectează un puternic fascicol de lumină asupra celor mai importante probleme privind educația socialistă și comunistă a maselor.

Făcând o analiză științifică, dialectică — adevărat model de interpretare și aplicare creatoare a învățării marxist-leniniste la realitățile de ordin material și spiritual existente în țara noastră — a transformărilor care au avut și au loc în baza economică și suprastructura societății românești, secretarul general al partidului a clarificat în cuprinsul expunerii sale aspecte de importanță hotărâtoare pentru afirmarea principiilor socialiste și comuniste în viața poporului.

Cu exigență, principialitate și responsabilitate comunistă, plenara a elucidat o seamă de probleme de fond privind organizarea și desfășurarea activității ideologice și politice de masă, a precizat direcțiile majore ale operei de educație socialistă, a definit magistral ce înseamnă a fi comunist, marxist-leninist, reafirmând, totodată, principiile care călăuzesc politica internă și externă a partidului și sta-

tului nostru. De asemenea, au fost formulate orientări partinice și indicate măsuri precise privind organizarea întregii vieți sociale pe baza principiilor eticii și echității socialiste, sporirea rolului școlii ca factor principal de instruire și educare a tineretului, creșterea contribuției creației cultural-artistice la îmbogățirea spirituală a poporului, la formarea omului nou, precum și intensificarea participării României la schimbul mondial de valori umane.

Așa cum s-a apreciat și la plenară, consolidarea în întreaga noastră viață socială a principiilor eticii și echității socialiste reprezintă o lucrare vastă, de durată, a cărei îndeplinire cere eforturi de perfecționare și autoperfecționare fiecăruia dintre noi. Ea este o componentă inseparabilă a procesului complex de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, țel către care, sub înțeleapta conducere a partidului, ne îndreptăm cu pași vertiginoși. Tocmai de aceea, toți cei ce muncesc în patria noastră liberă, independentă și suverană — români, maghiari, germani și de alte naționalități — membri și nemembri de partid, văd în amplul program elaborat și adoptat de recenta plenară, un adevărat cod al educației partinice, al modului de a trăi, a munci și a crea în chip comunist, un document istoric de mare durabilitate, la îndeplinirea căruia se angajează să participe cu toată ființa lor. E sentimentul tonic și profund pe care îl conțin și scrisorile sosite, în ultimele zile, la redacție, prin care oamenii muncii din agricultură, industria alimentară, silvicultură și sectorul de gospodărire a apelor își exprimă adeziunea lor totală față de ideile cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, de concluziile formulate în Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie a.c., a căror traducere în fapt sint gata să o îndeplinească.

În această înțeleaptă chemare stă viitorul patriei

Tot ce s-a făcut bun în țara aceasta, în fiecare colțor al ei, s-a făcut prin muncă cinstită, cu trudă și grijă. Tot ceea ce ne-a rămas de la străbuni, ca și îndeplinirile noastre, ale celor care înălțăm astăzi socialismul, poartă această pecete neprețuită.

Pornind acum, în baza unui program atât de cuprinzător, la îmbunătățirea activității ideologice, de educare socialistă a tuturor, pentru așezarea legăturilor dintre oameni numai și numai pe temelia sănătoasă a dreptății și a cinstei, partidul nostru a avut în vedere munca noastră, roadele ei.

Sub fiecare brazdă, în fiecare grăunte, în absolut tot ce producem se află un strop din munca fiecăruia dintre noi și noi simțim milioane. Sintem milioane și, sub conducerea înțeleaptă a partidului, ne-am unit puterile și priceperea, cugetele și simțămintele pentru a preface din temelii agricultura noastră. În acest fel, pământul românesc, binecuvântat de natură, a căpătat o nouă strălucire — aceea a socialismului.

Îndeplinind revoluția socialistă, poporul nostru a sfărâmat pentru totdeauna lanțurile robiei și aceasta i-a îngăduit să pornească la o muncă nouă, fără exploatare, ale cărei roade îi sint în întregime hărăzite. Eliberarea de exploatare a făcut ca munca noastră a tuturor să fie mai spornică, bogăția obștească să crească neconținut.

Așa se petrec lucrurile și în unitatea noastră. Cui nu-i crește inima de bucurie văzând acum, în această toamnă aurie, pătulele cooperative pline cu porumbul care, pe cele peste 1000 de hectare cultivate, a rodit în 1971 mai mult decît am prevăzut în planurile noastre.

Dar, după cum s-a văzut, a munci, a spori averea colectivă nu e de-ajuns. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea făcută în fața Plenarei C.C. al P.C.R., „eliberarea omului de tarele morale ale trecutului, de consecințele gravelor deformări spirituale produse de ideologia și comportamentul claselor exploatare constituie o latură esențială a activității politice de educație socialistă a oamenilor muncii din patria noastră”.

Avutul nostru, al tuturor, trebuie nu numai înmulțit, dar și apărat împotriva celor loviți de „tarele morale ale trecutului”. Căci, se știe, mai sint înși care dăunează intereselor societății, ale colectivității, care își însușesc pe ne-

drept din avuția obștească. Aceștia nu numai că ne zădărnesc o parte din eforturile cinste ale noastre, ale majorității, dar încearcă să frneze mersul înainte al construcției socialiste. Actele lor sint acte contrarevoluționare și de aceea nu le putem îngădui.

În comuna noastră, mijloacele de educare de masă sint folosite cu efecte bune. Gazeta de perete, aparatele de radio, televizoarele, presa — toate acestea ne ajută să ne transformăm neconținut pe noi înșine și pe cei de lângă noi, astfel încît felul nostru de a privi viața, munca, averea poporului să fie potrivit celei mai înaintate învățături — aceea a partidului nostru.

„Să educăm pe toți cetățenii, și în special tineretul, în spiritul culturii față de muncă” — ne cheamă partidul prin glasul secretarului său general. În această înțeleaptă chemare stă viitorul patriei și al poporului nostru. De aceea, sintem hotărâți s-o urmăim cu toată căldura inimii.

Floarea BARBU
Erou al Muncii Socialiste,
președinta C.A.P. Cernetu,
județul Teleorman

Țelurile noi cer oameni noi

Deseori am zăbovit cu gîndul asupra unora sau altora din realizările și aspirațiile societății noastre socialiste. M-am străduit să pătrund și să înțeleg cît mai bine principiile de etică așezate la baza acesteia. Întotdeauna am ajuns la concluzia că, în tot ceea ce se face, se urmărește cu simțul deplinei răspunderi patriotice, crearea unui curent tumultuos de ridicare a conștiinței și responsabilității fiecăruia la locul său de muncă.

Procesul formativ al omului, înzestrat cu toate atributele cerute de societatea socialistă de azi și cea comunistă de mâine, este în plină desfășurare. Aluatul cu care se plămădește acest proces este munca, corectitudinea și omenia. Nu se poate ceva mai bun, care să ducă la o dezvoltare rapidă și un prestigiu pe deplin meritat de poporul nostru.

Documentele de partid apărute în ultimul timp, ca și lucrările Plenarei C.C.

al P.C.R. din 3-5 noiembrie, urmărite cu atîta interes de toți oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei, scot în evidență un puternic atașament în gînduri și năzuințe față de acestea, ceea ce constituie garanția unor realizări din ce în ce mai remarcabile. Nici nu se putea altfel, cînd măsurile adoptate de plenară, pe baza propunerilor de excepțională valoare teoretică și practică formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu privitoare la îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, vizează formarea omului nou, ridicarea pregătirii și a puterii sale de dăruire la nivelul înaltelei exigențe impuse de dezvoltarea actuală și viitoare a societății noastre socialiste.

Prof. emerit dr. doc.
C. V. OPREA
de la Institutul agronomie
din Timișoara

(continuare în pag. a 3-a)

ACTUALITATE ȘI PERSPECTIVĂ ÎN MODERNIZAREA GOSPODĂRIII PĂDURILOR

Ing. Filip TOMULESCU

șeful Departamentului silviculturii

În perioada actuală, unitățile din subordinea Departamentului silviculturii, toți lucrătorii silvici, desfășoară o multilaterală și susținută activitate tehnico-economică și organizatorică avînd ca obiectiv imediat încheierea cu rezultate cît mai bune a primului an din cincinalul în curs și crearea condițiilor necesare pentru trecerea cu succes la îndeplinirea sarcinilor de plan pe 1972. Întreaga activitate din silvicultură se desfășoară în spiritul sarcinilor trasate de cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român, în ce privește apărarea, conservarea și dezvoltarea fondului forestier și sporirea eficienței contribuției silviculturii la avîntul țării. Analiza efectuată nu de mult de Comisia permanentă

pentru agricultură și silvicultură a Marii Adunări Naționale cu privire la măsurile pentru perfecționarea și dezvoltarea silviculturii a adus un aport deosebit la valorificarea în și mai mare măsură a posibilităților — existente și potențiale — destinate să accelereze procesul aflat în curs de intensificare și modernizare a gospodăririi pădurilor.

Cu obiective de perspectivă pe deplin clare, concretizate în sarcini anuale de plan realiste, cunoscute și asimilate de către toți lucrătorii, unitățile din silvicultură au obținut în decursul primelor trei trimestre ale acestui an o serie de realizări pozitive în toate compartimentele de activitate. Există însă și unele rămăneri în urmă,

ceea ce impune din partea fiecărui colectiv, fiecărui lucrător, eforturi sporite, astfel încît în decursul acestui trimestru să fie lichidate toate restanțele care se mai înregistrează la unele unități. La 31 decembrie a.c., toți indicatorii de plan, la toate unitățile silvice, să fie îndepliniți și chiar depășiiți!

Este necesar să se insiste neobosit pe concretizarea și desăvîrșirea — în limitele fiecărei unități — a măsurilor menite să consolideze actuala cotitură pe care silvicultura țării noastre o efectuează în cea ce privește orientarea genetică a lucrărilor de împăduriri, prin care se urmărește eficiența economică maximă, stabilă și de lungă durată, în acest compartiment de activitate. Complexul de măsuri adoptat în această direcție de Consiliul Departamentului silviculturii trebuie aplicat în viață integral, fără abateri, de către toate inspectoratele și ocoalele silvice. Ne găsim acum în perioada de scadență a unei sarcini de mare însemnătate pentru materializarea orientării susmenționate: campania de recoltare a semințelor, de organizare a conservării și depozitării adecvate a acestora. Există o bună fructificație la rășinoase și la o serie de specii folioase, care trebuie utilizată cu mult simț de

(Continuare în pag. a 11-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 45 (457)

Joi, 11 noiembrie 1971

SUMAR

- Discuții la „masa rotundă” pe tema: **SĂMÎNȚA — IZVORUL RECOLTELOR** (pag. 4)
- În dezbatere publică: **PROIECTUL LEGII VIEI ȘI VINULUI** (pag. 5)
- **PENTRU PROGRESUL ZOOTEHNIEI**: Dezbaterile proiectului Legii pentru organizarea producției și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri (pag. 6)
- O sarcină de răspundere pentru fiecare S.M.A.: **EXTINDEREA MECANIZĂRII ÎN ZOOTEHNIE** (pag. 7)
- Ancheta noastră: **PE TRASEUL INGRĂȘĂMINTELOR, DE LA FURNIZOR LA BENEFICIAR** (pag. 8)
- **TUTUN '72** (pag. 9)
- În județul Bihor, în primele zece luni ale anului: **RITM LENT LA AMENAJĂRILE LOCALE DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCIONARE** (pag. 10)
- Convorbire: **CE OFERĂ VINĂTORILOR SEZONUL DE TOAMNĂ-IARNĂ?** (pag. 11)
- **ASPRĂ ȘI FRUMOASA ȘCOALA A ȘANTIERELOR** (pag. 12)
- ÎNTRE FACULTĂȚILE DE PROFIL ȘI LICEELE DE SPECIALITATE — O STRÎNSĂ COLABORARE! (pag. 13)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian **CĂRARE**; Ing. Vasile **CIUȘU** (redactor șef.); Ing. Sonia **DIRADURIAN**; Ing. Eugen **GRIGORESCU**; Ing. Nicolae **MANTZ**; Dr. ing. Teodor **MARIAN**; Ing. Gheorghe **MOLDOVAN**; Ing. Ioan **MOLDOVAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea **MOTOC**, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu **MUREȘAN**, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian **ROȘCA**; Ing. Mihai **SEMENESCU**; Anton **STOIANOVICI**; Ing. Nicolae **STOICA**; Dr. doc. Nicolae **ȘTEFAN**, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile **TEMISAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion **TEȘU**; Ing. Ion **TOMA**; Prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

INCA 2000 DE HECTARE ÎN CIRCUITUL AGRICOL

În zona Pelicani, din județul Ialomița, în perimetrul sistemului de irigații Călărăși, vor intra în circuitul agricol încă 2000 de hectare, care nu puteau fi exploatare rațională până acum datorită excesului de umiditate și bălților aproape permanente.

Pentru înlăturarea acestor dificultăți, I.E.L.L.F.G.A. Călărăși a trecut la redimensionarea canalului colector, prin mărirea debitului de evacuare, construind totodată o rețea de 30 km de canale. Pentru aceste lucrări au fost alocate 3 milioane de lei, din care unitățile beneficiare — cooperativele agricole Călărăși Vechi, Mircea Vodă, Măgureni și I.A.S. Dragalina — au participat cu 1,6 milioane de lei.

Lucrările au fost începute la 15 august. Până de curind, s-au executat 14 km de canale interioare de desecare, terasându-se 56 000 m² de pământ. Prin rețeaua de canale de pină acum, suprafața de 1000 de hectare aparținând C.A.P. Măgureni (600 ha) și I.A.S. Dragalina (400 ha) a fost scoasă definitiv de sub influența excesului de umiditate și bălților.

Concomitent, s-a lucrat și continuă să se lucreze la lărgirea canalului colector, unde, din 29 000 m² s-a și realizat peste 19 000 m² de terasamente.

Până la 15 decembrie toate lucrările prevăzute vor fi terminate.

CU PLANUL INDEPLINIT ȘI DEPAȘIT

Colectivul de muncă de la Uzina de fabricații, reparații și montaje în agricultură din Roșiori de Vede, județul Teleorman, a realizat și depășit încă de la 20 octombrie planul de producție pe 10 luni. La producția globală, prevederile de plan respective au fost depășite cu peste 2 milioane de lei, iar la producția-marfă, cu peste 800 000 de lei. Cele mai bune rezultate s-au obținut la producția de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole. Angajamentul luat, pentru obținerea de economii în valoare de 800 000 de lei, a fost, de asemenea, îndeplinit și depășit, realizându-se un milion de lei.

PĂSTRAREA MATERIALULUI SĂDITOR VITICOL

Centrala viei și vinului, împreună cu Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație, au organizat, în județul Prahova, o consfățuire de lucru, având ca temă păstrarea materialului de înmulțire viticol. Au participat toți lucrătorii centralei și ai întreprinderilor județene cu obligații în preluarea și comercializarea

materialelor săditoare. În timpul instruirii și discuțiilor s-a pus accent pe metodele de păstrare în spații frigorifice și în saci de polietilenă, pe tratamentele împotriva bolilor și, totodată, s-a întocmit balanța materialului săditor. De un real folos s-a dovedit și demonstrația făcută la complexul de altoire și forțare de la Chișorani al I.V.V. — Valea Călugărească.

ÎNLESNIRI PENTRU MEMBRII COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE ȘI ȚĂRANII CU GOSPODĂRIE INDIVIDUALĂ DE A CUMPĂRA APARATE DE RADIO ȘI TELEVIZOARE

În scopul înlăturării posibilităților membrilor cooperativei agricole de producție și țăranilor cu gospodărie individuală de a cumpăra aparate de radio și televizoare, printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri au fost aduse unele îmbunătățiri condițiilor de vânzare cu plata în rate a acestor produse.

Potrivit noilor reglementări pot să cumpere în rate televizoare și aparate de radio și țăranii cu gospodărie individuală. În același timp, pentru țăranii cooperatori și cei cu gospodărie individuală cuantumul accontului ce trebuie achitat la cumpărare a fost redus de la 30—50 la sută la 15—30 la sută din valoarea mărfii, iar numărul ratelor lunare a fost mărit de la 12 la 24.

Prin aceste modificări accontul și numărul de rate pentru țăranii sunt aceleași ca și pentru salariații, pensionarii și membrii cooperativei meșteșugărești.

NECINȘTEA VA FI PEDEPSITĂ

De curind, sosind la un lan cu porumb al cooperativei agricole Albești, județul Ialomița cu două... autoturisme, șoferul Nicolae Marinescu și alți 6 răufăcători — Ion Ivan, Mircea Marinescu, Constantin Coroabă, Dumitru Constantin, Pamfilu Ispas și Ion Dorcea, din satul Dilga, comuna Dor Mărunt, l-au bătut pe paznicul unității și au încărcat 15 saci cu porumb

știuleți. Identificați, atentatorii la avutul obștesc al cooperativei vor trebui acum să suporte rigorile legii.

NU LĂSAȚI ZAHĂRUL PE CIMP!

Cea mai mare parte a sfecei de zahăr — 86% din suprafața cultivată — a fost recoltată. A mai rămas însă în pământ, la cooperativele agricole, producția de pe circa 24 000 hectare. Până la 8 noiembrie, o bună parte din sfecla recoltată — peste 300 000 t — nu fusese de asemenea, transportată la bazele de recepție sau la fabricile de zahăr.

Orice întârziere în strângerea și expedierea acestor produse este foarte păgubitoare. O pierdere în greutate de numai 1 la sută, înseamnă, zilnic, la cantitatea netransportată amintită, 3 000 tone, din care se pot extrage 400 tone de zahăr! Altfel spus, minusul de 3 000 tone de sfeclă se poate traduce într-o diminuare a veniturilor cooperativei agricole cu circa 1 200 000 lei, respectiv într-o pagubă pentru stat de aproximativ 3 milioane lei.

Cele mai mari cantități de sfeclă netransportată există în județele Suceava, Mureș, Bihor, Arad, Brașov, Botoșani, și Neamț, rămase în urmă cu recoltarea sunt județele Ilfov, Dolj, Timiș, Covasna, Olt, și altele.

Vremea se poate schimba de la o zi la alta. Vin ploile și apoi temperaturile scăzute. Recoltarea și transportul pot fi serios îngreunate. Efortul se amplifică. În același timp, datorită menținerii în cimp a rădăcinilor, iar mai apoi datorită gerului se periclitează calitatea materiei prime, se depreciază capacitatea sfecei de păstrare în silozuri, se măresc pierderile. Iată de ce, direcțiile generale județene, conducerea unităților agricole au datoria de a mobiliza întins, în aceste zile, toate forțele, astfel încât să se realizeze un ritm susținut la recoltarea și transportul sfecei, să se asigure strângerea și livrarea tuturor cantităților până cel mai târziu la 15 noiembrie.

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1972 la revista

„AGRICULTURA“

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

SCRISORI

A venit și rindul șefilor de atelier

Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, încă de la începutul anului 1971, a organizat la nivel republican unele instructaje, la care au luat parte directorii I.M.A., economiștii șefi, inginerii din S.M.A., mecanicii secțiilor de mecanizare și alți specialiști din S.M.A. De curind, în sfârșit, le-a venit și rindul șefilor de atelier din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii.

După cum se știe, cu doi ani în urmă, au intrat în exploatare tractoarele din seria 400, neclare mecanizării lucrărilor din legumicultură, viticultură, pomicultură, pe terenurile în pantă etc. Noile tipuri de tractoare au unele particularități constructive care în procesul de întreținere și reparații trebuie bine cunoscute, altfel exploatarea lor creează multe dificultăți mecanizatorilor în timpul efectuării lucrărilor agricole.

Este firesc ca, atunci când ești pus în fața unei probleme necunoscute, să te descurci mai anevoie, ba chiar să te sfiești să execuți o intervenție tehnică, necunoscând caracteristicile constructive, funcționale și de exploatare ale unui utilaj.

Or, până nu de mult, când se defecta un tractor nou de tipul U.V.L.—400, S.M.—400 sau S.V.—400, șefii de atelier apelau la specialiștii de la uzinele „Tractorul” Brașov sau la echipele de intervenție aparținând întreprinderilor județene pentru mecanizarea agriculturii.

Pentru a ușura remedierea defecțiunilor și efectuarea reparațiilor la aceste tractoare în perioada care urmează, Centrala I.M.A. a organizat, la Centrul de instruire a cadrelor tehnice și economice Ștefănești-Ilfov, instruirea celor aproape 800 de șefi de atelier din toate S.M.A. din țară.

Cu această ocazie, au fost formate 5 posturi cheie: motor, transmisie, sistemul de alimentare și injecție, instalația hidraulică și instalația electrică. După trecerea cursanților pe la fiecare din posturi (unde s-au predat o serie de cunoștințe teoretice și s-au făcut demonstrații practice), în penultima zi aceștia au participat la o vizită de lucru la uzinele „Tractorul” și „Rulmentul” din Brașov, unde au luat cunoștință de fluxul tehnologic de montare, rodare a motoarelor, transmisiiile și montajul general al tractoarelor.

Cu această ocazie, pe lângă verificarea practică a unor jocuri de montaj, șefii de ateliere au văzut și unele dispozitive care — realizate de ei în atelierele de reparații pe care le conduc — vor ușura mult munca tractoriștilor, iar reparațiile vor fi de o calitate superioară, față de metodele de lucru folosite până în prezent. (Ing. Iuliu **BRETTFELD**.)

Cu planul anual îndeplinit

Harnicii lucrători de la S.M.A. Orășoara, județul Timiș, au îndeplinit încă de acum o lună planul anual la volumul de lucrări, exprimat valoric. În același timp, ei au redus cheltuielile de producție cu 7 la sută față de indicatorul prevăzut. Aceste rezultate s-au putut obține ca urmare a creșterii gradului de utilizare a bazei tehnico-materiale din dotare. Astfel, productivitatea pe tractorul fizic este cu circa 25 000 de lei mai mare față

de anul trecut. De asemenea, a crescut și productivitatea pe muncitor cu 14 599 lei.

Cifrele de mai sus s-au concretizat și în rezultatele obținute de cele 7 cooperative agricole deservite. Cele 2 900 hectare de griu au fost însămânțate în epoca optimă. În prezent, mecanizatorii lucrează din plin la eliberarea unor terenuri, la însolizarea nutrețurilor și executarea ogoarelor de toamnă. Paralel, la atelierul mecanic se confecționează un lot de 45 de mori universale pentru tocat furaje grosiere (prototipul fiind conceput de specialiștii de la S.M.A. Orășoara), utilaje care vor fi folosite în sectorul zootehnic din cooperativele agricole de pe cuprinsul județului. (I. FAUR.)

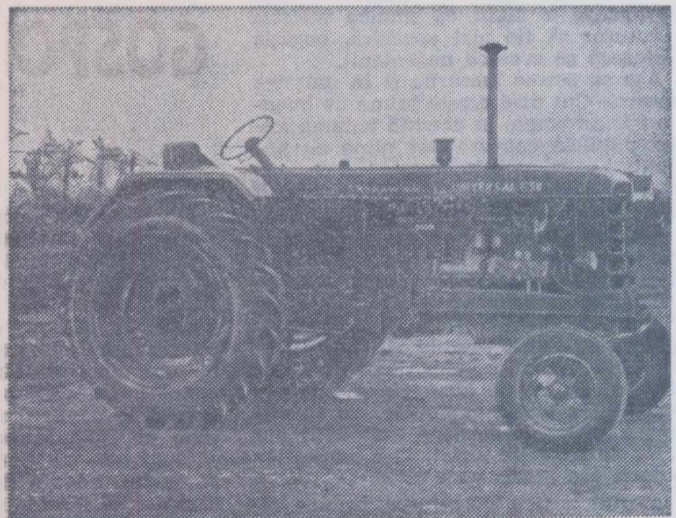
Roadele pădurii

În acest an, campania de recoltare a produselor pădurilor a fost temeinic organizată. Prin cele 15 puncte de achiziții din județul Caraș-Severin și prin echipele de culegători organizate de brigadierii și pădurarii, s-au strins 3 500 kg de ciuperca, 120 000 kg de mure, 10 000 kg de coarne, 12 000 kg de măcișe. În prezent, se lucrează din plin la strângerea porumbelor și castanelor. (F. IOSIF.)

Cine plătește?

Tractorul Universal 650 din fotografie, proprietatea S.M.A. Săcălaz, n-a lucrat în campania agricolă de toamnă decât 2—3 zile.

Intors de curind de la Uzina de fabricații, reparații și mon-

taje în agricultură din Orășoara, acum se... odihnește din nou! Garniturile, numai după o zi de „lucru” au cedat și lichidul curge din toate părțile.

Ne întrebăm, cine va suporta noua reparație?

Adeziune deplină și hotărîre fermă pentru îndeplinirea programului P. C. R. privind

FORMAREA OMULUI NOU ÎN SPIRITUL PRINCIPILOR ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE ȘI COMUNISTE

Un deziderat major — educarea în spiritul cultului față de muncă

Alături de toți cetățenii patriei și noi, mecanizatorii din Ghimbav, am urmărit cu deosebit interes lucrările recente plenare a C.C. al P.C.R., care a dezbătut programul pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Multitudinea de idei cuprinsă în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenară, profunzimea analizei întreprinsă cu acest prilej, dovedesc încă o dată grija deosebită pe care o acordă partidul desăvîșirii societății noastre socialiste, ridicării țării pe noi trepte ale civilizației și progresului.

Sînt intru totul de acord cu cele cuprinse în expunere, fiind pe deplin convins că una din condițiile esențiale ale mersului nostru înainte o constituie făurirea unei înalte conștiințe socialiste a fiecărui cetățean al patriei, a întregului popor.

Desigur, edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate solicită din partea fiecăruia o angajare deplină, responsabilă, în crearea materială și spirituală. Un rol deosebit în înflorirea economiei țării noastre, în sporirea producției de bunuri materiale, mai precis în intensificarea și modernizarea agriculturii, îl avem și noi, mecanizatorii. Lucrez de aproape 15 ani în cadrul secției care deservește cooperativa agricolă din Ghimbav și, în acest răstimp, am putut să-mi dau seama de uriașele prefaceri materiale și spirituale care au avut loc și în această parte a țării, de progresul rapid înregistrat de cooperativa agricolă și de membrii ei. La aceasta am contribuit și noi, mecanizatorii, care ne-am străduit să ne îndeplinim cât mai bine obligațiile ce ne revin,

punînd accentul pe calitatea lucrărilor, conștienți că în acest fel ajutăm nemijlocit la sporirea producției agricole, la creșterea avuției naționale. Putem afirma că munca noastră, desfășurată alături de cooperatorii de aici, dă roade tot mai bune. Cooperativa agricolă din Ghimbav a fost distinsă, pentru rezultatele bune dobîndite în producție — pe lângă diferite diplome și medalii — cu Ordinul Muncii clasa I. În anul acesta, prin munca noastră înfrățită, a românilor și germanilor, în frunte cu membrii de partid, s-au realizat producții medii bune: peste 3 200 kg grâu, 26 000 kg cartofi, 30 000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Desigur, nu putem spune că am făcut tot ceea ce ne-a stat în putință. Și în activitatea noastră s-au manifestat unele lipsuri, majoritatea avînd la bază slaba disciplină în muncă. Mai există uneori și în cadrul secției și stațiunii noastre, îndeosebi printre tineri, o insuficientă preocupare față de îndeplinirea îndatoririlor cotidiene, o atitudine necorespunzătoare față de muncă. De aceea este necesar, așa cum bine s-a subliniat în expunerea secretarului general al partidului — să intensificăm activitatea pentru a educa pe toți cetățenii, și în special tineretul, în spiritul cultului față de muncă, singura sursă a progresului și prosperității poporului nostru, a națiunii noastre socialiste, mijlocul principal de afirmare a talentului și forței cretore, de autoperfecționare morală a fiecăruia. Din proprie experiență am putut să-mi dau seama că exemplul personal, la locul de muncă, strădania de a te autodepăși, de a-ți îmbogăți continuu cunoștințele politice și profesionale, constituie cele mai bune căi pentru mobilizarea tuturor tovarășilor tăi de muncă la realizarea sarcinilor de plan, pentru ridicarea conștiinței socialiste a fiecăruia.

Gheorghe ALLIESS
mecanizator
la S.M.A. Ghimbav,
județul Brașov

Familia are datoria de onoare de a da patriei oameni de nădejde

Ca toți oamenii muncii din țara noastră, am urmărit cu deosebit interes lucrările recente Plenare a C.C. al P.C.R. în care s-a dezbătut programul pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a oamenilor muncii, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste.

Așa cum se sublinia în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, așa cum au arătat mulți vorbitori la plenară, familiei îi revine un rol deosebit în formarea omului nou, care să întrunească calitățile cerute de societatea noastră. Ca mamă, care am apucat și vremurile din trecut, vremuri în care au crescut destul de greu copiii, îmi dau seama că acum, cînd partidul și statul ne vin în ajutor cu alocații în bani, cu gratuitatea cărților și învățămîntului în școli, cu burse în facultăți, trebuie să contribuim activ la educarea cetățenească a copiilor. De această sarcină am ținut și țin încă seamă, deși copiii mei sînt mari. Iată, fiul nostru cel mai mare, Petru, a reușit să devină, recent, inginer horticultor; el s-a întors în sat, aici, la Bivolari, unde conduce ferma legumicolă a cooperativei noastre agricole de producție, care are 250 hectare și unde lucrăm și noi, părinții. Recent, el s-a căsătorit cu o studentă de la Universitatea din Iași; în anul viitor, va ieși și ea profesoară și va veni tot în sat la noi. Mai am apoi două fete — Mărioara și Elena — care au absolvit o școală profesională a industriei ușoare, și care s-au încadrat ca muncitoare — prima la „Țesătura” și cealaltă la fabrica de tricotate „Moldova” din Iași. Mărioara s-a căsătorit cu un sudor, iar Elena vrea să se mărite și ea tot cu un muncitor fruntaș. Mai am un băiat militar activ. Iar ultimul — Mihai — elev în clasa a XI-a la Liceul „Costache Negruzzi” din Iași. Pe toți i-am crescut și educat în spi-

ritul dragostei față de muncă, al cinstei, al năzuinței spre învățătură, în spiritul respectării legilor și iubirii de țară.

Aici, la noi, la Bivolari, avem acum școală mare, nouă, dată recent în folosință. În construcție avem și o creșă cu o capacitate de 100 de locuri. Altă construcție la fel se va face și în satul Tabăra. În acest fel, copiii cooperativelor noastre sînt ajutați să ajungă oameni folositori patriei socialiste. Trebuie numai hărnicie și silință la învățătură din partea copiilor, răbdare și perseverență în îndrumarea lor din partea părinților, un front comun al acestora cu școala și educația sănătoasă, socialistă va da roade. Așa reiese din documente, așa am înțeles eu că trebuie să facem.

Maria Gheorghe SUDITU
cooperatoare
din comuna Bivolari,
județul Iași

Țelurile noi cer oameni noi

(Urmare din pag. 1)

Iată de ce îmi exprim întreg atașamentul față de măsurile luate și mă voi strădui să contribuie și eu la ducerea lor neîntîrziată la îndeplinire.

Îmi dau seama că în procesul formativ al omului cerut de societatea noastră socialistă de azi și comunistă de mâine, obligațiile mele de dascăl și cercetător sînt deosebite. De aceea, mă voi strădui și mai mult ca până acum să-mi aduc contribuția la marea operă de ridicare a conștiinței maselor.

Pe această linie, voi căuta să semăn în sufletul studenților și colaboratorilor mei sămînța aleasă a idealurilor socialiste, a dragostei față de muncă; mă voi strădui, în același timp, să fac simțită și mai mult legătura activității de cercetare pe care o desfășor cu producția. Voi căuta să transform cimpurile experimentale și loturile demonstrative organizate pe terenurile slab productive — sărături, soluri cu exces de umiditate, pămînturi acide — în adevărate școli ale năzuinței spre mai mult și mai bine, în folosul celor ce muncesc.

În aceste zile fierbinți, de îmbogățire sufletească

Zilele de sfîrșit de toamnă au fost totuși fierbinți. Paralel cu febra pentru efectuarea ultimelor lucrări agricole, oamenii muncii de pe ogoare, alături de celelalte milioane de cetățeni ai patriei noastre, au primit cu puternic interes și entuziasm știrile și reportajele transmise prin radio, televiziune și ziare, asupra lucrărilor Plenarei C.C. al P.C.R., a amplei expuneri a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Consemnăm cîteva din primele reacții, din primele impresii.

În faptul dimineții

În curtea sediului C.A.P. Coșereni, județul Ilfov, întîlnim în faptul dimineții 50—60 de cooperatori. Cineva sosise cu o mașină de la București și adusesse ziare proaspete.

Șeful fermei I, Emil Andrei a propus îndată ca prin stația de radiofonică să fie transmisă Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe capote, astfel încît atît la ateliere cit și la celelalte locuri de muncă ale cooperativei, oamenii să ia cunoștință de conținutul marelui program.

— În aceste zile, a subliniat Emil Andrei, majoritatea celor 200 de cooperatori din fermă se află, fie unde treierăm orezul recoltat de pe cele 37 de hectare, fie la alte treburi urgente. Am hotărît ca, după lucru să ne adunăm și să citim pe îndelete materialele plenarei. În plus, la gazeta de perete a fermei vom prezenta ziarul cu Expunerea. De altfel, toți comunistii din fermă, ca și cei din întreaga cooperativă, se consideră de pe acum propagandiști harnici,

pentru a duce cuvîntul partidului în masa celor ce muncesc, mobilizîndu-i să fie exemplu de muncă și de conștiinciozitate în sectoarele unde sînt repartizați.

Ațiuni educative ferme

Sosim la S.M.A. Mihăilești, județul Buzău. Șeful de atelier Virgil Dulgheru, face o ultimă verificare la un tractor reparat de curînd.

— La toate cele opt secții ale stațiunii, ne spune dînsul, în fiecare dimineață, s-a hotărît ca oamenii să sosească mai devreme cu un sfert de oră, pentru a se trece în revistă articolele importante ce apar în ziare și a se dezbate operativ unele probleme de educație ce privesc activitatea secției. Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu ne-a arătat că este necesar ca de aci înainte să nu trecem deloc cu ușurință pe lângă deficiențe. Pe lângă realizările obținute în diferitele campanii ale anului, și la S.M.A. Mihăilești au mai persistat lipsuri — fie legate de disciplina oamenilor, fie de economisirea pieselor de schimb și carburanților.

— V-am ruga să trecem pe un tărîm concret.

— Iată, secția a 8-a Movila Banului, condusă de Toma Gavriliță, a depășit planul anual valoric încă de la 1 noiembrie, cu peste 40 000 lei. Asemenea succese se puteau obține și la alte secții. Dar nu s-a manifestat întotdeauna exigență față de consumurile de materiale, motorină și lubrifianti. Uneori s-a crezut că depășirile respective pot fi acoperite prin plusurile de producție. Această atitudine

de pasivitate trebuie să fie combătută ferm pe viitor. Atitudine hotărîtă luăm și față de orice acte de indisciplină și acte antisociale. La foaia volantă a stațiunii a și fost luat în „feșii urzicii” mecanicul Dumitru Roman de la secția a 2-a Florica, care a folosit un tractor al secției în scopuri personale.

Pe viitor, gazeta de perete și foaia volantă vor acționa în scop educativ, cu și mai multă fermitate.

Pentru o puternică

mobilizare a salariaților

La I.A.S. Rimnicu Sărat sînt, cum e și firesc, numeroase treburi de încheit în aceste zile. Totuși, în după-amiaza zilei cînd am sosit aici, am găsit adunați în sala clubului peste 50 de salariați din cadrul fermelor mai apropiate.

— Lucrările plenarei au avut un răsunet viu în inimile noastre, ne-a spus tovarășul Constantin Dibu, președintele comitetului sindicatului. Oamenii noștri nu sînt prea meșteri ai cuvîntelor, dar dacă vești sta de vorbă cu oricare, vești constata că documentele plenarei au constituit un izvor luminos de îmbogățire sufletească, un îndemn fierbinte la noi acțiuni menite să ducă la punerea în valoare a ideii de muncă și de respect pentru tot ceea ce înseamnă instruire și educație, largire a orizontului de cunoștințe.

— Ce a întreprins comitetul sindicatului în sprijinul aplicării

marelui program al partidului?

— În primul rînd o serie de măsuri pentru dinamizarea adunărilor grupelor sindicale, care trebuie să devină nuclee de dezbateri a tuturor problemelor de producție și de educație ale unității, prilejuri pentru o puternică mobilizare a salariaților la buna organizare a muncii, la desfășurarea entuziastă a întrecerii, la intensificarea eforturilor creatoare în vederea creșterii productivității muncii și îmbunătățirii calității produselor. Programul înfățișat de tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază pregnant că avem mari îndatoriri de a contribui prin munca fiecărui membru al comitetului sindicatului, la formarea spirituală a salariaților. Pentru aceasta nu vom ști ce este oboseala, spre a fi mereu prezenți în ferme, în mijlocul muncitorilor.

punzător etapei actuale pe care o străbatem, punctul de vedere al partidului în problemele ce ne stau în față. Trăim un ceas istoric, cînd ni se arată — și mulțumim din inimă partidului pentru că ne-a arătat cu limpezime acest lucru — că avem toate posibilitățile să obținem realizări cu mult mai mari, că ne stă în putere, datorită condițiilor create de partid și de stat, să ne ridicăm pe noi trepte ale progresului. Este nevoie însă să muncim neabătut, perseverent, pentru a ridica și conștiința oamenilor către țelurile pe care le urmărîm.

Vom acționa

cu consecvență, în profunzime

Pe inginerul Aurelian Cîrlan, directorul S.M.A. Inotești, județul Prahova, îl găsim în hala de montaj a atelierului mecanic, unde în iarna aceasta se vor repara 65 de tractoare.

— Am obținut rezultate bune în cele 14 cooperative deservite, iar secțiile își realizează și își depășesc planurile de venituri. Dar ne dăm seama că este posibil mai mult, adică toate cele 7 secții să ajungă la nivelul celor din Colceag, Parepa și Tomșani, situate în întrecere pe primele locuri.

Salariații noștri, studiînd recente documente ale Plenarei C.C. al P.C.R. și-au exprimat recunoștința adîncă pentru programul ce le-a fost prezentat. Ne gîndim ca fiecare comunist, fiecare salariat al nostru, să acționeze cu consecvență, în profunzime, spre a răspunde prin o pregătire ideologică de înalt nivel și printr-o muncă exemplară, grijii ce ni se poartă pentru formarea noastră spirituală.

AI. RAICU

Redacția: De mulți ani, unitățile agricole din județul Constanța se situează, în ansamblul lor, pe primele locuri în ceea ce privește nivelul producțiilor agricole. Este pentru oricine limpede că în ele se oglindesc direct și însușirile semințelor utilizate. Preocupările pentru producerea de semințe, la diferite culturi, în raport cu necesitățile proprii și chiar pentru alte județe, nu sînt desigur noi și ele se cunosc. Mai nouă este însă organizarea activității în unități specializate. Cum s-a ajuns la această fază?

V. Negoită: Dintr-o necesitate absolută: ne-am lovit de faptul că prin contractarea producerii de semințe cu un număr mare de unități — 54 de cooperative și 15 I.A.S. — așa cum se proceda pînă în 1969, nu se realiza decât o risipire dăunătoare a cantităților de semințe din categoriile superioare, elită sau originală — produse în stațiunea experimentală Valul lui Traian. Ocupînd, de cele mai multe ori, suprafețe mici, culturile semincere nu erau privite cu destulă seriozitate nici de conducerea unităților respective, nici de specialiști. La aceasta se adăuga și imposibilitatea cuprinderii tuturor unităților în acțiunea de control și îndrumare. Situația a fost analizată cu mult simț de răspundere într-o consfătuire, cu toate cadrele de specialitate. Sub direcția îndrumare a comitetului județean de partid s-a elaborat apoi un program special de producere a semințelor necesare județului, bazat pe concentrarea acestei activități în ferme specializate și pe aplicarea unor tehnologii superioare, științific elaborate. Astfel că, începînd cu anul 1970 în județul Constanța semințele, la diverse culturi, se înmulțesc în 37 de ferme specializate — 7 ferme în C.A.P. și 30 în I.A.S. — de unde sînt apoi difuzate celorlalte unități pentru a fi folosite pe loturile semincere proprii sau direct în cultura mare. Ar mai trebui precizat că fermele au fost astfel alese încît să dispună de condiții microclimatice cît mai reprezentative pentru zona în care sînt situate și pentru care produc, de fapt, semințele.

Redacția: Care au fost efectele acestor măsuri?

V. Negoită: A crescut considerabil răspunderea și, totodată, interesul producătorilor. S-a putut acorda un sprijin direct și imediat ori de cîte ori a fost nevoie. O lucrare ca purificarea în timpul inspicării griului, care altă dată era neglijată, s-a executat în timpul util pe toată suprafața. Acestor ferme li s-au asigurat cu precădere cele mai bune mijloace mecanice precum și cantitățile necesare de îngrășăminte, insectofungicide sau erbicide. Toate acestea s-au oglindit atît în producțiile obținute dar, mai ales, în calitatea lor.

A. Antohi: În cadrul fermelor s-au produs în întregime cantitățile de semințe necesare județului la grîu, porumb (și pentru nevoile județului Tulcea), fasole de cîmp și de grădină, mazare de cîmp, floarea-soarelui, semințe pentru culturi furajere etc. În același timp au fost livrate altor județe aproape 800 tone de semințe de grîu, precum și importante cantități de semințe de floarea-soarelui pentru export în R. F. a Germaniei și R. P. Polonă. Eficiența existenței fermelor reiese și din următorul exemplu: dacă în urmă cu doi ani din cele 54 C.A.P. cu care contractam sămînța de mazăre abia se puteau prelua 800 tone, de calitate cu nimic superioară, de fapt, mazăre de consum, anul acesta, de pe o suprafață aproximativ egală, din numai 7 ferme C.A.P., s-au preluat 1 000 tone de sămînța de mazăre, corespunzătoare standardelor.

P. Tomoroga: Saltul cel mai semnificativ s-a produs la grîu: s-a reușit să se asigure cantitățile necesare pentru ca în toate unitățile sămînța folosită în cultura mare să se poată schimba din doi în doi ani. Avem astfel condiții depline să îndeplinim această prevedere a legii. Pentru județul nostru este necesară această perioadă minimă de schimb deoarece o analiză organizată de stațiune — culturi comparative cu semințe provenind de la toate cooperativele — a demonstrat existența unei mari neuniformități a semințelor din soiul Bezostala, datorită impurificării. Pentru respectarea acestei perioade de schimb, la stațiune s-a „dimensionat” corespunzător producerea semințelor elită necesare celor două județe — Constanța și Tulcea. În același timp, au fost luate măsuri pentru înmulțirea mai rapidă a cantităților de sămînța de care dispunem, la unele soiuri noi, antrenînd la această activitate fermele specializate. Printr-o tehnologie specială, prezentată de altfel în revista „Agricultura” (nr. 36 din 9 septembrie 1971) coeficientul de înmulțire a ajuns de la 1:10—15 la 1:60. Acționăm astfel pentru înmulțirea semințelor din soiurile Caucaz și Rusalka, care în 1972 se vor cultiva în ferme specializate, iar în 1973 vor ocupa suprafețe mari în producție.

A fost mult influențată în ultimul an

și calitatea semințelor: dacă în 1962 doar 40 la sută se încadrau în limitele STAS-ului privind puritatea, anul acesta 92 la sută din sămînța în C.A.P. și 94 la sută în I.A.S. a atins indicele optim. Au dispărut, de asemenea, semințele de buruieni greu separabile, ajungînd la cel mult 1 la sută.

L. Simion: Concentrarea producerii de semințe într-o singură fermă obligă conducerea unității respective să acorde toată atenția acestui sector. E un lucru caracteristic și pentru C.A.P. Limanu, unde ferma specializată — cu o suprafață totală de 840 ha, din care 400 ha de culturi semincere — se bucură de mult sprijin. Rezultatele s-au văzut și în anul acesta: la toate culturile semincere producția STAS a fost serios depășită: la grîu cu 130 kg/ha, la mazăre cu 370 kg/ha, la fasolea de cîmp cu 360 kg/ha, iar la cea de grădină, cu 320 kg/ha. La ultimele două culturi și-a spus considerabil cuvîntul și retribuirea în acord global: s-au acordat cîte 2 850 lei/tonă la fasolea de grădină și cîte 1 550 lei/tonă la fasolea de cîmp. În a-

se întîmple. Așa am procedat și noi. În anul 1972, din rîndul unităților cooperative ca ferme specializate va lipsi C.A.P. Sinoe. Deși conducerea unității a fost avertizată 3—4 ani pentru calitatea necorespunzătoare a semințelor livrate, lucrurile nu s-au îndreptat — anul acesta culturile fermei de semințe au fost respinse. Locul ei a fost luat de ferma de la C.A.P. Negru Vodă.

D. Perdichi: De altfel, în județul nostru fermele producătoare de semințe răspund pentru calitatea acestora pînă la realizarea producției în unitățile unde sămînța respectivă a fost repartizată.

Redacția: Calitatea și autenticitatea semințelor se pot pierde însă și după încheierea ciclurilor de producție, în timpul transportului sau în timpul păstrării.

V. Negoită: Tocmai de aceea, s-au inițiat anul acesta unele acțiuni, a căror coordonare a fost încredințată unei echipe de specialiști din cadrul direcției generale. Pentru grîu, de pildă, s-au asigurat spații de depozitare centralizate în două puncte: la Medgidia și Valea

superioare. Ce măsuri sau acțiuni considerați că mai sînt necesare în acest scop?

T. Pitu: Loc pentru mai bine există întotdeauna. Cu atît mai mult cu cît etapa parcursă poate fi considerată ca o etapă de început, de tranziție, O problemă încă deschisă în sectorul de stat, atît pentru direcția agricolă cît și pentru departament, este cea a premergătoarelor. În prezent, prin structura culturilor, pentru grîu nu pot fi asigurate decît premergătoare tirzii, ceea ce face dificilă încadrarea lucrărilor în perioada optimă.

P. Tomoroga: Și în căutarea de premergătoare mai bune, ferma de semințe în I.A.S. nu este o unitate constantă ci se schimbă în fiecare an, ceea ce nu asigură specializarea oamenilor.

A. Antohi: O soluție eficientă există: să se încheie și de către unitățile de stat contracte în vederea producerii de semințe pentru culturi furajere, de care încă ducem lipsă.

A. Constantinescu: Nici ferma noastră nu are o amplasare precisă în cadrul cooperativei din Chirnogeni. Mai mult, cele 610 ha de culturi semincere au fost dispersate pe o rază de 10 km. În 1970 grîul — 300 ha — a fost amplasat în 3 trupuri. Abia în primăvară s-a reușit alăturarea culturilor de mazăre și fasole, premergătoare pentru grîu, care a putut fi semănat în totalitate — 400 ha, într-un singur trup. Mi se pare, de altfel, necesar ca suprafața fermei semincere să fie mai mare, tocmai pentru a respecta un asolament riguros. De aceea, s-a și hotărît la noi extinderea ei pe 1 000 ha.

T. Pitu: Respectarea tehnologiilor menite să asigure producții ridicate a devenit acum o obligație legiferată. Dar nu toate tehnologiile sînt puse la punct. Greutăți s-au ivit anul acesta la producerea semințelor la hibridul simplu 310 — deși unitățile respective — M. Kogălniceanu, Dorobanți, N. Bălcescu — au ținut permanent legătura cu stațiunea experimentală. Există însă un mare decalaj la înflorire între formele parentale — 10—12 zile —, care nu a permis polenizarea. Este necesar fie ca unul din părinți să se semene mai tîrziu — și deci să se precizeze cînd, fie ca autorul hibridului să remedieze într-un fel acest aspect. Ne interesează un răspuns rapid, pentru că acest hibrid va deveni preponderent în cultura irigată a județului.

A. Antohi: Și tehnologia producerii seminței de lucernă mai are lucruri nelămurite; în condițiile Dobrogei, semănăturile trebuie făcute în rînduri simple sau în benzi? Dacă se seamănă la irigat, să se rezerve pentru sămînța coasa I sau coasa a II-a?

P. Tomoroga: În această ultimă problemă nu s-a ajuns încă la o concluzie utilă. Alte indicații însă s-au dat: semănatul în rînduri la 50—60 cm, stropirea în timpul înfloritului împotriva dăunătorilor, amplasarea culturii pe lîngă liziera de pădure. Bineînțeles, stă în centrul atenției noastre elaborarea, și cu sprijinul institutului, a unei tehnologii care să asigure producții bune de sămînța de lucernă. Aceleași probleme se pun și pentru alte culturi furajere — sparceta, iarba de Sudan — unde se obțin producții mici, sfeclă furajeră, la care abia acum începem să producem sămînța, varză furajeră, peni furajeri, dovleci etc.

L. Simion: În legea ce va intra în curînd în vigoare, se pune un accent deosebit pe calitatea semințelor produse. Aceasta face necesar ca în organizarea activității în fermele specializate să apară unele îmbunătățiri. Prima și cea mai urgentă măsură este ca fermele producătoare de semințe — atît din C.A.P. cît și din I.A.S. — să primească un plan de producție separat de restul unității, la toate culturile, cu tot ce decurge de aici: repartizarea sistemului de mașini pe fermă, repartizarea aceluiași oameni tot timpul anului sau chiar mai mulți ani la rînd, repartizarea fără obțineri a îngrășămintelor etc.

T. Pitu: Producțiile la hectar să fie planificate în funcție de cerințele standardelor pentru fiecare categorie de semințe, așa cum, de altfel, se încheie și contractele. Și, în raport cu ele să fie apreciată activitatea fermei.

A. Constantinescu: Încă ceva: baremurile de cheltuieli să fie adaptate producerii de semințe. În momentul de față, ele fiind aceleași ca pentru cultura obișnuită, o serie de lucrări speciale nu se prevăd. Ele totuși se fac și atunci ajungem la depășirea artificială a cheltuielilor planificate.

V. Negoită: Soluționarea problemelor ridicate în această discuție este în atenția direcției noastre generale. Ea va permite aplicarea riguroasă a prevederilor legii și, totodată, va dezvolta un spirit de emulație între toți cei angrenați în producerea de semințe.

Ing. Sonia DIRADURIAN

Discuții la „masa rotundă” pe tema: Sămînța — izvorul recoltelor

Nu peste multă vreme, Legea privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor și materialului săditor pentru producția agricolă vegetală intră în vigoare. Preocupările pentru a se asigura condițiile necesare aplicării ei, fără nici o abatere sînt, în această perioadă, firești și chiar obligatorii. În rîndul lor, într-un prim plan, am situa cunoașterea experienței bune acumulate în acest domeniu și extinderea ei — în spiritul și litera legii — pînă la generalizare.

O asemenea experiență au cîștigat în ultima vreme unitățile agricole din județul Constanța, unde s-a trecut hotărît și cu rezultate deosebite de bune la organizarea producerii de semințe în ferme specializate. Această temă — și altele legate de acțiunea atît de importantă a asigurării cu semințe și material săditor — au constituit obiectul unei interesante discuții purtate cu specialiștii din județ, ale căror opinii le publicăm în cele ce urmează. La „masa rotundă”, organizată de revista noastră, au participat: ing. Victor NEGOIȚĂ, director general adjunct la Direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, dr. ing. Petre TOMOROGA, directorul Stațiunii experimentale Valul lui Traian, ing. Dumitru PERDIGHI, șeful laboratorului pentru controlul semințelor, ing. Aurel ANTOHI, directorul Întreprinderii județene pentru valorificarea cerealelor și plantelor tehnice, ing. Tănase PITU, din sectorul județean I.A.S., ing. Liliانا SIMION, șef de fermă la C.A.P. Limanu, ing. Anghel CONSTANTINESCU, șef de fermă la C.A.P. Chirnogeni.

FERMELE SPECIALIZATE DIN JUDEȚUL CONSTANȚA ȘI-AU DOVEDIT EFICIENȚA

● Cu sămînța se face știință, nu comerț ● Autenticitate garantată în toate etapele ● Calitatea semințelor o certifică unitatea beneficiară ● STAS-urile să fie aduse la nivelul tehnologiei moderne!

ceste condiții oamenii, cărora culturile le-au fost date în primire de la semănat pînă la eliberarea terenului, n-au precupețit nici un efort. S-a putut organiza astfel, pentru prima oară, recoltarea în timpul nopții, singurul mijloc de a evita pierderile prin scuturare. Au cîștigat și cooperatorii — la fasolea de grădină au revenit circa 80 lei pe ziua lucrată — și cooperativa: planul de producție a fost depășit în cadrul aceluiași număr de norme convenționale pe cultură, realizîndu-se chiar unele lucrări neplanificate, cum a fost plivitul.

Redacția: Pentru cei ce beneficiază de sămînța, important este, în ultimă instanță, să poată avea o garanție deplină asupra calității și autenticității ei. Legea prevede, în acest sens, măsuri concrete. Ce se întreprinde în județul Constanța?

D. Perdichi: Un rol esențial revine aprobatorilor. Exigența lor a crescut enorm. Unii dintre ei — ing. Constanța Nicolae și ing. Gh. Costache — au primit mulțumiri din partea unităților controlate chiar dacă, pe baza acestei exigențe, au respins unele loturi. Unitățile respective au avut doar de cîștigat, realizînd producții de calitate. Dar chiar anul acesta am mai avut și unele situații necorespunzătoare. La I.A.S. Amzacea, de pildă, s-a căutat să se livreze, în contul seminței contractate, grîu de pe suprafețe nerecunoscute. Noua lege ne obligă la o creștere și mai mare a exigenței. Fiecare trebuie să învețe un lucru simplu: cu sămînța trebuie să se facă știință, nu comerț.

V. Negoită: Noua lege prevede posibilitatea ca unităților care nu respectă normele de producere a semințelor să li se retragă autorizația. Așa trebuie să

Dacilor. Acestea fiind bine dotate, sămînța a putut fi depozitată, condiționată și însăcuită separat, pe ferme și categorii biologice și tot așa a și fost livrată. Astfel că, beneficiarii au cunoscut pentru fiecare lot de sămînța locul de proveniență și chiar numele șefului de fermă care a realizat-o.

L. Simion: Cele două puncte mi se par însă insuficiente deoarece implică un volum mare de transporturi. Ar fi mai nimerit ca la un asemenea spațiu de depozitare și condiționare să se repartizeze cel mult 3—4 ferme. Pentru o și mai mare garanție a autenticității, acestea să cultive un același soi și din aceeași categorie biologică. Iar într-o fermă să nu se cultive dintr-o specie mai mult de un singur soi și maximum două categorii biologice.

A. Antohi: Cred că pentru aplicarea corectă a legii este necesar să se revadă o serie de standarde privind condiționarea semințelor. La grîu, de pildă, se prevede folosirea de site de 2 mm. Noi am lucrat însă cu cele de 2,50 și chiar 2,75 pentru a obține o sămînță cît mai bună. La floarea-soarelui, utilizarea sitelor de 2,75 mm nu mai corespunde nici caracteristicilor mașinilor de semănat SPC-6: semințele cu aceste dimensiuni cad cîte două la cuib, fiind nevoie apoi de o rîrire. Noi am utilizat site de 3,25 sau chiar 3,50 mm. Chiar dacă astfel scade randamentul la grîu la 70—75 la sută, la floarea-soarelui la 55—60 la sută — crește calitatea seminței și efectul ei asupra producției.

Redacția: Bogata experiență acumulată în județ în producerea de semințe permite unităților ca prin aplicarea prevederilor legii, să obțină rezultate

În dezbateri publice: PROIECTUL LEGII VIEI ȘI VINULUI

Măsuri care garantează calitatea produselor viti-vinicole

Proiectul Legii viei și vinului a stîrnit mult interes în rândurile celor chemați să-l aplice prevederile. De la unii dintre aceștia am primit pe adresa redacției o serie de întrebări. Iată-le pe cele mai semnificative:

1. DE CE ESTE NECESARĂ ADOPTAREA DENUMIRII DE ORIGINE ȘI CE SE URMĂREȘTE PRIN MĂSURILE ELABORATE ÎN ACEST SENS ?
2. SE TINDE SPRE DESFIINȚAREA TOTALĂ A HIBRIZILOR DIRECT PRODUCĂTORI ?
3. CE IMPORTANȚĂ ARE INTRODUCEREA REGISTRULUI VITICOL ?
4. CARE VA FI ROLUL OFICIULUI NAȚIONAL AL VIEI ȘI VINULUI ? DAR AL INSPECȚIEI DE STAT VITIVINICOLE ?

În legătură cu aceste probleme, revista a solicitat opiniile acad. GHERASIM CONSTANTINESCU. Le prezentăm în cele ce urmează:

1 Denumirea de origine vizează protejarea produselor de calitate, mai ales a vinurilor de mare marcă, expresie a mediului cu vocație naturală. Prin denumirea de origine se garantează autenticitatea produselor în circulație pe piața internă și externă, avînd tipicitatea standardizată, dovadă a naturalității lor.

Așa, de exemplu, vinul obținut din soiul Tămioasă de Pietroase sau Muscatul de pe Tîrnave, ori Sauvignon de la Drăgășani sau vinul dulce natural Chardonnay, produs la Murfatlar, ca și Cabernet de Valea Călugărească, ori Roșu de Miniș, ca să nu vorbim de Grasa de Cotnari, care-și trage firul istoriei de pe timpul lui Ștefan cel Mare, toate trebuie ocrotite prin Lege și regulamente speciale și puse în circulație sub denumirea de origine (soi/podgorie) ceea ce le va apăra de imitații și le va da garanția preluării remuneratorii.

Numai așa se poate extinde cultura acestor soiuri de mare calitate pentru a se ajunge la producții vagonabile și a se cîștiga loc pe piața internațională, valorificîndu-se, în cel mai înalt grad, biotopul lor preferat, în podgoriile menționate, asigurîndu-li-se o eficiență economică corespunzătoare.

Denumirea de origine și, mai ales, denumirea de origine controlată nu poate fi acordată la toate categoriile de vinuri, din toate podgoriile. Pentru a se încadra în această categorie, este

necesar ca produsul să atingă un nivel ridicat de calitate, să nu poată fi imitat, iar locul de producție să fie strict delimitat și intabulat în harta funduară, printr-o cadastrare organizată, definindu-se concret profilul produsului.

Vinuri cu denumiri de origine există în multe țări ca, de exemplu, în Franța — Cabernet în Bordeaux, Pinot noir în Bourgogne — sau în Italia etc. Toate aceste soiuri sînt apărate de legi speciale și circulă pe piață cu garanția autenticității, de la locul de producție, pînă la masa consumatorului. De aceea își au loc asigurat pe piața internațională la prețuri foarte ridicate.

2 Hibridii direct producători, care există azi în cultură, sînt o racilă veche. Ea a dăunat și dăunează viticulturii naționale. De aceea, este absolut necesar ca aceste soiuri sălbatiche de viță să dispară cu desăvîrșire, chiar de pe loturile individuale. Producția plantațiilor vechi de hibridi producători direcți a scăzut mult și trage înapoi și producția viilor nobile în plină dezvoltare.

Printre hibridii producători direcți nu se numără nici soiuri de masă de calitate și nici de vin, de mare preț. De aceea, ei sînt neeconomici. Astăzi există în schimb soiuri noi de hibridi producători direcți, ca, de pildă, soiul de masă Dattier (Curmală) mult mai productive și de mai bună calitate, a

cărora cultură este mai economică și care se pot extinde în cultura de amatori ca și pe loturile individuale, fără a da greș.

Deoarece categoria de vinuri din hibridii direct producători afectează puternic producția și calitatea vinurilor românești, existența lor pe mai departe nu se poate tolera sub nici un fel, în nici o întreprindere socialistă — fie de stat, fie cooperatistă.

3 Registrul viticol prevăzut în proiectul legii viei și vinului asigură, în primul rînd, evidența plantațiilor de vie și vîrsta lor, dar mai ales furnizează indicații prețioase asupra sortimentului și evoluției acestuia pe podgorii și în timp, creînd o bază certă pentru dezvoltarea științifică a viticulturii.

Registrul viticol va trebui să țină și evidența portaltoilor pe care sînt altoite plantațiile și să dea indicații prețioase asupra adaptării lor la diferitele tipuri genetice de sol și asupra duratei și productivității economice a viilor. Or, se știe azi că portaltoiul, prin sistemul lui radical, decide asupra valorificării mai bune a solului și, mai ales, a sistemului soi/portaltoi în raport cu mediul și cu sistemul climă/sol. În registrul se vor trece anual recoltele și calitatea produselor, deosebind anii buni de cei răi, atacurile de boli și proveniența lor; modul de combatere și de valorificare a recoltelor etc. Astfel, se explică marea importanță a registrului viticol, care există în multe țări, ca, de exemplu, în Republica Federală a Germaniei, care nu cultivă decît cloni, ajungînd la recolte medii record pe glob. Toate acestea, la noi, nu au fost încă luate în considerație.

4 Oficiul Național al viei și vinului va fi organismul de promovare a tot ce este mai nou ca tehnică și știință în viticultură și în vinificație. El este menit să asigure centralei un sprijin permanent de cea mai înaltă competență în activitatea de producție. Prin Oficiul Național al viei și vinului — care va întruni cele mai mari valori din sector — se va putea îmbina în mod nemijlocit știința cu producția, gîndirea integrîndu-se din plin în procesele de aplicație practică.

Inspeția de Stat, spre deosebire de Oficiul Național al viei și vinului, va fi organul de aplicare a Legii viei și vinului, care va urmări pe teren abaterile și infrațiunile ce se vor comite, stabilind gradul lor de gravitate, propunînd pedepsirea și trimiterea în judecată a infractorilor.

Inspeția de Stat va ține trează atenția viticulturilor, apărîndu-le totodată interesele. Laolaltă, Oficiul Național al viei și vinului și Inspeția de Stat, vor forma un cadru de lucru unitar și un sistem activ de abordare a problemelor ce frămîntă viticultură și vinificația țării, atît pe plan intern, cît și pe plan internațional.

UN ÎNDRUMAR PRECIS

Parcurgînd cu deosebită atenție conținutul acestui proiect am constatat că, pentru prima oară, se stabilesc măsuri precise cu privire la modul de respectare la livrare a calității și tipului de vin prevăzut, de marcă. Vinurile au și trebuie să aibă personalitatea lor. De aceea, însoțirea lor de certificatele care le garantează autenticitatea va crea posibilitatea ca acestea să poată fi urmăriți de la producător și pînă la consumator.

De mare importanță sînt măsurile stabilite în legătură cu obligațiile producătorilor de a lucra în mod corespunzător suprafețele de vie pe care le posedă, fiindcă, după cum se știe, lucrările aplicate în viticultură au o influență hotărîtoare, atît pentru producția anului respectiv, cît mai ales pentru viitorul plantațiilor de vie. Am propune, ca în cazul cînd unii deținători de suprafețe viticole nu acordă sistematic îngrijirile necesare plantațiilor, să se aplice sancțiuni.

Intrucît țara noastră are un renume bine meritat pentru calitatea produselor viticole, este normal ca reprezentarea ei să fie făcută de un organism, respectiv Oficiul Național al viei și vinului, care, după părerea noastră, ar trebui să aibă și sarcina controlului asupra calității.

Am propune ca delimitarea plaiurilor, podgoriilor, a vinurilor cu denumire de origine, să se facă de către Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație și de Centrala viei și vinului, prin întocmirea în comun a proiectelor de ansamblu, pe zone viticole naturale, bazate pe studii științifice și rezultatele obținute pînă în prezent. Comisiile de delimitare a podgoriilor să fie numite de către Oficiul Național al viei și vinului, iar șefii comisiilor să fie desemnați din organele centrale.

După cum se știe, la producerea strugurilor și vinului ia parte un însemnat număr de ingineri și tehnicieni. Ar fi bine ca toți acești specialiști să fie recrutați și folosiți numai sub direcția îndrumare a organului de specialitate din M.A.I.A.S.A., care răspunde de viticultură, introducîndu-se promovarea în muncă prin grade și concurs; viticulturii și vinificării să facă un corp comun.

Intrucît lucrarea de încadrare a viilor în podgorii s-a făcut în condițiile cînd suprafețele erau răsfețe și între timp s-au înființat noi plantații cu rezultate diferite, propunem să se revadă și să se stabilească prețuri diferențiate pentru struguri, care să corespundă strict cu condițiile naturale și munca reală depusă pentru obținerea strugurilor din podgoria respectivă.

În legătură cu articolul 9 am propune să se prevadă obligația ca podgoriile consacrate să aibă unități de producere a materialului săditor cel puțin pentru nevoile proprii, cu utilizarea biotipurilor selecționate ce au dat cele mai bune rezultate.

Pentru vinurile soiuri de calitate superioară cu denumire de origine, sistem de păreră ca I.C.V.V. prin stațiunile sale și Centrala viei și vinului să stabilească vechimea minimă (la budane sau la butelii) la care vinul poate fi comercializat, astfel încît să se bucure de prețuri corespunzătoare.

Pentru organele care comercializează vinul (comerțul de gros și detaliu) să se prevadă obligații privind crearea condițiilor de depozitare și punere la dispoziția consumatorilor a vinurilor așa cum sînt ele produse, pentru a se asigura continuitatea calității acestor produse, prin asigurarea lanțului frigorific.

Considerăm normal ca recunoașterea dreptului de a pune în circulație vinuri de marcă să fie acordată anual de către comisiile competente, care să verifice, prin analize și degustări închise, toate vinurile produse în arealele recunoscute, cu stabilirea cantităților care reprezintă partida analizată.

Intrucît în țară sînt multe unități moderne de condiționare și îmbutelire a vinurilor care au și secții de rachuri este necesar a se prevedea în lege termene și mijloace financiare pentru separarea acestora.

Ing. Mihai SIMPETRU
directorul
Întreprinderii viei și vinului —
Iași

Să fie legiferată

respectarea

tehnologiilor

specifice fiecărei

podgorii

cient. De aceea, poate ar trebui specificată și necesitatea de a se recurge și la terenuri sau la amenajări care să permită mecanizarea lucrărilor într-o proporție mai mare. În condițiile noastre din Dealul Oltului, de pildă, lucrările se execută în proporție de 95% cu forță de muncă manuală, lucru care a împiedicat asupra executării lucrărilor de îngrijire a plantațiilor în perioadele optime.

Am constatat, din experiența noastră, că o serie de soiuri nu dau rezultate în condițiile solurilor locale grele,

impermeabile, pseudo-gleizate. Astfel, soiul Muscat Ottonel a dat anul acesta o producție de numai 1500 kg/ha, iar în condiții normale nu dă mai mult de 3000 kg/ha. La fel se petrec lucrurile și cu soiurile Sauvignon, Riesling Italian etc., care, deși asigură producții medii bune, au o concentrație în zahăr scăzută și o foarte slabă rezistență la boli. Este adevărat că nu putem merge pe linia excluderii unor asemenea soiuri raionale, dar considerăm că este necesară și introducerea soiurilor autohtone — Crimpoșie, Brașină, Gordon etc. specifice zonei noastre.

Credem, de asemenea, că în lege ar trebui să se acorde un spațiu mai larg preocupărilor legate de stabilirea unor tehnologii de cultură diferențiate pe podgorii. În podgoria Drăgășani, de pildă, avem pante cuprinse între 15—35°, în timp ce în podgoriile Murfatlar sau Odobești, de exemplu, plantațiile sînt situate mai mult pe terenuri plane. Or, noi folosim aceeași tehnologie și avem același grad de dotare, același barem de cheltuieli, cu cei ce lucrează în fermele din podgoriile amintite, deși la noi predomină munca manuală. Ar fi, deci, în folosul dezvoltării viticulturii să se legifereze nu numai elaborarea de tehnologii diferențiate, dar și obligativitatea respectării lor.

Ing. Aneta RĂILEANU
șeful fermei Dealul Oltului

Ing. Preda BUZESCU
șeful fermei Mitrofani,
I.A.S. Rm. Vilcea

Apreciem că elaborarea proiectului Legii viei și vinului supus acum discuției constituie un moment istoric în dezvoltarea viticulturii românești, deoarece el oglindește grija partidului și statului pentru dezvoltarea patrimoniului viticol al țării. Aplicarea prevederilor legii va permite, în final, valorificarea mai completă a condițiilor naturale de climă și sol, obținerea unor cantități sporite de struguri — de masă și de vin — într-un sortiment bogat și echilibrat pe o perioadă cît mai lungă, realizarea de vinuri și produse pe bază de vin mai variate, de o calitate mai bună și la un preț de cost cît mai redus.

O mare însemnătate prezintă, după părerea noastră, prevederea potrivit căreia este obligatoriu ca toți deținătorii de vie să introducă registrul viticol. La noi, în ferme, acest lucru este de mult aplicat. Dar, în majoritatea cooperativelor agricole din podgoria Drăgășani nu există o evidență a suprafețelor cultivate cu viță de vie pe categorii de vie, sortimente și soiuri. Acest lucru a îngreuiat urmărirea plantației de-a lungul anilor și, mai mult, a favorizat folosirea de material săditor de calitate necorespunzătoare sau provenit din hibridii direct producători.

În proiectul de lege se accentuează asupra necesității de a dezvolta patrimoniul viticol în special în zonele colinare. Este un lucru bun, dar nu sufi-

O concepție unitară în administrarea furajelor

Ing. Aurel FURFURICA
director general al Direcției
generale județene Prahova
pentru agricultură, industrie
alimentară, silvicultură și ape

Actul normativ supus discuției zootehniștilor realizează pentru prima oară o concepție unitară și un cadru organizatoric bine conturat, cu răspunderi precise pentru producerea, recoltarea, depozitarea și folosirea nutrețurilor care devin „fond național”.

Problema producerii nutrețurilor este tratată ca un tot unitar, pornind de la asigurarea semințelor și îmbunătățirea sortimentului în vederea obținerii unor cantități mari de furaje, de bună calitate, a punerii în valoare a pășunilor naturale precum și a folosirii raționale a tuturor resurselor furajere în funcție de particularitățile biologice ale speciilor și categoriilor de animale.

Prin noua lege se urmărește asigurarea necesarului de nutrețuri în toate sectoarele de activitate deținătoare de animale, atât în unitățile socialiste cât și în gospodăriile populației.

În folosirea concentratelor, pe baza cerințelor animalelor, se pune accentul pe sporirea eficienței acestora, printr-o corelare științifică între producția animalelor și consumuri. Se înlătură astfel risipa de concentrate care, în multe cazuri, erau folosite pentru animalele slab productive.

O atenție deosebită se acordă introducerii tehnologiilor moderne în producerea furajelor, ridicării valorii lor nutritive, generalizării consumului de nutrețuri granulate, brichetate și mai ales a nutrețurilor combinate. Cu toate acestea, proiectul de lege poate fi îmbunătățit mai ales prin precizarea unor prevederi.

• Să se stabilească prin lege ca, în toate unitățile agricole, suprafața de teren destinată asigurării bazei furajere să fie delimitată precis și repartizată definitiv acestui scop, fără schimbarea destinației de la an la an, pentru a se putea aplica lucrări de îmbunătățiri funciare (irigații și desecări) precum și de fertilizare.

• Alături de irigare să se dea o atenție deosebită lucrărilor de desecare și de corectare a reacției solului, pe suprafața destinată plantelor de nutreț, deoarece majoritatea terenurilor repartizate bazei furajere prezintă mari diferențe din acest punct de vedere.

• Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea Agriculturii și Ministerul Industriei Constructoare de Mașini să dea dovadă de mai multă operativitate în adoptarea unor noi tipuri de mașini agricole și trecerea la producția de serie. Este cazul frezelor, atât de necesare înființării pășunilor artificiale, mașinilor de tip rotavator, seturilor de tractoare și mașini pentru pășuni în pantă.

• Producerea semințelor elită de plante furajere să se realizeze în rețeaua de cercetare, care să aibă sarcini de producție în acest sens, să nu se limiteze la a răspunde numai de organizarea producerii lor. Reînmulțirea acestor semințe să se facă în continuare în loturile semincere ale întreprinderilor județene pentru îmbunătățirea și exploatarea pășunilor și de către unități agricole socialiste.

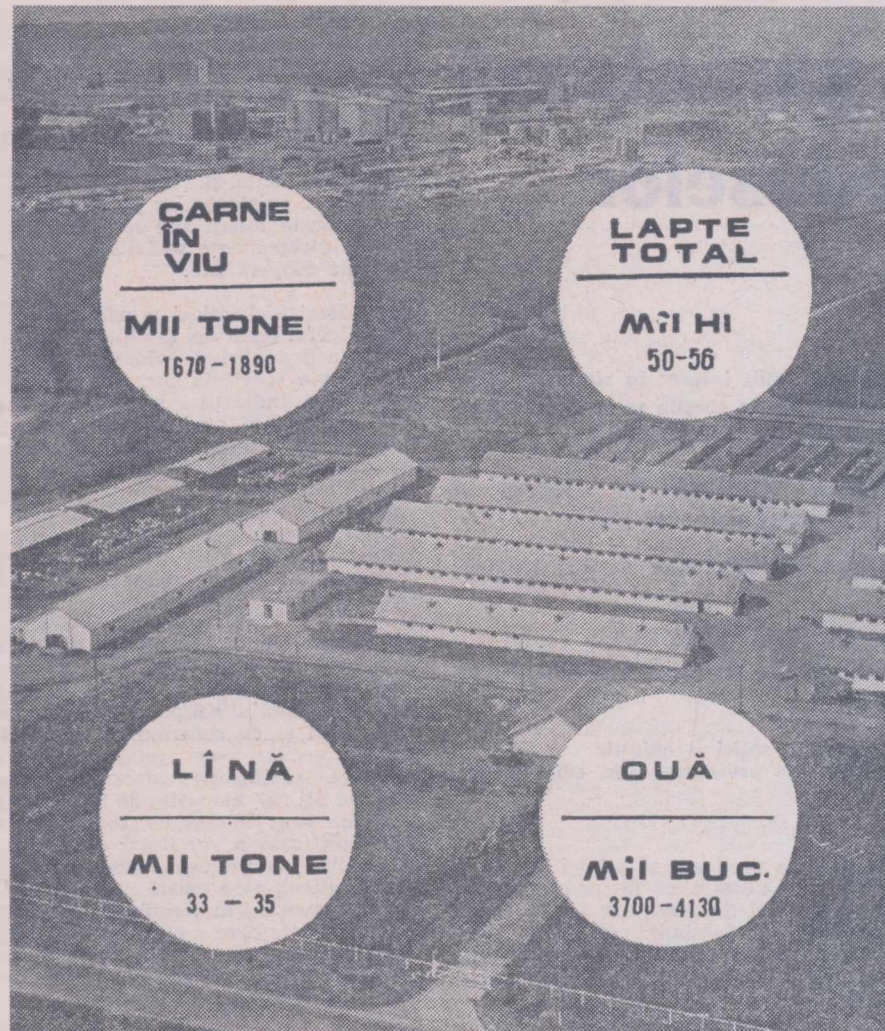
• În balanțele de semințe ce se întocmesc în fiecare an să se ia în calcul și necesitățile gospodăriilor populației care să poată cumpăra, în mod organizat, toate semințele necesare, specifice zonei.

• Pentru asigurarea utilajelor agricole de mică capacitate, necesare gospodăriilor populației să se acorde credite pentru cumpărarea acestora.

• Să se livreze gospodăriilor populației, contra cost, cantități suficiente de îngrășăminte chimice pentru terenurile destinate plantelor de nutreț și a pășunilor pe care le dețin.

• Conducerile și specialiștii unităților agricole socialiste, care aplică în mod

IN PERIOADA 1971—1975 LA PRINCIPALELE PRODUSE AGRICOLE ANIMALE SE VOR OBTINE — ÎN MEDIE ANUALĂ — URMĂTOARELE PRODUCȚII :

PENTRU PROGRESUL ZOOTEHNIIEI

DEZBATEREA PROIECTULUI LEGII

PENTRU ORGANIZAREA PRODUCERII

ȘI FOLOSIRII RAȚIONALE A RESURSELOR

DE NUTREȚURI

exemplar prevederile legii și realizează planul producției animalelor cu consum specific redus de nutrețuri, îndeosebi de concentrate, să primească recompense materiale.

Posibilități de afirmare a spiritului gospodăresc

Cooperativa noastră crește un număr însemnat de bovine și ovine. Furajarea acestora se va realiza potrivit proiectului de lege, care reglementează în mod concret ca în rația furajeră ponderea să o dețină furajele de volum. Furajele constituind un „bun național”, nimănui nu-i va fi permis să neglijeze producerea furajelor pe suprafețele arabile planificate, cât și pe pășunile naturale.

Capitolul II al proiectului de lege, prevede ca necesarul de furaje pentru animale să fie asigurat de producător. Necesitatea reglementării juridice a producerii de nutrețuri decurge din faptul că animalele trebuie furajate rațional, în vederea valorificării maxime a potențialului lor biologic. Art. 4 conturează mai bine sarcinile concrete ale deținătorilor de animale, precizând că ne-realizarea acestora atrage după sine o serie de sancțiuni menționate în cap. V, art. 19.

Nutrețurile necesare șeptelului, așa cum se stipulează în proiectul de lege, se vor realiza în principal, prin folosirea rațională a suprafeței repartizate pentru producerea acestora. În cadrul unei ședințe de consiliu în care am analizat posibilitățile de sporire a producției de furaje s-a constatat că, pe

lingă sporirea suprafeței, creșterea producției pe unitatea de suprafață și îmbunătățirea calității furajelor reprezintă resurse nevalorificate suficient până acum. În acest scop, vom trece la fertilizarea cu gunoi de grajd a unei suprafețe mari de teren, paralel cu aplicarea, în perioada de vegetație, a purinului care se colectează de la cele peste 800 de taurine.

Necesitatea îmbunătățirii structurii culturilor furajere și punerii la loc de frunte a leguminoaselor, în special a lucernei, ne-a determinat să creăm lot semincer propriu. De asemenea, vom solicita mai intens secția de mecanizare în vederea stringerii la timp a tuturor furajelor. Totodată, prin planurile de dotare se prevede înzestrarea cu mașini de înalt randament, pentru a se asigura recoltarea la timpul optim a diferitelor culturi.

Referindu-ne la prepararea nutrețurilor, consider că unitatea noastră s-a orientat bine propunându-și construirea unei bucatării furajere din resurse proprii, în care să se prepare și să se pregătească furajele grosiere. De altfel, deținem un număr însemnat de mijloace de preparare a furajelor grosiere necesare animalelor și de locuri în grajduri unde ar putea fi folosite.

De asemenea constituirea unei echipe specializate în prelucrarea furajelor grosiere ne va da garanția transformării furajelor respective în nutrețuri cu calitate superioară. Același lucru se poate spune și despre ciocălăii de porumb care, din lipsa unei mori se ardeau. Cooperativa noastră, produce anual peste 4000 tone de porumb știuleți. La un randament de 13—20 la sută, aceștia reprezintă o cantitate însemnată de ciocălăii care se transportă la bazele de recepție cu știuleții, fără a se restitui cooperativelor. Consider necesar ca, pe baza unei consultări mai largi a organelor de specialitate din Direcția generală a agriculturii, să se stabilească tipul de tocătoare care să valorifice acești ciocălăii (în unele I.A.S. există asemenea tocători, iar prin baza de aprovizionare nr. 13—Ovidiu am putea intra și noi în posesia lor).

De asemenea, consider necesar ca unitățile crescătoare de bovine și ovine — specii care consumă un volum mare de furaje grosiere, să se poată aproviziona cu melasă pentru a le înobilă. Pentru aceste specii de animale, furajele concentrate ar urma să optimizeze structura rațiilor până la limitele prevăzute prin proiectul de lege (art. 12).

Se poate afirma că, cel care va chibzui mai bine asupra utilizării furajelor de volum se va dovedi un gospodar mai bun, un adevărat crescător de animale, aducându-și din plin o contribuție conștientă la respectarea legalității, la dezvoltarea creșterii animalelor.

Ing. Ion I. CREȚU
președintele C. A. P. Crișan,
județul Constanța

Prepararea nutrețurilor de volum — un mijloc important de reducere a consumului de concentrate

Proiectul de Lege, supus dezbaterii publice cuprinde o serie de prevederi menite să îmbunătățească continuu folosirea judicioasă a resurselor de nutrețuri vizând, în ultimă instanță, obținerea unor cât mai multe produse animale, la un preț de cost din ce în ce mai scăzut. Găsesc deosebit de binevenită prevederea care limitează consumul de concentrate și impune creșterea ponderii furajelor voluminoase în structura rațiilor. Fibroasele, în special leguminoasele, au o valoare nutritivă ridicată, silozurile și rădăcinoasele conțin elemente nutritive de mare randament economic în producția de lapte și carne; la rindul lor, grosierele, îmbunătățite prin diverse procedee de preparare — pot suplini în mare măsură consumul de concentrate sau să-l reducă la minimum.

Dacă până acum am cam abuzat cu concentratele, în viitor va trebui să ne oprim mai mult asupra furajelor voluminoase.

Culturile furajere, producătoare de finuri, suculente și grosiere, vor trebui urmărite cu atenție sporită în toate fazele, începând de la semănat până la depozitarea recoltei. Să nu uităm că un furaj tardiv recoltat, depozitat la întâmplare, nu mai are o valoare nutritivă la nivelul înscris în normele de alimentație, ci mult mai scăzut. De aceea, mare atenție la producerea furajelor voluminoase! Fiecare unitate va fi dotată cu o aparată care să amelioreze, din punct de vedere al valorii nutritive, furajul. Acest lucru este binevenit.

Nu trebuie să uităm însă că este ineficientă administrarea furajelor voluminoase — în special a grosierelor — nepreparate. Se produc mari pierderi prin administrarea la întâmplare a acestor furaje, datorită mai ales consumului incomplet al lor. Tratarea cu diferite substanțe (uree, melasă etc.) poate îmbunătăți valoarea lor nutritivă și gustativă, fără să mai vorbim de diminuarea pierderilor.

Ce trebuie să facem noi, specialiștii din unități? Să punem în funcțiune toate tocătoarele, bucatăriile furajere, iar acolo unde nu există, să le înființăm, să mobilizăm toate resursele umane și materiale pentru a introduce peste tot tehnologiile moderne de preparare. Spun peste tot înțelegând toate unitățile: de la cele mai mari, până la cele mai mici. Să nu mai existe fermă care să administreze nutrețurile nepreparate!

Am și o propunere. Să fie adăugat, în proiect, un paragraf în care să fie menționat consumul de concentrate pentru animalele bolnave, știut fiind că în unele cazuri acest consum este exclusiv. Concentratele să poată conștii, în anumite cazuri, elemente fortifiante pentru animalele tratate.

Dr. Mihai MITEA
șeful fermei zootehnice
a C. A. P. Sîntioana,
județul Cluj

O sarcină de răspundere pentru fiecare S. M. A.

EXTINDEREA MECANIZĂRII ÎN ZOOTEHNIE

Ing. Paul IVAN

director general adjunct
în Centrala I.M.A.

Pentru dezvoltarea și modernizarea producției zootehnice, în actualul plan cincinal sînt alocate fonduri importante. S-au dat sau urmează să fie date în funcțiune, complexe de tip industrial de creșterea animalelor, fabrici de nutrețuri combinate și instalații pentru deshidratarea furajelor verzi. Sporește și se diversifică continuu parcul de mașini și utilaje necesar mecanizării și în acest domeniu. Ajutorul acordat de stațiunile agricole, alături de fondurile proprii folosite, a condus la creșterea efectivelor, la crearea unor condiții mai bune pentru adăpostirea, hrănirea și buna întreținere a animalelor.

În Programul național pentru dezvoltarea zootehnice au fost precizate măsuri concrete pentru ca acest sector de activitate să se dezvolte mai rapid, să-și sporească contribuția la mai buna aprovizionare a populației cu produse animaliere. În același scop, au fost stabilite sarcinile principale privind extinderea și diversificarea procesului de mecanizare, pentru o mai bună deservire a cooperativelor agricole de producție, reducerea consumului de forță de muncă, creșterea producției și productivității muncii.

Pe această linie au fost luate deja o serie de măsuri, între care cităm: stabilirea nivelului de mecanizare a lucrărilor, a posibilităților de extindere a mecanizării în adăposturile existente și a programului de lucru pentru perioada 1971—1975; determinarea necesarului de utilaje pentru realizarea programului propus și asigurarea lor prin contracte, pentru anul 1971; organizarea echipelor și atelierelor specializate pentru lucrări în zootehnie; instruirea cadrelor tehnice de la conducerea județelor și a unităților privind cunoașterea tehnologiilor de mecanizare posibile de realizat în adăposturile de animale, la toate speciile.

Anul 1971 a marcat o creștere evidentă a preocupărilor pentru diversificarea activității S.M.A., fiind atacate cu mai multă insistență și acțiunile de mecanizare în zootehnie. Între obiectivele realizate de la începutul anului, în cooperativele agricole enumerăm: montarea adăposturilor automate într-un număr de peste 200 de adăposturi pentru animale, în afara unui alt număr de 87 în care s-a realizat instalația interioară de apă; instalarea a peste 50 de mori cu ciocane, a peste 40 de bucatării furajere simple, a unor agregate de măcinat și amestecat și a altor utilaje necesare pregătirii hranei în adăposturile de animale; s-au confecționat, totodată, peste 1500 de hrănituri pentru păsări, apoi, cazane și instalații pentru pregătirea hranei umede la porci. De asemenea, s-au confecționat, adaptat și montat 151 de instalații pentru distribuția hranei uscate și s-au transformat peste 20 de adăposturi, în vederea evacuării hidraulice a dejecțiilor. În afara acestor obiective, echipele specializate din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii au confecționat și montat aeroterme, instalații de

încălzire cu apă caldă, boxe pentru fătare, ventilatoare etc.

Deși, comparativ cu anul 1970, realizările sînt evident mai bune, considerăm însă că ele nu reprezintă decît foarte puțin față de cerințele majore ale sectorului de creștere a animalelor din cooperativele agricole de producție. Nu peste tot s-a înțeles să se acționeze cu energia necesară pentru punerea în valoare a posibilităților existente de extindere a mecanizării. În cadrul I.M.A. Caraș-Severin, de pildă, s-au montat, de la începutul anului, adăposturi în numai două grajduri și s-a executat instalația interioară de apă doar în șapte adăposturi. În unitățile pendinte de I.M.A. Dimbovița s-au montat adăposturi într-un singur adăpost de 100 de animale și s-a executat instalația interioară doar în 4 adăposturi. O slabă preocupare în acest domeniu există și la I.M.A. Hunedoara, Maramureș și altele.

Considerăm că abordarea nesatisfăcătoare de către unele S.M.A. a acțiunilor privind mecanizarea lucrărilor în zootehnie se datorește, în mare parte, unei cunoașteri insuficiente a necesităților sectorului de creștere a animalelor din cooperativele agricole, colaborării nesatisfăcătoare cu cadrele tehnice și conducerile acestor unități, sprijinului sporadic, nesistematic dat de organele de specialitate din direcțiile generale ale agriculturii.

Că există reale rezerve de ridicare a gradului de mecanizare în zootehnie o demonstrează numeroasele acțiuni finalizate în cadrul I.M.A. Iași, Brăila, Timiș, Olt, Dolj, Ialomița și Teleorman. În județul Teleorman, de exemplu, s-a extins, în multe cooperative agricole, la îngrășătorile de porci, folosirea instalațiilor pentru distribuția furajelor concentrate uscate, construite de stațiunile de mecanizare. În județul Timiș, stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Orțșoara construiește, după un proiect propriu, o instalație pentru prepararea furajelor de volum, la un mare număr de cooperative agricole de producție. În județul Neamț s-au construit mai intens acțiunile de mecanizare a lucrărilor în fermele de păsări, realizându-se hale complet mecanizate la C.A.P. Căciulești, Roznov și altele. În județul Brăila s-a dat o mare atenție pregătirii și distribuției hranei în fermele de porci și mecanizării lucrărilor în halele de creștere a păsărilor. O acțiune mai intens abordată în ultima vreme o constituie și organizarea adăposturilor cu mecanizare totală. Aceste adăposturi urmează a se folosi pentru demonstrații practice și schimburi de experiență, constituind un mijloc util pentru dovedirea eficienței economice a mecanizării în zootehnie.

În scopul legării mai strînse a activității stațiunilor și întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii de îndeplinirea obiectivelor de mecanizare în zootehnie s-a stabilit un plan precis de venituri. Pînă acum, pe Centrala I.M.A. volumul veniturilor a fost realizat și depășit. Rezultate bune au înregistrat

I.M.A. din județele Arad, Dolj, Mehedinți, Botoșani, Teleorman și Neamț. Cu mult sub posibilități s-au situat I.M.A. din județele Ilfov, Suceava, Vaslui, Vrancea, Hunedoara și altele. Din această situație se poate deduce că la județele la care acțiunile de mecanizare au fost răzlețe, fără a fi inițiate și conduse de I.M.A. și S.M.A., veniturile obținute sînt departe de a fi pe măsura condițiilor create.

Un capitol la care realizările sînt total nesatisfăcătoare este montarea instalațiilor și utilajelor proprietatea C.A.P. Nerealizarea prevederilor se datorește în primul rînd, unităților beneficiare, care, deși au încheiat contracte pentru procurarea utilajelor necesare, nu le-au ridicat din bazele de aprovizionare. La alte cooperative agricole de producție există utilaje noi, procurate de mai mult timp, dar care nu au fost încă montate, ca: adăposturi automate, instalații de muls, transportoare de hrană pentru păsări, mori cu ciocane și altele. Acest fapt arată o slabă preocupare din partea echipelor specializate din I.M.A. pentru instalarea și folosirea utilajelor menționate.

Nici în domeniul confecționării de utilaje și instalații pentru zootehnie, deși s-a realizat un volum de venituri de peste 3 milioane de lei, activitatea nu se situează la nivelul dorit. I.M.A. Bacău, Dimbovița, Hunedoara, Vilcea și altele, n-au realizat nimic din ceea ce și-au propus, iar în alte locuri — I.M.A. din județele Brașov, Covasna, Ilfov, Vrancea și Municipiul București etc. — abia dacă se poate vorbi de un debut timid. Nerealizarea planului de confecționări de utilaje și montări, adăugată volumului redus de lucrări de reparare și întreținere a utilajului din C.A.P., demonstrează o insuficientă responsabilitate în cadrul echipelor și atelierelor specializate, care nu și-au realizat menirea pentru care au fost înființate.

Din cele relatate se constată că, deși s-au obținut unele rezultate pe linia introducerii și extinderii mecanizării lucrărilor în fermele de animale, acțiunea poate fi considerată abia la început, fiind încă multe lucruri de făcut în această direcție.

Măsurile care se impun și care trebuie să fie întreprinse de urgență de conducerile C.A.P. și S.M.A. trebuie să vizeze acum, în mod deosebit, mecanizarea lucrărilor de pregătire a hranei pentru animale și a adăpatului. Creșterea eficienței în folosirea rațională a nutrețurilor de volum nu se poate obține decît printr-o pregătire corespunzătoare a lor. Specialiștii din unități sînt solicitați să studieze și să aplice cele mai eficiente metode de măcinare a concentratelor, de mărunțire a fibroaselor și rădăcinoaselor, de dozare și amestecare a acestora, respectînd rețetele stabilite.

O atenție deosebită este necesar să se acorde construcțiilor noi, astfel ca acestea să permită introducerea mecanizării tuturor lucrărilor. Se impune ca, o dată cu întocmirea proiectelor de execuție, să se stabilească și tehnologiile de mecanizare ce urmează a se aplica.

Stațiunile și întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au, totodată, obligația de a lua măsuri energice pentru punerea în stare de funcționare a tuturor utilajelor proprietatea C.A.P., care lucrează în zootehnie. Ele trebuie să asigure asistența tehnică necesară pentru buna funcționare a utilajelor și să întocmească, împreună cu cooperativele deservite, programul de mecanizare pentru anul 1972. În planul de acțiuni al acestor unități un loc important este necesar să se acorde pregătirii muncitorilor din C.A.P. și S.M.A., care lucrează cu utilaje în zootehnie, organizării judicioase a schimburilor de experiență și instruirilor practice.

COLTUL APICULTORULUI

Pregătirea familiilor de albine pentru iarnă

În condițiile mai puțin favorabile apiculturii din vara și toamna acestui an, iernarea familiilor de albine — fără pierderi — constituie preocuparea de bază a fiecărui apicultor. Se impun, prin urmare, măsuri deosebite la pregătirea definitivă a cuiburilor înainte de venirea iernii, cit și pentru protecția stupinelor contra vinturilor și curenților reci de aer în sezonul rece.

În acest sens, se recomandă o serie de lucrări. Cea mai importantă este verificarea stării fiecei familii de albine și a cantității proviziilor de hrană în fagurii din cuiburi în scopul restrîngerii cuiburilor la numărul de faguri ocupați compact de albine, echilibrării proviziilor de hrană între familii, prin ridicarea fagurilor cu miere care prinos din unele familii și introducerea acestora în cuiburile familiilor cu provizii insuficiente la marginea cuiburilor și în contact cu albinele, calculării și notării cantității de miere din cuiburile tuturor familiilor de albine, cunoscînd că un dm² fagure cu miere căpăcită conține (pe ambele fețe) circa 0,3 kg miere.

Familiiile de albine cu populații care acoperă doar cite 4—5 faguri și mai puțin, iernate individual, consumă, pe timpul iernii, mai multe provizii, în comparație cu familiile normale, care acoperă cite 7—8 și peste 9 faguri. Ca urmare, organismul lor se uzează mai repede, cresc mai puțin puieții la sfîrșitul iernii și începutul primăverii, astfel încît nu pot atinge o dezvoltare corespunzătoare pînă la apariția culesului mare de la salcîm în anul viitor.

Pentru a preveni această situație anormală este necesar ca asemenea familii să ierneze cite două într-un stup. Acest lucru este posibil în stupii orizontali prin despărțirea compartimentelor respective în două părți egale cu ajutorul diafragmelor de lemn, fixate între șipculele pe fundul și pereții laterali ai stupului, avînd înălțimea pînă la nivelul superior al scîndurelor de podșor. Fără această măsură, albinele pot trece dintr-un compartiment în altul și, astfel, familiile se pot unifica și distruge una dintre măci.

În stupii de tip vertical, familiile slabe pot ierna în corpuri de stupi așezate deasupra corpului cu familia respectivă, individualizate cu podșorul și avînd urdiniș separat. În ambele cazuri, stupii cu familiile care se pregătesc pentru iernare, cum s-a arătat mai sus, se apropie treptat, pentru a se evita într-o oarecare măsură rătăcirile albinelor după executarea lucrării.

Contra vinturilor și curenților reci de aer se instalează perdele de protecție, în genul parazăpezilor folosite pe anumite porțiuni de șosele și căi ferate, folosindu-se materialele locale (tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb, stuf, nulele etc.).

Executarea lucrărilor menționate asigură salvarea unui mare număr de familii de albine pe timpul iernii. Totodată, permite apicultorilor să intervină pe timpul iernii numai în cuiburile acelor familii care sînt, într-adevăr, lipsite de provizii.

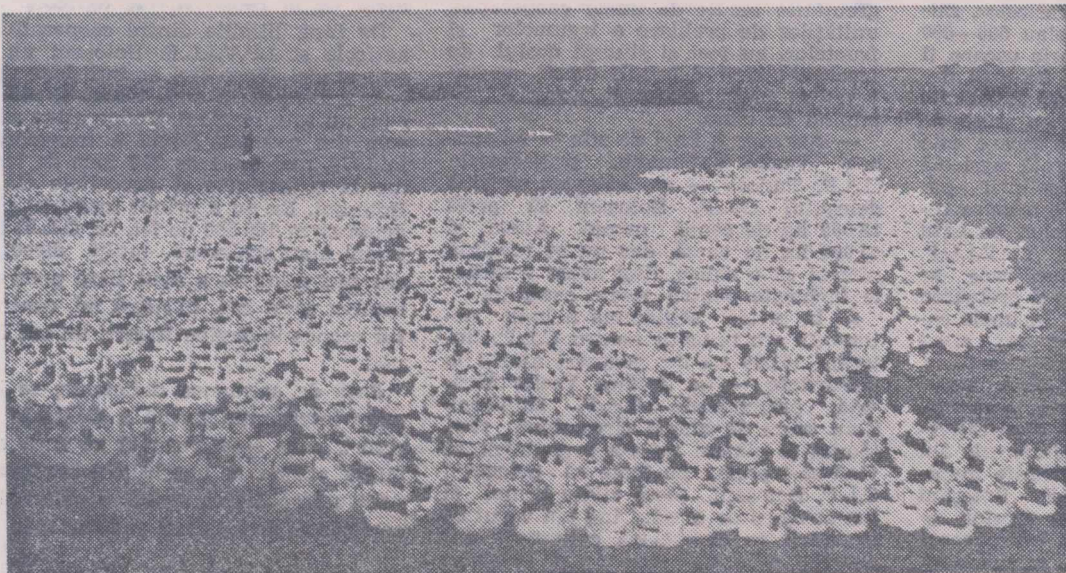
Asigurarea liniștii albinelor în perioada de iernare prezintă importanță deosebită nu numai pentru sănătatea lor, ci pentru însăși supraviețuirea întregii familii pînă la sfîrșitul iernii.

Liniștea albinelor pe timpul iernii poate fi tulburată în primul rînd de zdruncinarea stupilor de către animalele și păsările domestice; de atacurile pițigoilor și ciocănitorelor, dar mai ales de atacul șoarecilor, care pătrund în stupi pe urdiniș, rod fagurii, consumă din provizii, devorînd chiar albine vii.

Familiiile de albine pot fi protejate contra animalelor și păsărilor de curte prin împrejmuirea stupinelor cu garduri corespunzătoare. Contra atacului șoarecilor se folosesc grătarele metalice de protecție, care se fixează la urdiniș în a doua jumătate a lunii noiembrie, practic, atunci cînd albinele au început sau rîrit zborurile.

Deranjarea albinelor pe timpul iernii este provocată deseori de inșiși intervențiile apicultorilor cu mai puțină experiență. Astfel, cu sau fără motiv bine întemeiat, apicultorii începători descoperă stupii pentru a vedea cum s-a format ghemul de iarnă, dacă au provizii pe fagurii cuprinși de ghem etc. Tehnologia apicolă modernă nu exclude ci, din contra, recomandă intervențiile apicultorilor în cuiburile familiilor de albine pe timpul iernii, însă numai atunci cînd viața familiilor respective este în pericol. În asemenea cazuri cercetarea și îndreptarea stărilor anormale amintite, se face în zilele însorite, fără vînt, fără a trîni sau zdruncina stupii, urmînd ca lucrarea să dureze cit mai puțin timp.

C. ANTONESCU
de la Asociația
crescătorilor de albine

Toamna se numără bobocii...

Pe traseul îngrășămintelor

DE LA FURNIZOR LA BENEFICIAR

În actualul cincinal se prevăd ritmuri rapide de dezvoltare și pentru agricultură — importantă ramură a economiei românești. Dacă ar fi să reflectăm numai la faptul că, în perioada 1971—1975, media creșterii producției globale agricole va fi de 36—49%, față de media anilor 1966—1970, ne dăm seama de saltul mare pe care-l va face agricultura în cincinalul prezent. Se prevăd importante acțiuni de creștere a gradului de modernizare a agriculturii noastre sub toate aspectele: o folosire integrală, intensivă și rațională a pământului, dezvoltarea mecanizării, irigațiilor și chimizării culturilor agricole. În domeniul folosirii îngrășămintelor chimice, România se va situa, în 1975, în rindul țărilor avansate, căci se va ajunge ca pe ogoare să se încorporeze, în acel an, peste 2,1 milioane tone de îngrășămintă chimice cu azot, fosfor și potasiu.

Cum sînt folosite în prezent îngrășămintele chimice? Ajung ele la unitățile agricole pe drumul cel mai scurt și, mai ales, în perioada în care este cel mai mult nevoie? Sînt gospodărite bine aceste substanțe prețioase? Iată câteva întrebări, la care am căutat răspuns în ancheta întreprinsă zilele trecute.

„Gara Costești, județul Argeș. Am găsit aici, pe rampe, în plină campanie agricolă de toamnă, munți de îngrășămintă chimică și amendamente asvirite în noroi și ploaie. Soseau mereu vagoane cu fel de fel de îngrășămintă sau carbonat de calciu în saci ori în vrac. Totul se descărca în grabă, pentru a se elibera imediat vagoanele. Mii de tone de substanțe fertilizante stăteau în apă și noroi, fără nici o pază. Am făcut și o „încercare”; am tras un autocamion pe rampă și patru oameni au început să încarce saci din polietilenă, plini cu azotat de amoniu. Nimeni nu ne-a zis nimic — puteam lua totul. Mulți saci, rupți, își vărsau conținutul. Și mereu soseau alte și alte vagoane.

Ne-am adresat impiegatului de serviciu, Stan Stroiescu:

— De ce nu se ridică îngrășămintele de către beneficiari?

— Noi avizăm la timp fiecare cooperativă agricolă de sosirea îngrășămintelor. Dar, toate cooperativele înțirzie cu ridicarea lor zile și chiar săptămîni la rînd. Spun că n-au mijloace de transport.

— Cine sînt cei care lasă o asemenea bogăție supusă degradării?

— Vă pot numi C.A.P. din comunele Rocu, Suseni, Neagrași, Ionești, Gliganu, Recea, Broșteni, Cornăești, Sîlșteni, care au primit într-o singură zi, fiecare, zeci de mii de kilograme de îngrășămintă. Chiar și I.A.S. Costești, care-i la doi pași de gară, a uitat să ridice cinci vagoane de azotat. Dacă ar fi să imputăm toate locațiile...

Situația consemnată la Costești poate fi întîlnită în multe alte gări, care primesc îngrășămintă chimică pentru unitățile agricole din raza lor.

Continuîndu-ne mai departe ancheta

am cerut opinia unui mare număr de specialiști din agricultură despre felul în care se gospodăresc, în momentul de față, îngrășămintele chimice. Rezultatele sînt concludente: 5 la sută din inginerii agronomi și ceilalți lucrători din agricultură n-au avut nici o observație critică; 80 la sută dintre ei au relevat că îngrășămintele au un drum foarte întortochiat spre beneficiar, că nu sosesc atunci cînd unitățile agricole au mare nevoie de ele, că încă se risipesc mari cantități în timpul transportului. 15 la sută dintre specialiști au subliniat necesitatea ridicării responsabilității pentru o mai bună gospodărire a îngrășămintelor, găsirii unor soluții adecvate pentru îmbunătățirea aprovizionării și a modului de administrare a acestora.

La ora actuală, operațiunile de stabilire a necesităților și aprovizionarea cu îngrășămintă chimică se face în modul următor: direcțiile generale județene întocmesc în fiecare an un necesar de îngrășămintă; cifrele sînt centralizate la Direcția generală pentru aprovizionarea tehnico-materială, care le comunică Ministerului Chimiei; acesta aduce apoi la cunoștința D.G.A.T.M., repartițiile pe uzinele producătoare; D.G.A.T.M. transmite mai departe aceste repartiții întreprinderilor județene de aprovizionare tehnico-materială. Cele 39 de întreprinderi județene încheie apoi contracte cu uzinele producătoare de îngrășămintă, care le trimite direct cooperativei agricole și I.A.S., în sute și mii de localități, prin zeci de gări. Un drum, într-adevăr, cam întortochiat, greoi.

„Sistemul actual prin care se face aprovizionarea unităților agricole cu îngrășămintă chimică este nesatisfăcător și nu asigură o gospodărire eficientă a lor — ne spune Gheorghe Tănase, șeful serviciului chimizare din Direcția generală de producție vegetală a M.A.I.S.A. Iată de ce se are în vedere întocmirea unor studii consacrate determinării celor mai eficiente căi de administrare a acestei bogății pe care o oferă agriculturii chimia“.

În anii viitori, agricultura va folosi cantități tot mai mari de asemenea substanțe (în 1975 de trei ori mai mult decît în anul în curs). Iată de ce, urgentarea luării unor măsuri adecvate pentru ca unitățile agricole să realizeze cea mai eficientă utilizare a îngrășămintelor chimice nu mai trebuie demonstrată. Redăm mai jos cîteva din propunerile formulate de cei consultați în cursul anchetei noastre:

— crearea unor depozite, în gările care primesc îngrășămintă, unde uzinele să le expedieze și de unde C.A.P. sau I.A.S. să le ridice;

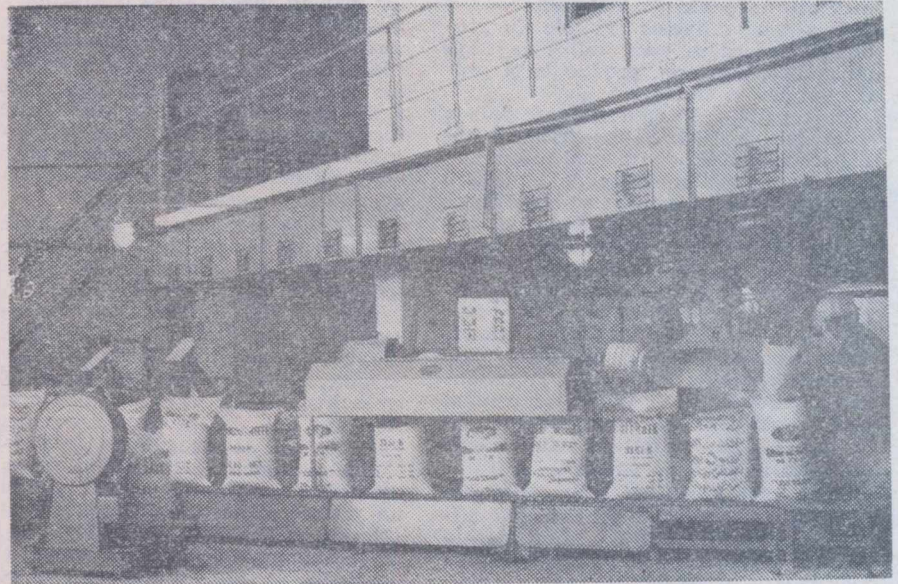
— să se studieze posibilitatea înființării unor secții agrochimice în cadrul S.M.A., acestea avînd și utilaje pentru transportul și administrarea îngrășămintelor, erbicidelor sau substanțelor pentru combaterea dăunătorilor și care să gospodărească total substanțele chimice necesare C.A.P. din raza de activitate;

— să se realizeze utilaje cu randamente mai ridicate pentru administrarea îngrășămintelor și amendamentelor pe ogoare, în vii, livezi, grădini;

— să se asigure un dispozitiv de împărțire a îngrășămintelor adaptat pe autocamioane; din depozit, autocamionul încărcat poate merge direct pe ogoare unde administrează îngrășămintele, reducîndu-se astfel numărul manipulărilor, pierderilor, prețul de cost al chimizării; aceste dispozitive să fie detașabile, astfel încît autocamionul să fie folosit apoi ca atare.

Prezentul articol nu epuizează nici pe departe problemele legate de chimizarea agriculturii, în speță de modul de îmbunătățire a utilizării îngrășămintelor chimice. Adresăm specialiștilor îndemnul de a trimite redacției opiniile lor în legătură cu această temă.

Ion PREDA

Vedere interioară de la Combinatul de îngrășămintă Piatra Neamț

Buletin agrometeorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZA

Sub influența maselor de aer cald, mediteranean, vremea a devenit frumoasă și s-a încălzit treptat, mai întîi în sudul țării, apoi și în celelalte zone. La 8 noiembrie, vremea a intrat într-un nou proces de răcire și instabilitate, la început în nordul și nord-vestul țării, iar în ultima zi a intervalului și în restul teritoriului.

Temperaturile medii zilnice au crescut treptat de la 2° la 12° în jumătatea de nord-vest a țării, și de la 6° la 13° în rest. În stratul arabil al solului, temperaturile diurne oscilau, în ultima zi, între 6° și 9°.

Precipitațiile căzute la începutul intervalului, în majoritatea zonelor, au fost relativ reduse, sub 10 mm. În ultimele două zile s-au mai semnalat ploi în nordul și nord-vestul țării și local în Transilvania. În aceste zone, cantitățile de apă totalizate pe întregul interval au fost de la 10 la 20 mm.

În aceste condiții, procesele de creștere și dezvoltare ale culturilor de toamnă s-au desfășurat în condiții bune și foarte bune, în majoritatea zonelor agricole.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 11—17. XI. În prima parte a intervalului, vremea se va răci mai întîi în jumătatea de nord a țării, apoi și în celelalte regiuni cînd se vor semnala ploi locale; apoi vremea se va ameliora treptat. Vîntul va prezenta intensificări trecătoare. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -2°... +8° izolat mai coborîte, iar temperaturile maxime între 5° și 15°, mai ridicate la început în Muntenia și Dobrogea. În regiunea de munte se va semnala lapoviță și ninsoare.

Prevederile legii contractelor economice au sporit responsabilitatea partenerilor față de obligațiile asumate. În majoritatea cooperativei agricole din județul Botoșani s-a înțeles deplin că onorarea integrală a contractelor de livrare a produselor la fondul de stat constituie o înaltă îndatorire civică, patriotică, un aport la progresul general al țării.

Pînă în prezent, 60 de cooperative agricole și-au îndeplinit și depășit obligațiile asumate prin contracte la carnea de bovină. Unitățile din cadrul consiliilor intercooperative Botoșani, Dărăbani, Dersca, Dorohoi, Leorda și Lișna au livrat în plus aproape 200 tone carne de bovine, față de prevederile contractuale, iar cele din Avrămeni, Leorda, Dragalina, Havirna, Trușești și Săveni s-au înscris în graficele de livrări la carnea de porc, depășind cu peste 50 de tone prevederile. De remarcat că un număr destul de mare de cooperative agricole sînt în grafic cu livrarea laptelui de vacă. Un loc fruntaș pe județ îl deține cooperativa agricolă din Bucecea, care a furnizat pînă în prezent peste 3 000 hl de lapte, în plus, peste contract, urmată de cele din Cucorani și Virfu Cîmpului, cu 1.000 hl și respectiv, cu 2 200 hl lapte de vacă peste sarcinile stabilite la zi.

Sînt și alte rezultate bune care subliniază răspunderea cu care unitățile producătoare au respectat legea contractelor. Planul anual asumat de cooperativele agricole la livrări de ouă și carne de pasăre a fost îndeplinit și depășit în primele trei trimestre, iar predările la carnea de porc și de bovină înregistrează o depășire de peste 1.000 de tone față de aceeași perioadă a anului trecut.

În plus, cooperativele agricole au

În județul Botoșani

Produsele contractate cu statul — operativ livrate!

mai valorificat 759 tone de grîu peste cantitățile contractate. În prezent, pe măsura stringerii porumbului, cantitățile ce urmează să meargă la fondul de stat sînt predate la cele 10 baze din județ. Pînă la 27 octombrie 1971 cooperativele din județ predaseră circa 8% din cantitatea contractată, acțiunea continuînd conform graficelor. Zilnic, bazele de recepție preiau 500—600 tone de porumb pe care, prin uscare, îl aduc la STAS, urmînd să fie apoi depozitat. Avînd în vedere că uscările care sînt dotate bazele de recepție au capacitate mai mare de uscare este necesar ca Direcția generală agricolă să impulsioneze ritmul recoltării porumbului pentru boabe. Pe măsura recoltării legumelor și fructelor, pe baza graficelor întocmite între I.P.V.I.L.F. Botoșani și unitățile producătoare ar fi fost normal să se asigure și preluarea ritmică a acestor produse. În unele cazuri, unitățile contractante nu și-au respectat însă obligațiile contractuale, au valorificat legume pe piața neorganizată. Din această cauză, s-au iscat numeroase litigii între cooperativele agricole, cum sînt, de pildă, cele din Stăuceni și Costești — limitrofe municipiului Botoșani și C.L.F. Botoșani Consiliile de conducere ale acestor unități au avut grijă să-și întocmească acte justificative, dînd pe seama unor calamități naturale nerealizarea con-

tractelor, punîndu-se astfel la adăpost față de prevederile legii. S-a uitat, însă, că deficiențele ce au existat în organizarea producției de legume au dus la nerealizarea producțiilor planificate (la roșii, fasole pască etc), ceea ce a determinat neîndeplinirea planului de livrări. În alte cazuri, pe lângă greutățile făcute de unele cooperative unităților de preluare a legumelor și fructelor, au fost și situații destul de frecvente cînd delegații C.L.F. au refuzat să preia producția, aceasta rămînd pe cîmp.

— Aproape o lună de zile — ne spune Vasile Vatamanu, președintele C.A.P. Tudora — am așteptat să vină delegatul C.L.F. Botoșani să preia 12 000 kg de ceapă uscată. Avem și 45 000 kg de varză, dar nu se prezintă nimeni să o ridice, deși avem contracte încheiate pentru aceste cantități.

— În prima săptămînă a lunii octombrie am pregătit pentru C.L.F. Botoșani 15 000 kg de gogoșari ajunși la maturitate — ne declara Vasile Mustăț, președintele C.A.P. Hlipiceni. S-au scurs de atunci circa două săptămîni și nimeni nu s-a învrednicit să vină să-i preia, cu toate că delegatul C.L.F. Botoșani sosea zilnic la noi și lua struguri de masă. Cînd am văzut că gogoșarii se depreciază calitativ, am solicitat organelor agricole să le găsim desfacere în alt județ. Dar gogoșarii au

rămăș tot la noi. Între timp, s-au depreciat 15-20% din ei. În ziua cînd beneficiarul dintr-un județ vecin s-a prezentat să-i ridice, au venit și cei de la C.L.F. Botoșani, cu pretenții că ei sînt de fapt beneficiarii noștri.

Și, aceste întîmplări nu sînt singurele. La preluarea legumelor se observă multă nepăsare din partea unor delegați ai centrelor de legume și fructe. Iată de ce, pînă la 20 octombrie a.c. planul de preluare a legumelor a fost îndeplinit abia în proporție de 50%. În depozitul I.P.V.I.L.F. Botoșani au stat mult timp peste 500 tone de ceapă semi-uscată, fără a avea, însă, repartiție la timp din partea forului tutelar. La aceasta s-au adăugat alte 700 tone de ceapă semi-uscată, care n-au fost preluate de la cooperativele agricole.

De fapt, litigiile dintre cooperativele agricole și I.P.V.I.L.F. Botoșani nu se opresc aici. Vom mai aminti doar unul care a început în anul trecut și nici acum nu este rezolvat. Cooperativa agricolă din comuna Roma a transportat, în 1970, mai mult de 700 tone de legume la magazinele și depozitele C.L.F. Botoșani. Ea nu a primit însă nici pînă acum circa 100 000 de lei. La C.L.F. Botoșani s-au schimbat mulți directori, dar nici unul nu a avut timp pentru a rezolva acest caz. În acest fel, contractul economic devine firește, un act formal.

Față de asemenea deficiențe, se impune intervenția fermă a Centralei de resort, care este chemată să facă mai multă ordine la unitățile subordonate, pentru respectarea strictă a obligațiilor ce revin ambelor părți contractante.

I. GAVRIL

Industria alimentară

Fabrica de bere „Rahova”. Aspect din hala de imbuteliere

Totul pentru prestigiul mărcii fabricii

Nu trebuie să lucrezi în industria berii ca să observi creșterea vertiginosă a consumului acestei băuturi, atât de apreciată pe toate meridianele pământului.

În țara noastră, producția de bere a cunoscut o dezvoltare continuă. Numai la cele două fabrici bucureștene „Rahova” și „Grivița”, urmărind dinamica creșterii producției de bere, observăm că, dacă în anul 1950 s-au produs 360 000 hectolitri de bere, în 1970 s-a ajuns la 1 165 000 de hectolitri. În 1975, producția de bere, numai în București, va fi de 1 265 000 de hectolitri.

În contextul unei asemenea creșteri a producției, cea mai mare grijă a berarilor bucureșteni este de a furniza produse de cea mai bună calitate. Calitatea este un deziderat pentru care luptăm pe două fronturi: ridicarea necentenită a calificării oamenilor și modernizarea tehnologiei de fabricație.

Aș putea spune că absolut toți cei ce lucrează în întreprinderea noastră studiază mereu: cadrele de conducere, șefii de servicii urmează cursuri la CEPECA; cei cu pregătire superioară din secțiile de producție — ingineri, biologi, chimiști — au urmat a ciclul de lecții-expunerii organizate cu sprijinul Inspectoratului general pentru con-

trolul calității produselor; în fabrici, toți muncitorii de la imbuteliere și berării au urmat câte un curs de ridicare a calificării. În prezent, personalul din producție a început un ciclu de reciclare, după terminarea căruia se vor susține examene; la aceste cursuri organizate pentru toate categoriile de muncitori și respectiv pentru maiștri și tehnicieni, se asimilează cele mai de seamă noutăți din industria berii.

Desigur că acțiunea de modernizare tehnologică a celor două fabrici din întreprinderea noastră — „Rahova” și „Grivița” — este foarte complexă și de durată. Printre realizările din ultima vreme, în acest domeniu, menționez: înlocuirea cazanelor de filtrare a mulsului cu filtre — presă de mare randament, îmbunătățirea fluxului tehnologic la răcirea și fermentarea berei prin completarea vechilor instalații cu altele noi (între care un vas tampon, separatoare centrifuge, răcitor cu plăci și linuri de fermentare închise etc.) toate aceste utilaje asigurând desfășurarea procesului tehnologic în condiții microbiologice adecvate.

Progres mare în îmbunătățirea calității berei fabricată de noi s-a realizat prin trecerea la filtrarea berei cu un nou model de filtru biologic — intro-

ma oară în țară — care asigură băuturii un luciu cristalin și o durabilitate în timp mult mai mare. Rezultate foarte bune s-au realizat în domeniul umplerii sticlelor cu bere; de un an s-au introdus, la „Rahova”, linii de imbuteliere de mare capacitate, care asigură spălarea, sterilizarea și umplerea sticlelor în condiții tehnice ireproșabile; asemenea linii s-au introdus, de vre-o lună de zile, și la „Grivița”, ceea ce ne dă posibilitatea să livrăm bucureștenilor, zilnic, 400 000—500 000 de sticle. Berea se imbuteliază în sticle de tip „Euro” de culoare maro sau verde — cum cer literatura de specialitate și normele internaționale — iar sticlele sînt capsulate cu tablă acoperită cu lacuri rezistente și au marca de calitate a fabricii.

Menționăm că piața s-a îmbogățit recent cu încă un sortiment de bere superior numit „Cișmigiu”, imbuteliat în sticle mici de 330 ml, care se livrează la cerere și într-o poșetă de carton cu 6 sticle, avînd o prezentare aleasă; un alt sortiment superior este berea brună, avînd o tărie de 13,5 grade-Balling.

O grijă deosebită o acordăm acum exportului, intrucît berea românească a început să cucerească sufragii și peste hotare. Întreprinderea noastră, care a început „să iasă” la export cu cantități tot mai mari, și-a organizat, în acest scop, un sector anume. Se fabrică tipul de bere „București”, în sticle de 0,650 și 0,330 l, tot mai solicitată peste hotare. Sticlele sînt ambalate în lădițe din carton ondulat, balotate cu bandă gumată, avînd capacități conform normelor internaționale.

O îmbunătățire calitativă a produselor s-a consemnat și prin înlocuirea clasicelor butoaie de lemn cu butoaie de aluminiu de 50 și 100 l. capacitate. Avantaje? Sînt ușor de întreținut, ușor de manipulat, berea își păstrează calitățile organoleptice inițiale, nu capătă miros, este mai durabilă. Pe linia îmbunătățirii transportului berei, care poate afecta serios calitatea ei — încă o noutate: în curînd marile restaurante vor fi aprovizionate cu autocisterne izoterme, de mare capacitate, realizate în țară, care vor feri berea vărsată de orice degradare în timpul transportului.

În prezent, în fabricile de bere bucureștene se desfășoară un vast program de îmbunătățire a materiilor prime, a soiurilor de orzoaică și mai ales de asigurare a secțiilor de bere cu cantități tot mai mari de orzoaică — acțiuni care vizează în continuare obținerea unei beri cit mai bune.

Sîntem hotărîți să facem totul pentru prestigiul mărcii fabricii noastre, pentru a oferi consumatorilor bere din ce în ce mai multă și mai bună, așa cum ne-am angajat.

Ion IACOBESCU
directorul întreprinderii
de bere-București

La semnalul revistei

Și totuși, cui rămîne copilul vitreg de la Bragadiru?

Ca urmare a articolului „Copilul vitreg de la Bragadiru” apărut în revista noastră (nr. 37 din 16 septembrie 1971) prin care se releva situația anormală ca o fabrică de conserve să fiină de Centrala bere-spirit-amidon, s-au primit la redacție două răspunsuri, — unul de la centrala sus-amintită și altul de la Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor, de care ar fi trebuit să depindă, cum e și normal, fabrica din Bragadiru. Reproducăm din primul răspuns:

„În acest sens am înaintat organelor în drept materiale documentare care evidențiau avantajele ce ar rezulta din trecerea fabricii de conserve de la Bragadiru (a planului de producție și a utilajelor aferente) la C.P.V.I.L.F., această unitate fiind complet străină de profilul nostru de producție: în primul rînd, în spațiile disponibile se poate organiza o producție suplimentară anuală de circa 300 vagoane de lichioruri de 30° care ar acoperi mai eficient cerințele consumului din zona de sud a țării, unde în prezent se aduc astfel de băuturi, cu mari cheltuieli de transport, tocmai de la Arad, Bacău și Brașov. C.P.V.I.L.F. ar putea folosi utilaje dislocate de la Bragadiru cu maximă eficiență în alte zone legumicole din țară, unde există spații corespunzătoare pentru amplasarea lor și bazine de legume și fructe. De menționat că, în prezent, din necesarul de 9 000 tone de legume și fructe — cită materie primă este necesară anual fabricii cu pricina — o bună parte se aduce din alte județe din țară, pentru că mica fabrică din Bragadiru, ce fiine anormal de centrală noastră, este ruptă de sistemul de aprovizionare al industriei de conserve; aceasta înseamnă alte mari cheltuieli de transport.”

Din răspunsul sosit de la Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor reținem:

„Industria conservelor a solicitat, în mai multe rînduri, să preia direct în coordonare și această fabrică, dar datorită așezării ei în mijlocul fabricii de spirit nu s-a putut face separarea clădirilor și gestiunilor, astfel că a rămas ca secție pe lângă fabrica de spirit. Problema principală care o ridică, în prezent, sectorul industriei berei și spiritului este aceea a defaectării acestei secții și schimbării profilului ei, orientînd-o spre producția de lichior. Defaectarea unor capacități de producție existente în industria conservelor nu se poate face decît cu aprobări superioare pentru care industria berii și spiritului trebuie să facă demersurile necesare.”

Așadar, la întrebarea „cui rămîne copilul vitreg de la Bragadiru?” nu s-a găsit încă răspunsul final. Cei în drept au datoria de a face, în continuare demersurile necesare.

În scopul asigurării necesarului pentru consumul intern de tutun și creării unor disponibilități pentru export, s-a prevăzut prin planul de stat ca din recolta anului 1972 să se realizeze o producție de tutun care să depășească cu peste 50% cantitatea preliminară a se realiza în acest an. Producția de tutun se va realiza pe bază de contractări cu cooperativele agricole, cu membrii cooperatori (pe loturile în folosință personală) și cu gospodăriile individuale. Această creștere a producției de tutun urmează a se obține atît pe seama cultivării unor suprafețe mai mari cu această plantă, cît mai ales prin sporirea producției medii la hectar.

Principalele măsuri hotărîtoare pentru sporirea producției de tutun în anul viitor și care trebuie să fie luate încă din toamna acestui an sînt: amplasarea judicioasă a culturii tutunului în cadrul fiecărei cooperative agricole, pregătirea terenurilor prin arături și fertilizarea acestora în mod corespunzător, ținîndu-se seama de cerințele caracteristice de producție și de calitate ale fiecărui soi de tutun.

La repartizarea sarcinilor de producție pe anul 1972 s-a ținut seama de zonele ecologice cele mai favorabile pentru fiecare soi, urmînd ca în cadrul acestora specialiștii din cooperativele agricole, în colaborare cu cei ai întreprinderilor contractante, să aleagă cele mai corespunzătoare te-

renuri în fiecare unitate producătoare de tutun. La alegerea soarelui în care se va cultiva tutun în anul viitor trebuie să se țină seama și de rezultatele de producție și calitate obținute în decursul anilor de către unitatea respectivă, de planta premergătoare, de gradul de fertilitate a pămîntului, dîndu-se prioritate terenurilor de pe care, în condiții climatice diferite, s-au realizat producții la hectar mai ridicate și de calitate.

În scopul reducerii volumului de muncă manuală și creșterii posibilităților ca unele lucrări, cum sînt plantatul, prășitul și combaterea bolilor și dăunătorilor, să se efectueze mecanizat, este absolut necesar ca tutunul să fie cultivat în sole mari și adecvate pentru folosirea mașinilor respective. De asemenea, la alegerea soarelui trebuie avut în vedere ca ele să nu fie prea îndepărtate de comună pentru a nu îngreui transportul răsadurilor și apeii necesare plantării și în special a tutunului în stare verde la locul de înșirare și uscare.

Este greșită practica unor cooperative agricole, care în dorința de a avea tutunul în apropiere de comună și de sursa de apă, plantează an de an această cultură pe aceleași terenuri, fapt care duce la obținerea unor recolte slabe.

Ca plante premergătoare, cele mai indicate sînt cerealele de toamnă și de primăvară, care lasă terenul cu o bună structură și neinfestat de

boli și dăunători specifici acestei plante. Bune premergătoare sînt și plantele leguminoase, în special pentru tutunurile de mare producție, care au nevoie de terenuri bo-

Tutun '72 MĂSURI CE SE CER LUATE PENTRU OBTINEREA UNOR RECOLTE MARI, DE CALITATE, ÎN ANUL VIITOR

gate în substanțe nutritive. Tutunul nu trebuie cultivat după floarea-soarelui, cîneapă și cartofi, deoarece acestea pot să lase terenul infestat cu boli și dăunători, care se transmit și la tutun.

În ceea ce privește fertilizarea terenurilor, trebuie a-

vute în vedere cerințele fiecărui soi de tutun. Din cercetările întreprinse în ultimii ani a reieșit că cele mai indicate îngrășăminte chimice pentru tutun sînt cele complexe. Cantitățile de îngrășăminte chimice complexe indicate a se folosi la tutun, în funcție de tipul de tutun cultivat, sînt: 80—120 kg. din tipul I la soiurile Djebel și Molovata, 150—200 kg. din tipul II la soiul Ghimpați și 150—250 kg. din tipul III la celelalte soiuri.

Pe terenurile nisipoase și sărace din sudul Olteniei și nord-vestul Transilvaniei și pe care se cultivă cu bune rezultate calitative tutunurile de tip Virginia, este indicat să se încorporeze în sol cantități mai mari de îngrășăminte, 200—250 kg. din tipul I, care influențează mult asupra producției la hectar și obținerii de tutunuri de culoare deschisă. Incorporarea îngrășămintelor în sol se va face primăvara timpuriu, o dată cu efectuarea arăturii, știut fiind că aceste terenuri nu se ară din vară sau toamnă. Celelalte terenuri destinate culturii tutunului, care încă nu au fost arate pînă la această dată, trebuie arate cît mai grabnic posibil, iar o dată cu arătura să se încorporeze în sol și îngrășămintele.

Alte lucrări specifice acestei culturi, care trebuie să fie făcute încă din toamna acestui an, sînt alegerea terenurilor pe care urmează să se

producă răsadurile pe brazde reci, aratul sau săpatul lor și fertilizarea cu îngrășăminte naturale și chimice. Efectuarea arăturii sau săpării cu casmaua a parcelelor pe care se va produce răsadul pe brazde reci se impune atît pentru ca solul respectiv să-și formeze o bună structură, cît mai ales pentru a se distruge parte din dăunătorii care ierneză în sol și semințele de buruieni. Pe de altă parte, prin efectuarea acestei lucrări în toamnă se poate trece, în primăvară, de timpuriu la pregătirea brazdelor și la semănat.

La fertilizarea terenurilor destinate producerii răsadului este indicat să se folosească la 1 000 mp. cantitatea de circa 2 000 kg. gunoi de grajd bine fermentat și cca. 30 kg. de îngrășămintă complexă de tipul II sau 20 kg. azotat de amoniu și 30 kg. de superfosfat. De asemenea, este indicat să se asigure, din toamnă, mranita necesară formării stratului nutritiv pentru răsadnițe.

Prin aplicarea măsurilor menționate, ca și prin altele specifice fiecărei cooperative agricole, se creează condiții pentru realizarea unor producții sporite de tutun, de calitate superioară.

Ing. Mircea IRIMIE
director
Centrala pentru cultura
și industrializarea tutunului

Grija pentru apărarea, conservarea și folosirea eficientă a fondului funciar este de la an la an tot mai evidentă. Pe lângă investițiile centralizate făcute de stat, unitățile agricole realizează din fonduri proprii o serie de lucrări de combatere a eroziunii solului, irigații, desecări, îndiguirea unor cursuri de apă. În actualul cincinal, din această gamă de lucrări, unele destul de complexe, cooperatiunile agricole din județul Bihor s-au angajat să irige 13 100 ha — din care 4 600 ha vor fi udate cu apa Crișurilor, 6 050 ha din acumulări zonale, iar alte 2 373 ha din lacuri de acumulare. În același timp, vor fi desecate 3 018 ha; pe alte 5 000 ha de teren se vor executa lucrări de combatere a eroziunii. Lucrări similare, dar de o mai mare anvergură, se vor executa și în întreprinderile agricole de stat.

Împreună cu *ing. Zaharia Meseșan*, șeful sectorului pentru agricultura de stat din cadrul direcției generale județene, am vizitat câteva din obiectivele ce au prins viață în acest prim an al cincinalului. La ferma Marghita a I.A.S. Valea lui Mihai, o vale dintre doi versanți, care era o mare parte din an afectată de exces de umiditate, a fost închisă creindu-se astfel un lac de acumulare. Pe cele două dealuri limitrofe lacului, pe terase, s-au plantat 135 ha de măr, iar în anul viitor se va înființa, pe 150 ha, o cultură intensivă de piersic. În acest fel, se va obține un coeficient ridicat de eficiență a investiției — de circa 54,1% — și un procent înalt de rentabilitate, alături de unele efecte deloc neînsemnate, cum ar fi oprirea eroziunii solului pe acești versanți sau înlăturarea excesului de umiditate ce se forma prin inundarea a circa 200 ha în aval. O lucrare similară a fost recent terminată și la ferma Urvind, a I.A.S. Oradea, unde cu apa din acumularea dată în folosință se irigă 178 ha livadă intensivă de piersic. Ca urmare a irigației suprafeței amintite, producția medie de fructe pe pom va crește de la 30—40 kg (cultură clasică) la 60—70 kg și chiar mai mult.

— Având în vedere tocmai eficiența mare ce se obține în urma acestor amenajări — ne informa însoțitorul nostru — care ne permit crearea de plantații intensive de pomi, irigate cu apa

In județul Bihor, in primele zece luni ale anului

RITM LENT la amenajările locale de îmbunătățiri funciare

din acumulări, ne-am gândit să executăm și în alte ferme asemenea lucrări. Astfel, în anul viitor vor lua ființă, în urma unor amenajări similare, alte două plantații intensive de piersic de câte 200 ha — la ferma Diosig a I.A.S. Oradea, și la ferma Cadea a I.A.S. Valea lui Mihai.

Alături de unitățile de stat, amenajările locale pentru irigații sunt prezente și în multe cooperative din județul Bihor. Din cele 900 de ha — angajamentul unităților cooperatiste — în primele 10 luni ale acestui an s-au amenajat circa 700 de ha. Cum pot fi apreciate aceste rezultate? Dacă amenajările respective ar fi gata, complet recepționate, iar ritmul pe celelalte șantiere unde lucrările nu sunt încheiate ar fi susținut, s-ar putea acorda un bun calificativ tuturor celor ce s-au preocupat de realizarea acestor acțiuni. Dar în realitate nu acesta a fost tabloul care ni s-a înfățișat în urma raidului întreprins în acest județ.

Alături de cooperative care au realizat și chiar depășit suprafețele planificate a fi amenajate, cum sunt, de exemplu, cea din Episcopia Bihorului (unde s-au amenajat pentru irigații, în plus, 20 de ha), Vășad (177 ha, față de 170 ha), Simbăta (în plus, peste 50 ha) există și o serie de unități unde se înregistrează mari rămăneri în urmă. Astfel, la C.A.P. Ineul de Criș, din 60 ha planificate au fost amenajate pentru irigații, până în prezent, doar 40 ha. Pe restul suprafeței au fost executate doar canalele de alimentare, urmând să se deschidă canale secundare, să se

termine stația de pompare, stăvilarele și să se achiziționeze motopompele pentru stație. Se pune, pe bună dreptate, întrebarea: când vor fi gata și aceste lucrări?

Incepute și neterminate sînt și lucrările de pe cele 40 ha de la C.A.P. Săcădat. Aici, după ce s-au deschis canale pentru irigarea a circa 20 ha, s-a observat, că, în anumite zone, nisipul, aflat foarte aproape de sol, absorbea o mare cantitate de apă trimisă în sistem. Ideea irigației era gata să fie abandonată, dar specialiștii au găsit soluția pentru remedierea deficienței apărute, și anume consolidarea a circa 2,5 km de canale. Există în acest sens și un proiect de amenajare, după cum ne-a confirmat *Teodor Sime*, președintele cooperativei, și care prevede folosirea pentru consolidarea canalului, a pietrișului aflat aici din abundență și a forței de muncă din unitate. De ce nu s-a trecut la aplicarea proiectului? Tovarășul președinte nu ne-a răspuns la întrebare. Poate o vor face organele agricole județene.

În ceea ce privește irigațiile se mai înregistrează și un alt fenomen nedorit. O parte din amenajările făcute cu forțe locale nu pot fi recepționate și date în funcțiune la vreme. Este cazul cooperativelor agricole din Ripa și Tileagd, unde suprafețele respective nu pot fi date în exploatare întrucât lipsesc unele utilaje ce urmează să fie montate, iar o parte din lucrările de construcții-montaj sînt încă târăgădate.

Desecările și îndiguirile constituie pentru județul Bihor lucrări de îmbunătățiri funciare de cea mai mare importanță. De acest fapt sînt, de altfel, conștienți atât specialiștii din unități, cât și cei din direcția generală județeană. Cu toate acestea, din cele 700 de ha ce trebuiau desecate în acest an, doar pe 500 ha s-au executat lucrări complete de drenare a excesului de umiditate. Și pentru această categorie de lucrări este caracteristică inconsecvența cu care unele cooperative au început, executat și finalizat amenajările respective. Astfel, multe cooperative — dintre care

amintim pe cele din Biharia, Tulca, Roșiori, Brusturi, Simbăta — au executat până în prezent, din fonduri proprii, amenajări pentru desecarea unor suprafețe însemnate.

Un exemplu pozitiv ni l-au oferit și cooperatiunile din Salonta. În momentul vizitei noastre, problema care frământă conducerea unității era tocmai înlăturarea excesului de umiditate de pe 500 de ha, amplasate în zona de vest a cooperativei.

— Ar mai fi nevoie de circa 10 km de canale care să dirijeze apa — ne informa *Alexandru Czege*, președintele cooperativei. Le-am putea executa până la sfîrșitul acestui an, conchide interlocutorul nostru dacă I.M.A. Bihor ne-ar repartiza, în acest scop, un plug KW pentru care am făcut până în prezent destule demersuri.

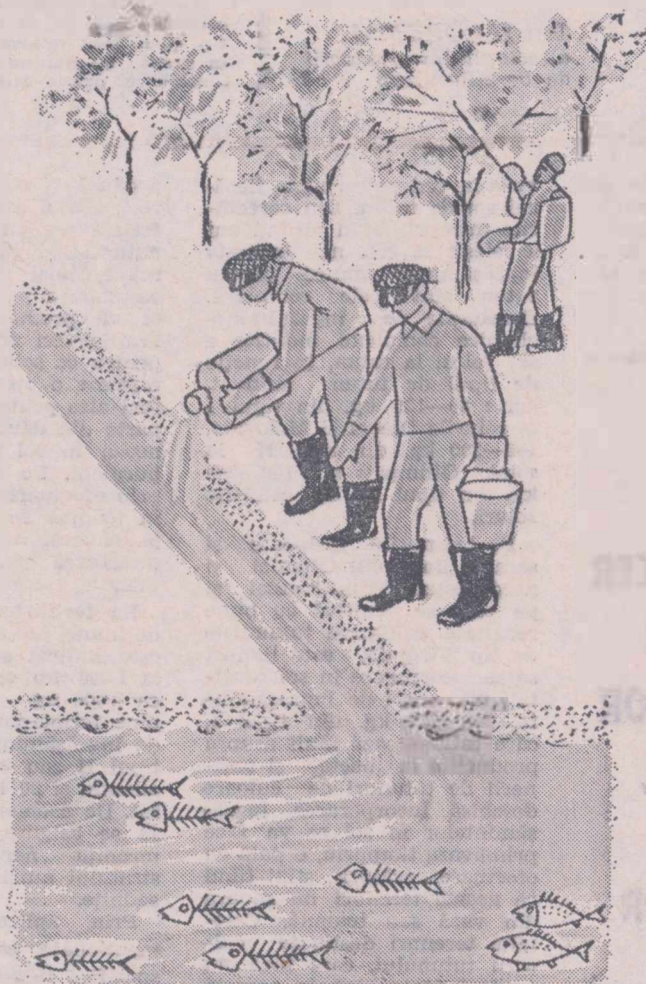
Alături de aceste cooperative care au demarat bine, sînt însă și altele unde s-au înregistrat mari rămăneri în urmă. La C.A.P. Tinca, de pildă, pe lângă cele 170 ha care sînt deja realizate, urmau să se amenajeze, în acest an, încă 80 ha cu funcție dublă, irigare-desecare. Dar acest obiectiv este încă departe de finalizare. Mai trebuie excavați 4 700 m³ de pămînt, construită stația de pompare, 7 stăvilare, 4 podețe și procurate utilajele. O mare parte din vina pentru întîrzierea lucrărilor de îmbunătățiri funciare revine conducerii unității care n-a mobilizat și folosit cum se cuvine mijloacele locale. După cum aprecia și *Ion Balaj*, inginerul șef al cooperativei, lucrările amintite s-ar fi putut realiza în circa două săptămîni de lucru.

Cauzele amintite, obiective sau subiective, au făcut ca bilanșul primelor 10 luni ale acestui an să consemne la capitolul „amenajări din fonduri proprii ale cooperativelor” nerealizări substanțiale. La irigații, de pildă, mai trebuie executată peste 20 000 m³ de terasamente, construite și montate 9 stații de pompare, instalate conducte etc. Din cele 102 construcții hidrotehnice — podețe, stăvilare, bazine — au fost realizate abia 5. Restanțele amintite s-au datorat, în mare parte, neurmării într-un ritm susținut a modului cum sînt executate aceste amenajări locale. Unitățile, profitînd de „înțelegerea” de care a dat dovadă O.I.F., au pornit cînd și cum au putut aceste lucrări, unele cooperative agricole renunțînd chiar la amenajarea unor suprafețe. Este nevoie, deci, ca Direcția generală județeană, consiliile intercooperatiste, conducerile unităților din județ, să facă tot ce este posibil ca suprafețele pe care au început lucrări de îmbunătățiri funciare, să poată fi amenajate și date în exploatare. În timpul scurt care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului, în „ferestrele” iernii, fiecare zi bună de lucru trebuie folosită din plin.

Constantin STĂNESCU

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE,
SILVICULTURII ȘI APELOR

CONSILIUL NAȚIONAL AL APELOR

NU ARUNCAȚI ÎN CURSURILE DE APĂ
SUBSTANȚE INSECTO-FUNGICIDE

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI
ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI APELOR

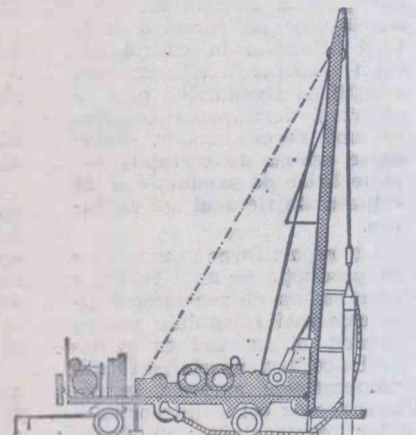
ÎNTRERINDERA DE FORAJE
BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4

Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru :
 - alimentări cu apă
 - desecări
 - irigații
 - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani, fundații pe piloți
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :
 - înmagazinări
 - stații de pompare
 - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

CE OFERĂ VÎNĂTORILOR SEZONUL DE TOAMNĂ — IARNĂ ?

Convorbire cu ing. Ion CAZACU, vicepreședinte al A. G. V. P. S.

— Se obișnuiește să se folosească uneori termenul de sezon de vânătoare. Este el propriu condițiilor țării noastre ?

— La noi, vânătoarea nu cunoaște „sezon mort”, adică întreruperi. Primăvara, devreme, se pot vâna rațe și găște sălbatice, sitari, becaține și alte păsări de baltă; apoi cocoși de munte, urși și răpitoare de tot felul, pînă-n mijlocul verii. La începutul iunie începe vânătoarea la câmpior, iar la mijlocul verii, în august, se deschide sezonul la turturele, prepelițe, porumbei, rațe și găște sălbatice. În septembrie începe vânătoarea la cerb carpatin, cerb lopătar, capră neagră, iar în a doua jumătate a lunii — la mistreți. Urmează — de regulă în noiembrie — vânătoarea la iepuri și fazani, continuă cea la mistreți și urși, apoi la lupi, vulpi, pisici sălbatice și alte răpitoare, pînă în primăvara viitoare. Prin urmare, nu se poate vorbi despre un sezon de vânătoare, în ansamblu; cel mult, despre un sezon de vânătoare la o anumită specie, sau la un grup de specii.

— Ați amintit faptul că, în curind, va începe vânătoarea la iepuri și fazani. Vreți să emiteți un pronostic în legătură cu aceasta ?

— Un pronostic ? În ceea ce

privește gospodărirea vînatului și, deci, recoltarea lui, nu avem nevoie să procedăm după așa-zisele pronosticuri. Evaluările de fond din fiecare primăvară și cele de sondaj, din toamnă, ne indică parametrii între care avem voie să recoltăm, prin împușcare, vînatul. Rămîne ca gospodării terenurilor noastre să se încadreze în limitele planului de recoltă aprobat. Prin aceasta, înțelegem atît recolta de iepuri, dar mai ales, cea de cocoși de fazan. În ultimii 2—3 ani, în țara noastră au fost colonizați mai mulți fazani decît existau în total la începutul acțiunii respective. Literatura de specialitate ne arată că, chiar după primul an de la colonizare trebuie să vînam cocoșii de fazan, pînă cînd, practic, nu se mai vede nici unul. Abia atunci proporția dintre sexe va fi bună. Altfel, se va produce fenomenul migrației, de regulă în terenuri nepregătite, fără hrană și cu răpitori, iar munca noastră, în ceea ce privește colonizarea, nu va da roadele așteptate. Dacă doriți, totuși, un „pronostic” în acest sezon de toamnă-iarnă, bunii trăgători vor împușca fazani. Există la dispoziția lor 45 000—50 000 cocoși

de fazani ; mai trebuie îndeminare și... multe cartușe.

— Ce noutăți mai aveți în legătură cu acest sezon al vînatului ?

— Față de anul trecut, nu prea multe. Poate faptul că se pune un accent deosebit pe necesitatea stringentă de a se vîna mai mult în colectiv, pe interdicția strictă de a se vîna

în zonele oprite sau de două ori pe același teren. Se impune, de asemenea, o bună evidență a vînatului extras.

În ceea ce privește iepurele, aș vrea să menționez că, în scopul ocrotirii lui, se va recolta, în principal, numai ceea ce se cuvine legal vînatului, cea mai mare parte a sporului natural anual urmînd să întregască stocul de reproducție.

Ponderea în realizarea sarcinilor de plan la carnea de vînat o vor avea mistrețul și cervidele. Precizez că, în conformitate cu reglementările în vigoare, la acțiunea de selecție vor putea fi antrenați, pe lângă personalul de specialitate, și vînatii pricepuți și corecți.

— Ce alte mijloace sînt indicate pentru perpetuarea existenței vînatului ?

— Mai multe. O bună pază a terenurilor, combaterea dău-

nătorilor, a braconajului mai ales și ajutorarea vînatului cu hrană pe timpul iernii. O mină de trifoii sau lucernă pusă la marginea cîmpului, cîteva crengi așezate în apropierea livezilor sau altele, vor fi de mare ajutor speciilor noastre de vînat.

— Ce le recomandați acum celor aproape 50 000 de vînatii din țara noastră ?

— Le recomandăm să-și reamintească cerințele eticii vînatorești, să respecte prevederile legale și cele ale disciplinei, pentru ca zilele lor de vînat să nu fie întunecate de incidente neplăcute, ci să le ofere satisfacțiile pe care le-au visat atunci cînd au pus, pentru prima dată, mîna pe pușcă.

Convorbire realizată de I. CIRCUI

O activitate care se dezvoltă an de an în unitățile silvice : valorificarea superioară a fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile.

(Urmare din pag. 1)

răspundere. Este necesar ca toți lucrătorii să înțeleagă că îndeplinirea programului în curs de extindere a rașinooaselor, de scoatere a unor astfel de specii și în afara arealului lor natural, de înrășinare a unor păduri de foioase și de amestec, va depinde, de-a lungul cîtorva ani viitori, de modul în care se desfășoară actuala campanie a lucrărilor seminologice, în cadrul fiecărei unități silvice.

Concomitent, o atenție deosebită se impune acordată împăduririlor de toamnă; întregul stoc de puieți pregătit din vreme trebuie folosit la momentul optim de plantare, în fiecare zonă și stațiune, corespunzător formulelor de împădurire stabilite. Printr-o strînsă colaborare cu organizațiile obștești și în primul rînd cu cele de tineret, trebuie sporită ponderea lucrărilor executate cu muncă patriotică, în cadrul grijii permanente pentru mai buna gospodărire a masei lemnoase este necesară mobilizarea întregului personal tehnico-ingenieresc de la unități pentru accelerarea ritmului de realizare a tăierilor de îngrijire a arboretelor tinere și preexploatabile, precum și pentru punerea în valoare, cu prioritate, a produselor accidentale, inclusiv a celor rezultate din doborîturile de vînt. Este, de asemenea, necesar să se lărgească și să se adîncească colaborarea principală a organelor silvice cu cele de exploatare a pădurilor, pe baza reglementărilor existente; totodată, se cere intensificat controlul aplicării regulilor de exploatare, acordîndu-se toată atenția gestionării și valorificării materialului lemnos. În această privință, unitățile silvice au datoria să vegheze neabătut la respectarea prevederilor cuprinse în amenajamentele silvice, al căror conținut și modalitate de aplicare trebuie să capete o tot mai pregnantă orientare ecologică, complexă, pusă în slujba ridicării eficienței economice a activității de cultură a pădurilor. La amplasarea tăierilor, la dirijarea tratamentelor și, în general, la aplicarea regimului de cultură specific fiecărui arboret și, respectiv, păduri, trebuie să se folosească metode tehnice, local adecvate, potrivit caracterului polivalent — de producție și protecție — al vegetației forestiere. Să nu se scape din vedere nici o clipă faptul că relația „pădure-mediu” constituie o realitate concretă, care trebuie dirijată nu numai prin prisma cerințelor

față de mediu, ci și prin prisma cerințelor mediului față de pădure. Necesitățile de protecție fizică, esteticopeisagistică și sociale, izvorîte din imperativul conservării mediului se cer satisfăcute prin metode silviculturale adecvate, potrivit cu fiecare situație existentă pe teritoriu, iar îmbinarea unor astfel de cerințe cu cele de ordin strict productiv, referitoare la masa lemnoasă, trebuie să reflecte competența și simțul de răspundere din partea fiecărui silvicultor. Trebuie avut în vedere că unitățile silvice activează pe linia lichidării practicii silviculturale unilaterale, în favoarea unei silviculturi multifuncționale. Asupra acestor probleme, Consiliul Departamentului silviculturii a hotărît măsuri practice corespunzătoare, la perfectarea și

gamă de produse oferite de seria biogeocenozei fondului forestier, în limitele conservării echilibrului dinamic al factorilor ecologici și în condițiile eficienței optime a fiecărei activități și produs. Trimestrul al IV-lea constituie o perioadă tot atît de propice pentru realizarea acestei sarcini, ca și perioadele anterioare din timpul anului: se cer însă conștiințiozitate, exigență și spirit de răspundere față de îndeplinirea obligațiilor.

Aceeași atenție o reclamă, în actuala perioadă, lucrările de investiții. Există o serie de rămîni în urmă la lucrările de construcții-montaj, care se cer — și pot fi — recuperate, la acțiunile de construcții silvice și vînatorești, construcții de școli ș.a. Totodată, trebuie avut în vedere că sarcinile de

pur în aplicare fără fluctuații izvorîte din considerente subiective și justificări neîntemeiate, cum s-a întîmplat la unele unități. Vor trebui folosite din plin toate avantajele ce decurg din condițiile îmbunătățite create în domeniul calificării pădurarilor (număr mai mare de centre, accesibilitate sporită etc.). Pînă la ultimul an școlar al cincinalului în curs va trebui să încheiem cu succes o acțiune fără precedent în istoria silviculturii noastre: **calificarea prin școli și cursuri adecvate a tuturor pădurarilor**, astfel încît începînd din 1976 să nu mai existe la unitățile silvice nici un pădurar activ fără școlarizarea de specialitate minimă necesară. Concomitent, **sistemul de reciclare a pregătirii cadrelor va trebui generalizat, atît teritorial cît și ca nivel de pregătire**, în conformitate cu reglementările legale existente; mai mult, pe baza constatărilor rezultate din experiența proprie în această materie, vor trebui aduse permanent corecturi și perfecționări în metodologia procesului de reciclare.

La realizarea sarcinilor tot mai complexe din ramura silviculturii un rol crescînd revine Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice. Cu toate progresele realizate, trebuie să subliniem că nu există teme de satisfacție pentru felul în care unele compartimente ale institutului, lucrătorii din domeniul cercetării științifice, înțeleg să-și îndeplinească obligațiile care le revin. Încă nu se păărăsește deplin ideea că ceea ce interesează sînt rezultatele concrete și nu referatele științifice, soluțiile practice și nu manuscrisele laborioase, îndrumarea vie a producției și nu asistența sporadică, trunchiată. Acest trimestru constituie perioada principalelor scadențe ale lucrărilor științifice care se încheie în 1971; sîntem convinși că dovedind sîrguință și spirit de răspundere, institutul va preda Departamentului silviculturii și unităților beneficiare rezultate valabile sub raport științific și valoroase sub raport economic, dovedind astfel că încheierea acestuia înseamnă un pas hotărît înainte pe drumul ridicării eficienței raporturilor „cercetare-producție” în silvicultură.

Există toate premisele necesare pentru ca, la sfîrșitul anului, Departamentul silviculturii, unitățile din subordine, toți lucrătorii din această ramură să poată raporta îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan pe anul 1971 și crearea condițiilor necesare îndeplinirii ritmice a planului pe anul următor.

Gospodărirea pădurilor

aplicarea cărora trebuie să-și aducă aportul lor creator silviculturii din toate unitățile acestei ramuri economice.

O sarcină de mare actualitate și răspundere în perioada actuală o constituie asigurarea îndeplinirii obligațiilor ce ne revin în cadrul comerțului exterior. Deși față de perioada corespunzătoare a anului trecut s-a făcut un progres remarcabil, realizările obținute în acest compartiment, în decursul primelor trei trimestre, situează majoritatea unităților silvice la un nivel inferior potențialului lor real de producție și valorificare. Conducătorii inspectoratelor silvice și cei ai subunităților acestora au datoria să ia cele mai eficiente măsuri organizatorice și tehnice pentru îndeplinirea programului de export — îmbunătățit în cursul trimestrului al II-lea — al Departamentului silviculturii pentru acest an. Este necesară utilizarea intensivă a tuturor pirghiilor disponibile, inclusiv cea a valorificării produselor cinegetice — vînat viu, carne de vînat etc. — astfel încît potențialul de producție existent în fondul forestier să fie folosit complet, și nu numai în parte, cum din păcate se mai întîmplă la unele unități. Trebuie pornit de la premisa că **avem de valorificat, complet și superior, fără nici o excepție, întreaga**

plan în acest domeniu pentru anul viitor sînt mai mari și mai complexe decît în 1971, considerent care reclamă din partea inspectoratelor silvice luarea unor hotărîți măsuri pregătitoare. În cadrul acestor măsuri o grijă deosebită trebuie acordată asigurării documentațiilor tehnice, în termen legal. Măsurile luate de Departamentul silviculturii pe linia creșterii responsabilităților ce revin organelor de producție și celor de proiectare trebuie aplicate cu strictețe în viață, la toate nivelele și de către toți lucrătorii din sistemul departamentului. Este nevoie să fie extirpate cu fermitate, prin măsuri adecvate, stabilite de lege, abaterile și tendințele de tergiversare care decurg din defecțiunile existente în fazele de emisie a comenzilor, predarea temelor de proiectare, avizare legală a documentațiilor, ș.a.m.d. Se cere din partea I.C.S.P.S. și a inspectoratelor silvice o îmbunătățire a stilului de muncă existent în legătură cu execuția planului de proiectare, conform reglementărilor legale și indicațiilor de serviciu eminate din acestea.

Sarcini de mare răspundere revin unităților silvice în ce privește **calificarea și perfecționarea cadrelor**. Programul elaborat de Departamentul silviculturii în acest domeniu va trebui

Aspra și frumoasa școală a șantierelor

Sint mai bine de zece ani de când în imediata răsufare a Dunării, în spațiul cuprins de miriștile dintre Cătușa și Mălina, excavatoarele și buldozerele au început să huluie pământul, să sape fundații troinice pentru cel mai mare centru de producție metalurgică din țară — Combinatul siderurgic Galați. Cam în aceeași vreme, mai încolo oleacă, în perimetrul noilor cartiere cunoscute acum sub numele de „Tiglina”, alți meșteri mari, constructori și arhitecți, au deschis șantierele pentru primele blocuri de locuințe din „Tiglina I”. În siluetele moderne ale acestor blocuri se materializează ample planuri, vise vii ale arhitecților.

Printre constructorii de la început, de la aceste locuințe, era și Gheorghe Constantin, bărbat înalt, cu fața smească, prelungă, cu sprincenele groase, iar la temple — cărnit. Vorbește domol, dar hotărât. Își cunoaște foarte bine meseria. Ni s-a spus că nu există constructor din cadrul întreprinderii în care muncește, care să nu țină seama de îndrumările sale chibzuite, îndelung meditate.

Tot printre acei constructori se mai găseau șefii de brigăzi Ion Vinereanu și Ion Vlădescu, precum și muncitorul Gheorghe Mohonea, ultimul ajuns între timp maistru.

Despre anii la care ne referim, directorul întreprinderii de construcții agrozootehnice Galați, inginerul Paul Popa, ne spunea:

— Unitatea noastră s-a înființat inițial, pentru a realiza, în timp oprim, cât mai multe locuințe necesare familiilor constructorilor de la noul combinat siderurgic. Ne-am format un colectiv omogen, puternic, atît profesional cît și moral, care a fost în măsură întotdeauna să-și îndeplinească în chip exemplar sarcinile ce i-au stat în față. Apreciez că pînă acum, colectivul unității a construit la Galați aproape 18 000 de apartamente. Desigur, între timp s-au realizat și alte genuri de construcții foarte importante pentru economia și viața modernă a municipiului, a județului. Întreprinderea a mai executat lucrări de construcții-montaje pentru industria agro-alimentară și în alte județe învecinate. S-a realizat, de exemplu, o adevărată magistrală pentru apă potabilă, din surse forate; s-au construit și dat în producție noi fabrici, mari unități agrozootehnice, depozite pentru diferite produse obținute din agricultură și industria alimentară etc. Nu greșesc afirmând că, în toate acțiunile întreprinse, pionieri ai cetezonței și ai puterii de dăruire în muncă au fost și sint comuniștii de pe șantierul întreprinderii.

Am transcris aproape textual cele spuse de tovarășul Paul Popa. De alt-

fel, diploma de întreprindere evidențiată pe ramură în întrecerea socialistă, pentru anul 1970, reprezintă o semnificativă cortă de vizită despre capacitatea și hărnicia acestui colectiv.

Mi-a fost dat de multe ori, în diminețile petrecute la Galați, pe șantierul amintitei întreprinderi de construcții, să aud melodia cu miez cald, folcloric: „Înflorește țara mea!”. Melodia aceasta am ascultat-o fredonată, fie în cartierul de noi locuințe din microraioul 18, fie de la al 13-lea nivel al noului spital, în stadiu de finisaj — edificiu splendid, mov și conceput în linii moderne, simbol al generozității societății noastre socialiste față de apărarea sănătății omului muncii. Cred că este printre cele mai mari și mai frumoase unități sanitare construite în țară. Mi-a fost dat să ascult acest cîntec, fredonat, într-o dimineață, cînd zorii curgeau peste acoperișul nou al unei moderne ferme de păsări, în construcție, la cunoscutul complex avicol amplasat în apropierea pădurii Girboavele, lucrare de mare tehnicitate, realizată de către aceeași întreprindere. Complexul avicol a fost vizitat în acest an și de către conducerea superioară de partid și de stat, ceea ce a stîrnit o bucurie deosebită în rîndurile constructorilor care nu și-au preocupat puterile de muncă pentru a-l realiza cît mai bine. Tot acolo, dimineața, l-am cunoscut pe maistrul Gheorghe Constantin.

Fac aici o paranteză. Anterior, inginerul șef al întreprinderii, tovarășul Zaven Altunian, îmi povestise că prin aplicarea unei soluții ingenioase propuse de maistru, și neîntîrziat însușită de către proiectanții complexului avicol, la lucrările de construcție de aici au rezultat apoi importante economii de metal, ceea ce a impus cu autoritate soluția și pe calcul altor proiecte similare.

Am închis paranteza. Îi ascult pe maistru. Spune rîzînd:

— Mi s-a întîmplat să fiu des întrebăat, mai ales de tineri, cu deosebire atunci cînd munca noastră pe șantier e cumva mai aspră, cînd gerul scipește și îți lipește oțelul în palmă, ori cînd arșița îți usucă buzele: „Ce meserie ai alege, maistre, dacă anii dumitale s-ar întoarce iar la douăzeci...”. La oștel de întrebări, zîmbesc: Răspund: „Constructor, flăcăi, asta-i meseria care-mi încinge sufletul”.

Comportarea muncitorilor mai vîrstnici constituie un permanent și tonic exemplu, o intransigentă școală pentru educarea și afirmarea profesională și morală a tinerilor constructori din întreprindere. Iar tinerii sint marea majoritate a muncitorilor de la această

unitate. Și mai trebuie spus că despre marea majoritate a acestora, descălii lor — muncitorii vîrstnici, au minunate păreri. S-a format aici un climat de interferență a generațiilor, un cadru optim pentru promovarea însușirilor tinerilor prin muncă, dîndu-se fiecăruia în parte răspunderi precise. Iar sarcinile de producție ale întreprinderii au devenit, din acest prim an al actualului cincinal, mult mai mari și complexe, și nici un efort nu se cruță în vederea îndeplinirii și depășirii prevederilor cuprinse în graficul de lucrări al fiecărui șantier. Este meritul colectivului de constructori că în cele trei trimestre, din acest an, lună de lună indicatorii sale de muncă au fost onorate riguros, asigurîndu-se o productivitate a muncii peste indicatorul stabilit, ceea ce a creat posibilitatea predării multor obiective construite, beneficiarilor, înainte de termenul din plan.

— Dorim ca toate fermele din cadrul noului complex avicol de la Galați, să fie predate beneficiarului cu trei luni mai devreme față de termenul inițial hotărît, ne spunea tovarășul Paul Popa. Mai adăuga: după aprecierea noostă, devansarea pe care o anticipăm va crea avicultorilor gălăteni posibilități sporite în direcția obținerii unor producții tot mai mari de carne de pasăre, în valoare de multe milioane de lei. De altfel, pentru felul exemplar în care au muncit la construirea acestui complex avicol, precum și la alte lucrări, unii dintre constructorii unității — printre care și inginerii Constantin Manolache și Constantin Ghețiu — au fost distinși cu decorații.

Prin faptele succint prezentate aici am încercat să schițăm dimensiunile morale și calitățile profesionale ale colectivului de constructori de la această întreprindere, cu oameni dîrji, temerari, care-și trăiesc cu deplină răspundere civică și politică viața, singurul mod în care se pot descoperi marile și adevăratele bucurii și frumuseți în societatea noastră: adică numai prin muncă, prin dăruirea tuturor puterilor noastre aceluiași mareș țel — edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, edificarea omului nou, cu o profundă conștiință socialistă.

— Cred că fiecare-și are clipele sale de introspecție, cînd se autosupune unei judecăți severe. Și, nu o dată, ne întrebăm: cum ne-am îndeplinit datoria de comuniști, de cetățeni, de părinți, de soț, de prieten — într-un cuvînt, cum ne-am achitat de marea obligație de a fi realment OM! Acestui autocontrol nu-i scapă nimic, nu omite nici o deficiență, și tocmai de aceea asprimea acestei judecăți ne este atît de necesară, ca aerul și apa, era de părere inginerul Vasile Plesniță. Tot el mai adăuga: această intimă nevoie autocritică, se cere transmisă și dezvoltată și în caracterul tinerilor, al copiilor noștri. Pentru că ei sint cei care ne vor continua, în toate pe care le-am înlăpuit pînă acum.

Sever UTAN

BREVIAR JURIDIC

Cu privire la majorarea alocației de stat pentru copii

Mai mulți angajați din unitățile agricole ne solicită să revenim asupra noilor reglementări în legătură cu acordarea alocației de stat pentru copii. Mai întii ținem să precizăm că prevederile Decretului 285/1960 privind acordarea alocației de stat pentru copii s-au republicat cu modificările corespunzătoare, conform art. IV din Decretul 275/1971, cuprinzînd și celelalte completări sau abrogări survenite pe parcurs.

După cum este cunoscut, la 1 septembrie 1971 s-a majorat cuantumul alocației de stat pentru copii, care se acordă diferențiat, în raport de nivelul veniturilor, numărul (rangul) copiilor aflați în îngrijirea familiilor și mediul (urban sau rural) în care domiciliază beneficiarii.

Este necesar a se preciza, că prin „rangul” copiilor, în sensul acordării alocației de stat, se înțelege numărul copiilor pentru care o familie beneficiază de alocație. De exemplu, dacă o familie beneficiază de alocație pentru un singur copil, acesta este de rangul I. Dacă sint doi copii cu drept de alocație, aceștia sint de rangul I și II etc.

De reținut e faptul că, în numărul copiilor pentru care se stabilește alocația nu se includ și cei care nu sint în întreținerea familiei.

Cuantumul alocației se stabilește diferențiat, pe fiecare copil, pornindu-se întotdeauna de la rangul I, avîndu-se în vedere că vîrsta pînă la care se acordă alocația de stat pentru copii se prelungește de la 14 la 16 ani. De exemplu, un tehnician domiciliat în mediul urban, cu un salariu de 2 000 lei lunar, are 3 copii, din care unul de 17 ani, iar restul de pînă la 16 ani. În acest caz alocația ce se acordă va fi de 280 lei. Pentru primul copil în vîrstă de 17 ani, considerat de rangul I, nu se acordă deci alocație, deși se la în considerare conform articolului 2 (4) din decretul 285/1960, republicat. Pentru ceilalți doi copii, în vîrstă de pînă la 16 ani, considerați de rangul II și III, se acordă alocația în cuantum de 130 lei, respectiv 150 lei.

Trebuie reținut că, pentru stabilirea drepturilor de alocație se iau în considerare toți copiii beneficiarului — exclusiv cei ce se încadrează în prevederile articolului 7 din decret — în vîrstă de pînă la 18 ani impliniți, însă alocația se plătește numai pentru copii în vîrstă de pînă la 16 ani impliniți. Deci, copiii în vîrstă de 14—16 ani impliniți intră în drepturi de alocație începînd cu data de 1 septembrie, cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de decret.

O prevedere deosebit de importantă este aceea că muncitorii și maistrii beneficiază de alocație pentru toți copiii, indiferent de cuantumul salariului lor tarifar de încadrare, în condițiile decretului 285/1960 cu modificările ulterioare.

Spre exemplu, un muncitor din mediul urban, cu un salariu de 2 550 lei, care are 3 copii în vîrstă de pînă la 16 ani, va primi ca alocație 310 lei, astfel: pentru un copil (rang I) 100 lei, pentru al doilea (rang II) 100 lei și pentru al treilea copil (rang III) 110 lei.

Dacă în exemplul de mai sus salariul celui în cauză ar fi depășit 3 000 lei, ar fi primit ca alocație 300 lei, respectiv cîte 100 lei pentru fiecare copil, indiferent de rangul lor.

O atenție deosebită trebuie acordată, ori de cîte ori apar modificări în situația beneficiarului de alocație, în ce privește criteriile în baza cărora aceasta se stabilește, impunîndu-se și recalcularea drepturilor de alocație. De exemplu, un salariat din mediul urban, cu 1 900 lei venit și 4 copii de pînă la 16 ani, cu drept de alocație, va primi 550 lei lunar (120+130+150+150).

Ulterior, unul din copii depășind vîrsta de 16 ani, alocația se va recalcula, fiind de 400 lei lunar (120+130+150).

Dacă în același exemplu, salariatului respectiv i se majorează salariul la 2 100 lei (după implinirea vîrstei de 16 ani a unuia din copii) alocația va fi de 340 lei (100+110+130).

Dreptul la alocație se menține, chiar dacă se schimbă locul de muncă sau funcția celui în cauză, atîta timp cît nu intervine o majorare a venitului. De exemplu, un inginer din mediul urban are un salariu tarifar de încadrare de 2 525 lei și beneficiază de alocație de 100 lei pentru un copil, în baza art. 19 din H.C.M. nr. 914/1968. Deși la acest venit alocația se acordă numai începînd cu cel de-al doilea copil, i se menține în continuare alocația avută în luna august 1971, adică 100 lei.

M. MANOLESCU
șeful serviciului
salarizării
din M.A.I.A.S.A.

I. BRAGHEȘ

In ziua de 21 octombrie a.c., la ferma zootehnică a cooperativei agricole din comuna Măeruş, judeţul Braşov, a izbucnit un incendiu care a mistuit un grajd pentru vaci cu lapte, transformînd, totodată, în cenuşă circa 93 de tone de fîn de lucernă și trifoi. Paguba pricinuită cooperativei se ridică la circa 200 000 lei. Cum s-a produs incendiul?

În dimineața zilei amintite, pe la orele 6,30 lăptarul Gheorghe Crețu se pregătea să spele bidoanele pentru a prelua laptele de la mulgători. Dar cum procedea normal al aprinderii focului îi păru prea anevoios, ieși în culoarul grajdului și luă canistra cu benzină de la tractorul lui Constantin Boriceanu. În-tors în lăptărie, turnă cu dărnice benzină peste cenușa din sobă, apoi scăpără un chibrit. Se auzi o pocnitură și flacăra fișni lung pe ușa sobei. Speriat, imediatul lăptar făcu un salt înapoi, răsturnînd canistra la care uitase să pună capacul. În aceeași clipă, focul a cuprins întreaga încăpăre, așezată în mijlocul celui mai mare grajd al cooperativei agricole. Îngrozit și lipsit de orice prezență de spirit, Gheorghe Crețu a pierdut timp prețios pînă a alarmat pe membrii cooperatori din cadrul fermei, dar și atunci

cînd aceștia au venit i-a orientat greșit, primele intervenții făcîndu-se la canalul de scurgere și nu la ușa lăptăriei, prin care flăcările își întindeau limbile pirjolitoare spre inima grajdului.

Luptîndu-se cu furia flăcărilor, comuniștii Catălin Negrea, Iacob Thauss, Elena Vlad și alți membrii cooperatori au trecut la evacuarea promptă a anima-

prețios în primele momente ale incendiului, cînd focul mai putea fi localizat.

Au fost golate la întîmplare 10 stingătoare. Dacă cu toate acestea se intervenea la timp și în locul cel mai indicat, cu siguranță că incendiul ar fi fost înlăpuit.

Cooperatorii de aici recunosc că n-au fost instruiți temeinic în vederea cu-

PREȚUL SCUMP AL NEGLIJENȚEI

lelor, reușind să salveze toate cele 165 de vaci cu lapte și 3 viței, care se găseau în grajdul incendiat.

De remarcat că Gheorghe Crețu nu era pentru prima dată cînd aprindea focul cu benzină, și faptul era cunoscut pe ici pe colo, dar nimeni nu i-a interzis să folosească benzină în astfel de scopuri. Apoi, o dată izbucnit incendiul, lăptarul a acționat într-o totală necunoaștere a măsurilor de primă intervenție. De asemenea, și alți cooperatori au acționat la întîmplare, pierzînd timp

noășterii metodelor de prevenire și stingere a incendiilor, nu a existat un plan de evacuare a animalelor și nu s-a făcut nici un fel de exercițiu în acest sens. Ajutorul de șef de fermă, Mihai Roth, și șeful fermei zootehnice, dr. Aurel Bălan, care aveau obligația să asigure instruirea cooperatorilor în domeniul pazei contra incendiilor, să organizeze echipe de primă intervenție, să afișeze planurile de evacuare și să facă exerciții după aceste planuri, ridică acum din umeri. Nici conducerea co-

Pregătirea cadrelor necesare economiei și culturii noastre socialiste constituie un tot unitar. În Cuvântarea rostită la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, din 9 iulie 1971, ca și în Expunerea la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia cu tărie necesitatea efectuării unei cotituri radicale în munca de învățământ, accentuând mai cu seamă asupra legării mai strinse a acestuia de producție. „Cu mai multă fermitate trebuie să luăm măsuri ca în liceele noastre și în școala generală de 10 ani — releva secretarul general al partidului — să introducem participarea elevilor în producție“.

Asigurarea unei legături strinse, efective, între toate verigile de învățământ este de natură să ducă la creșterea nivelului de pregătire a tineretului. Pe această linie, Universitatea din Craiova, prin Facultatea de agronomie, a luat măsura sprijinirii unor licee agricole, printre care și cel din Calafat.

Liceul agricol din Calafat este deja o unitate școlară cu tradiție, cu un corp profesoral care a cîștigat experiență în activitatea instructiv-educativă a elevilor, cu realizări în pregătirea specialiștilor pentru producția agricolă. Cu toate acestea, sînt încă destul de multe de făcut pentru a ridica activitatea generală la nivelul cerințelor actuale.

Avînd în vedere profilele liceului — tehnic și economic — Universitatea din Craiova a dat sarcini de

îndrumare la două cadre universitare, pe aceste profile.

În scurta perioadă de cînd s-a inițiat această colaborare, cadrele didactice desemnate de universitate pentru asigurarea unei legături strinse între învățămîntul superior și cel mediu de specialitate au întreprins unele acțiuni. Printre acestea se înscruie, în primul rînd, participarea la lecții și lucrări practice,

Pentru o orientare mai largă asupra nivelului de pregătire și a eventualelor carențe în cunoștințele de specialitate ale elevilor, s-a participat efectiv la examenul de bacalaureat, cu care ocazie s-au purtat discuții și s-au dat îndrumări absolvenților privind activitatea lor în viitor.

Cadrele didactice de la universitate, precum și conducerea liceului, au apreciat că formele de spri-

informări privind noutățile pe plan național și mondial în domeniul organizării științifice a producției și a muncii, precum și al culturii plantelor de cîmp. Tot în scopul perfecționării pregătirii cadrelor didactice ale liceului, acestea vor fi sprijinite prin consultații, material bibliografic etc.

Avînd în vedere condițiile de care Liceul agricol din Calafat dispune, s-a apreciat, de asemenea, că este necesară angajarea în mai mare măsură a unor cadre didactice în activitatea de cercetare științifică, cum ar fi analiza activității unor complexe intercooperatiste (Cetate, Maglavit), organizarea unor experiențe privind culturile de soia, porumb etc.

În fine, printre acțiunile inițiate mai figurează o vizită cu elevii în laboratoarele și cîmpurile experimentale ale facultății de agronomie și ale altor facultăți din cadrul universității, precum și sprijinirea liceului cu unele materiale didactice (colecții de plante, de insecte etc.).

Dorința reciprocă de înfruntare ne dă convingerea că, în această acțiune, pot fi realizate toate obiectivele propuse și că, în viitor, se vor găsi și aplica noi forme de colaborare între Universitatea din Craiova și Liceul agricol din Calafat. Din acest gen de colaborare va avea de cîștigat, firește, atît învățămîntul mediu, cît și cel superior.

Prof. dr. I. HAȚEGAN
Conf. dr. Fl. CIOBANU
de la Universitatea din Craiova

ÎNTRU FACULTĂȚILE DE PROFIL

ȘI LICEELE DE SPECIALITATE —

O STRINSĂ COLABORARE!

în cadrul unor discipline ca: organizarea întreprinderilor agricole socialiste, contabilitate agricolă, statistică agricolă, analiza activității economice a întreprinderilor agricole socialiste, merceologie agricolă etc. S-a acordat, de asemenea, sprijin privind organizarea colecțiilor de plante pe terenul de care dispune liceul, precum și pentru organizarea laboratorului de fitotehnie; au fost discutate, totodată, în scopul îmbunătățirii lor, unele programe analitice ca, de pildă, cea a disciplinei „Organizarea întreprinderilor agricole socialiste“.

jin trebuie adincite, că, în fond, este necesar să se asigure un „flux“ permanent, universitate-liceu, în ambele sensuri.

Pornind de la această necesitate, pe baza unui plan întocmit de comun acord, au fost stabilite pentru anul școlar 1971/1972 și alte forme de colaborare. Pe linia pregătirii elevilor, cadrele didactice de la universitate vor expune cîteva lecții în fața acestora, în deosebi a celor din anii mari, care sînt mai „aproape“ de învățămîntul superior de specialitate.

Pentru documentarea cadrelor didactice, se vor face

Din sumarul revistelor agricole

Și în luna noiembrie a.c. sumarul revistelor agricole de specialitate cuprinde o tematică variată, incluzînd numeroase articole importante pentru documentarea conducerilor de unități, a specialiștilor, în problemele profesionale.

Așa, de exemplu, revista „Probleme agricole“ publică articole cum sînt: „Programul lucrărilor de îndiguirii și desecări în cincinalul 1971—1975 și orientări de perspectivă pînă în 1985“; „Îmbinarea producției agricole cu activității industriale de construcții și prestatoare de servicii, factor important al dezvoltării C.A.P. Stoicanești — județul Olt“; „Dezvoltarea cercetărilor asupra fungicidelor sistemice“ și altele.

Un cerc larg de probleme tratează și revista de horticultură și viticultură, dintre care menționăm pe acelea care se referă la productivitatea muncii în cooperativile din podgoria Odobești, la păstrarea îndelungată a morcovilor, stabilirea sortimentului de cais pentru nisipurile din sudul Olteniei, tendințe în consumul mondial de băuturi alcoolice, ofilirea fuzariană a castraveților și combaterea ei în sere.

Dintre articolele cuprinse în „Revista de zootehnie și medicină veterinară“ cităm următoarele: „Parametrii genetici ai populațiilor de taurine Bălțată românească și Brună de Maramureș din Transilvania“; „Caracteristicile apelor reziduale și posibilități de epurări corespunzătoare“; „Utilizarea antibioticilor în alimentația animalelor în creștere“; „Imunitatea glandei mamare“; „Problema reziduurilor de pesticide în alimentele de origine animală“.

Revista „Mecanizarea și electrificarea agriculturii“ își informează cititorii sîi despre o serie de mașini, dispozitive și utilaje care îi interesează deosebit. Semnificative în această privință sînt articolele care tratează despre reglarea și încercarea pompei de injecție cu rotor distribuitor (tip CAV) de la tractoarele din grupa 400 și combina C12.

A aparut Almanahul ziarului Satul socialist — 1972

Librăria CARTEA PRIN POSTĂ

PRIMIȚI LA DOMICILIU cărți, din toate domeniile de activitate, reproduceri de artă și discuri, adresîndu-vă în scris Librăriei „CARTEA PRIN POSTĂ“ — unitate a cooperăției de consum.

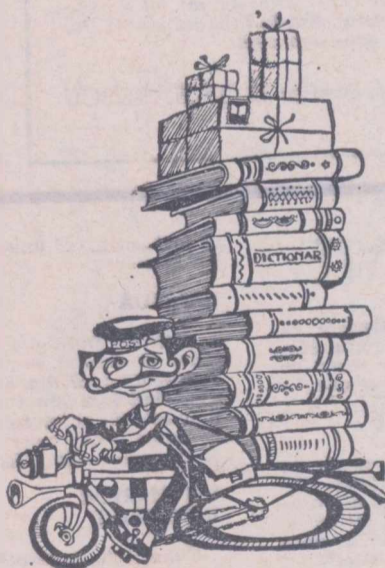
Vă puteți asigura, din timp, lucrările în curs de apariție prin comenzi anticipative.

Plata se face la primirea coletului.

La cerere, librăria vă trimite — GRATUIT — liste bibliografice, prospecte și cataloage.

Rețineți adresa:

Universalcoop — Librăria „Cartea prin poștă“ București, str. Sergent Nuțu Ion nr. 8—12, Sector VI.

RECOOP

POSTA REDACȚIEI

Nicolae PĂȘARARU — satul Simbăta de Jos, comuna Voila, județul Brașov:

La sesizarea dumneavoastră adresată redacției, Direcția județeană de poștă și telecomunicații Sibiu precizează că, începînd cu trimestrul al doilea al acestui an, nu s-a mai primit costul obișnuit al abonamentului. Dacă ați transmis suma respectivă prin altcineva, este necesar să luați legătura cu tovarăsa Ionelia Moldovan, de la Direcția generală agricolă, care a înaintat tabelul cu abonații la publicația „Agricultura“.

Ioana N. Vlad — comuna Vasilați, județul Ilfov:

Privitor la cele relatate vă precizăm că soția are drept la pensie de urmaș dacă soțul era pensionar sau dacă la data încetării din viață indeplinea condițiile pentru obținerea unei pensii.

Pentru a primi pensia respectivă, este necesar ca dumneavoastră să fi implinit 55 de ani ori 50 de ani dacă ați avut 5 sau mai mulți copii pînă la data decesului soțului sau, în sfîrșit, aceeași vîrstă dacă ați avut 20 de ani de căsătorie cu soțul decedat.

Tudor ACATRINEI — comuna Ostra, județul Suceava:

Impozitul datorat de muncitori și funcționari se reduce pentru cei care sînt decorați cu ordine ale Republicii Socialiste România, inclusiv cei ce au fost distinși cu „Meritul militar“. Dacă s-a reținut în plus impozitul respectiv, acesta se restituie în termen de 15 zile de la data constatării plusului, dar numai pe cel mult un an în urmă de la verificarea respectivă.

Anton VASILE — S.M.A. Dudești, județul Brăila:

În conformitate cu prevederile H.C.M. 1932/1969, referitoare la aplicarea noului sistem de salarizare în sectorul agricol, care precizează criteriile de acordare a sporului de vechime, dumneavoastră puteți primi acest spor abia la data de 25 noiembrie 1973, cînd veți împlini condițiile minime de vechime neîntreruptă în aceeași unitate. Adăugăm că prin precizările instrucțiunilor Ministerului Muncii din 1970, privind vechimea în muncă, aceste criterii sînt expuse limpede pentru a fi înțelese și aplicate corect.

În ce privește cele relatate în scrisoarea trimisă redacției, cercetările întreprinse au arătat că nu este vorba de o eroare, ci de o operațiune juridică legală.

Alexandru BILDEA — cooperativa agricolă Zătreni, județul Vâlcea:

Drepturile ce se cuvin cadrelor din cooperativile agricole care urmează învățămîntul fără frecvență la liceele agricole sînt stabilite prin hotărîrea din luna martie 1970 a Comitetului Executiv al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, cu privire la instituirea sistemului de pregătire și perfecționare a președinților, contabililor și brigadierilor din cooperativile agricole.

În conformitate cu prevederile acestei hotărîri, cooperativile agricole suportă cheltuielile de școlarizare (transport, cazare, hrană, retribuție) numai acelor cadre care au aprobat consiliului de conducere de a urma învățămîntul fără frecvență la liceele agricole.

Ion IONEL, Victor DOCHIȚA, Maria MUNTEANU, Aneta RÎNCU și Elena BACIU — Abatorul Bacău:

Prin Instrucțiunile de aplicare a Decretului nr. 167/1955, la art. 153, se stabilește numărul maxim de probe ce pot fi examinate zilnic de un trichinoscopist și anume:

- a) cu trichinoscopul portativ sau cu microscopul, 30—40 probe;
- b) cu trichinoscopul proiector, 60 probe, excepțional 75 probe.

Examinarea cuprinde recoltarea probelor, pregătirea cîmpurilor compresorului și examinarea propriu-zisă.

Teodor GHEORGHE — comuna Fundeni Noi, județul Iași:

În urma verificărilor efectuate de către organele de resort s-a stabilit că nu există familii cu numele indicat de dumneavoastră. Pentru identificare, este necesar să ne comunicați toate datele de stare civilă (prenumele părinților, anul, luna, ziua și locul nașterii).

Alexandru COSTACHE — Medgidia, județul Constanța:

Pensia de bătrînețe se acordă pe tot timpul vieții femeilor care au implinit vîrsta de 60 de ani și au lucrat în cooperativă, realizînd în fiecare an numărul minim de zile muncă stabilit de adunarea generală. Cuantumul pensiei se stabilește în funcție de numărul anilor lucrați în cooperativă.

Intrucît nu ne-ați trimis fișa individuală cu privire la numărul zilelor-muncă efectuate la C.A.P., nu vă putem comunica cuantumul de pensie ce s-ar cuveni mamei dumneavoastră. Adresați-vă de îndată celor ce urmează să întocmească dosarul respectiv de pensionare.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 14 — 20 noiembrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00. Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00. **DUMINICĂ:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: Programul II: 19.15 — Teatru scurt: „Ceasul deșteptător” de R. Avermaete.

LUNI: Programul I: 20.30 — „Omul care a văzut moartea” de Victor Eftimiu.

MARȚI: Programul III: 20.19 — „Justina” de Hela Vuolijoki.

MIERCURI: Programul II: 20.15 — „Operațiunea Gambit” de T. Negoită.

VINERI: Programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Avarul” de Molière.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 16.00; 18.00; 20.05; programul II: 6.00; 14.05; 18.00; 19.00; programul III: 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 9.00; 10.30; 13.15; 16.45; 18.00; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 15.00; 17.05; 19.46; 21.25; 22.00; 23.50; programul III: 17.30; 21.40.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 16.15; 17.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 14.05; 15.20; 17.05; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 11.20; 12.15; 12.50; 15.00; 19.05; 20.30; 21.50; programul III: 21.21.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.41; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.40; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.40; 11.30; 13.15; 15.00; 19.05; 20.50; 22.00; programul III: 19.45.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 12.15; 14.05; 15.05; 17.05; 20.00; programul III: 16.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.35; 11.10; 12.30; 15.00; 19.05; 21.35; 22.45; 23.50; programul III: 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.43; 16.20; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; programul III: 19.20. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.00; 11.30; 12.15; 13.45; 15.00; 19.05; 22.00; programul III: 19.40.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 14.45; 17.30; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 15.45; 17.05; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 22.50; programul III: 21.30.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.15; 10.50; 12.18; 17.05; 19.40; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 10.20; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 11.30; 12.30; 17.50; 19.05; 22.00; 22.30; 22.50; 23.05; programul III: 16.45.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI: ● Principiile eticii și echității socialiste — în viață. Ce înseamnă pentru voi munca (anchetă despre educarea tinerilor din sat în spiritul dragostei față de munca din agricultură) ● Final de campanie: arături pe ultimele suprafețe, efectuate cu răspundere și pricepere ● Creșterea veniturilor reale ale țărănimii în perioada 1971—1975 ● În desene și catrene ● Program de muzică populară; 11.15 — Oaspeți în sălile de concert. Orchestra sim-

fonică de stat a Uniunii Sovietice, dirijor Evghenii Svetlanov; 12.00; — De strajă patriei; 12.30; — Emisiune în limba maghiară; **POSTMERIDIAN:** 13.55 — Fotbal: ROMANIA — CECOSLOVACIA (Campionatul european). Transmisiune directă de la Stadionul „23 August”; 15.50 — Magazin; 16.50 — Film serial pentru tineret: „Planeta gigantilor”; 17.40 — Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean; 18.45 — Finala turneului internațional de handbal masculin „Trofeul Carpați”. Transmisie directă din Sala sporturilor de la Galați. În pauză: la ora 19.15 — 1001 de seri; 20.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.30 — Reportajul săptămîinii; 20.45 — Film artistic: „Mai presus decît aurul” cu Garry Cooper, Maria Schell. Premieră pe țară; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. Programul II: 20.00 — Reîntîlnire cu eroii îndrăgiți din basme: „Căluțul cocoșat”; 20.30 — Film serial: „Cavalerul D'Harmenthal”. Episodul „Fica delfinului”; 21.15 — Teatru liric TV: „Print și cerșetor” — balet de Laurențiu Profeta; 22.15 — BULETIN DE ȘTIRI; 22.20 — Săptămîna culturală bucureșteană.

LUNI: 18.00 — Cîntece populare; 18.15 — Scena; 18.45 — Stop — cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Programul făuririi conștientă a viitorului; 20.20 — Muzică ușoară; 20.30 — Film serial: „Marile speranțe” O ecranizare în cinci episoade a celebrului roman cu același titlu de Charles Dickens, realizată recent de studiourile britanice de televiziune (B.B.C.); 21.30 — Oameni și fapte; 21.45 — Selecțiuni din spectacolele Ansamblului de balet „China”; 22.30 — Din țările socialiste: 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: Programul I: 18.00 — Revista literară TV; 18.30 — Toate pinzele sus! Emisiune pentru pionieri; 19.00 — În atenția opiniei publice: Legea pentru organizarea și conducerea unităților socialiste de stat; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — România'75; 20.10 — Reflector; 20.25 — Voci tinere — muzică ușoară; 20.45 — Premieră TV: „Marin Pescarul” dramă muzicală în două acte de Marțian Negrea; 21.35 — „Să nu uiți, Darie!” Reportaj TV; 21.55 — Avanspremieră; 22.00 — Din muzica și dansurile popoarelor; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Tineri interpreți; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Universitaria; 20.45 — Blocnotes; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — Cărți și idei; 21.35 — Slagăre și interpreți de pretutindeni; 22.00 — Film serial: „Planeta gigantilor”.

MIERCURI: 18.00 — Universal-sotron. Enciclopedie pentru copil; 18.25 — Mult e dulce și frumoasă; 18.40 — Virtuozii ai instrumentelor populare: naistul Radu Simion; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Tragerea pronoeaptes; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — România'75; 20.10 — Melodiile serii — muzică ușoară; 20.20 — „Mă înscriu la cuvînt”; 20.50 — Teledinamoteca: „Balada soldatului”; 22.25 — Teleglob: Contraste braziliere; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — TÎMP ȘI ANOTÎMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Știința agricolă în actualul cincinal ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie. În spiritul și litera legii (respectarea strictă a normelor legale în folosirea nutrețurilor, în gospodărirea fermelor); 19.10 — Ce trebuie să știm despre reumatismul cardio-vascular; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cincinalul în acțiune; 20.10 — Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii; 21.00 — Comișii vestii ai ecranului: „Charlie Chaplin”; 21.30 — Cadran internațional; 22.20 — Pagini de umor: „Cutia Pandorei”; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.10 — Film serial: „Patru tanchiști și un cîine”. Un serial în 21 de episoade produs de Televiziunea poloneză; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — „Cîntecul florilor”. Cîntece și dansuri populare; 21.30 — Biblioteca pentru toți; 22.00 — Seară de balet pe muzică de compozitori români.

VINERI: 18.00 — „Căminul”; 18.50 — Lumea copiilor; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cincinalul în acțiune; 20.10 — Cronica politică internă; 20.25 — Avanspremieră; 20.30 — Mai aveți o întrebare? „Viața embrionară — un univers deschis științei”; 21.15 — Film artistic: Șapte mirese pentru șapte frați; 22.00 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚĂ: 16.15 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia: ● Massai ● Cule olteneste ● Breviar; 21.10 — Film serial: „Invadatorii”, un serial științifico-fantastic; 22.05 — Telediversamente. Dicționar muzical-distractiv: literele „E” — „F” — continuare; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport; 23.10 — Festivalul de romanțe „Crizantema de aur” — Tîrgoviște 1971.

CENTRALA Carbunelui

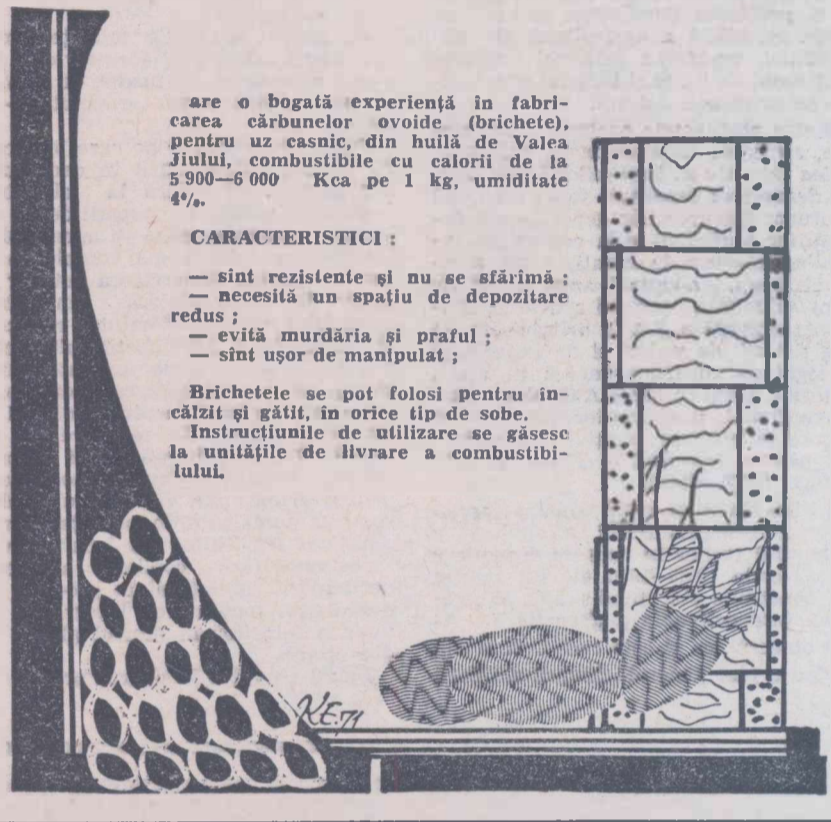
Petroșani
Tel. 1460-1461 jud. Hunedoara
STR. 23 AUGUST NR. 2

are o bogată experiență în fabricarea cărbunelor ovoide (brichete), pentru uz casnic, din hullă de Valea Jiului, combustibile cu calorii de la 5.900—6.000 Kca pe 1 kg, umiditate 4%.

CARACTERISTICI:

- sînt rezistente și nu se sfărîmă;
- necesită un spațiu de depozitare redus;
- evită murdăria și praful;
- sînt ușor de manipulat;

Brichetele se pot folosi pentru încălzit și gătit, în orice tip de sobe. Instrucțiunile de utilizare se găsesc la unitățile de livrare a combustibilului.

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ

Administrația Asigurarilor de Stat încheie asigurări mixte de viață cu orice persoană în vîrstă de la 16 la 60 de ani, indiferent de profesie și locul de muncă. Asigurarea mixtă de viață are un dublu rol: constituie un sprijin material fie pentru cel care se asigură, în cazul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă în urma unui accident, fie pentru familia sa, în caz de deces; dă asiguratului posibilitatea să economisească o sumă de bani pe care o va primi la expirarea asigurării.

Primele de asigurare se stabilesc în funcție de: mărimea sumei asigurate, vîrsta asiguratului la încheierea contractului, durata contractului și a timpului de plată a primelor.

Primele de asigurare se plătesc — de regulă — anual și anticipat. La cerere se pot achita și în rate semestriale, trimestriale sau lunare, de asemenea anticipat.

Ratele lunare de prime pentru fiecare 1.000 lei din suma asigurată sînt următoarele:

Vîrsta la încheierea contractului de asigurare — ani —	Durata contractului de asig., ani : Durata plății primelor, ani :	5	7	10	10	12	12	15	15	20
		5	7	8	10	10	12	12	15	17
16 — 30 inclusiv		17,75	12,50	10,50	8,75	8,25	7,25	6,50	5,50	4,50
31 — 40 "		17,75	12,50	10,50	9	8,25	7,25	6,75	5,75	4,75
41 — 45 "		18	12,75	11	9,25	8,75	7,50	7	6,25	5,25
46 — 50 "		18,25	13	11	9,25	9	7,75	7,25	6,50	5,50
51 — 55 "		18,50	13	11,25	9,50	9,25	8	7,75	6,75	6
56 — 60 "		18,75	13,50	11,75	10	9,75	8,50	8,25	7,25	—

O ASIGURARE MIXTĂ DE VIAȚĂ REPREZINTĂ O MĂSURĂ UTILĂ DE PREVEDERE ȘI DE REALIZARE A UNOR ECONOMII PLANIFICATE PENTRU ORICE CETĂȚEAN

AGRICULTURA PE GLOB

Strategia dezvoltării agriculturii în discuția Conferinței F. A. O.

Correspondență din Roma de la Eugen BUCIUMAN

La 6 noiembrie s-au deschis la Roma lucrările Sesiunii a 16-a a Conferinței F.A.O. Organ suprem director al acestei organizații internaționale din familia O.N.U., conferința are pe ordinea sa de zi probleme importante privind situația mondială a agriculturii și alimentației, problema reformei agrare, programul de lucru și bugetul organizației pe următorii doi ani.

Dintre problemele contemporane majore, strategia internațională pentru al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare constituie tema esențială a tuturor discursurilor generale ale delegațiilor participante la conferință. Abordând elementele esențiale ale acestei strategii, adoptată anul trecut de către Adunarea generală a O.N.U., conferința actuală a F.A.O. prilejuieste un larg schimb de vederi și de experiență în legătură cu transpunerea în viață, în țările membre ale F.A.O. și pe plan internațional, a măsurilor menite să asigure obiectivele esențiale ale strategiei pentru Deceniul al II-lea al dezvoltării (1970—1980).

Realizarea unui ritm mediu anual de creștere a produsului intern luat pe ansamblul țărilor în curs de dezvoltare pe perioada 1970—1980, de cel puțin 6%, constituie obiectivul major al strategiei internaționale a dezvoltării. Acest obiectiv, ca și cele care decurg din el, dau o idee generală asupra amplitudinii

măsurilor convergente ce se cer a fi luate pe plan național și internațional.

În cadrul acestui ritm global este prevăzut ca producția agricolă să crească cu 4% anual, iar producția industrială — cu 8%.

Ca urmare a acestor cadente, produsul intern calculat pe locuitor este prevăzut să crească, în medie, cu 3,5% pe an, iar venitul mediu pe locuitor — cu 2,5% pe an.

Obiectivele sociale pe care le încumbă strategia dezvoltării în deceniul abia început se referă la absorbirea populației active în ocupații de tip modern, în vederea reducerii apreciabile a șomajului și folosirii mai complete a forței de muncă, școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, ameliorarea condițiilor de învățământ, reducerea stimulatoare a analfabetismului, crearea și dezvoltarea de institute științifice și tehnice, elaborarea unor programe coerente în domeniul sănătății și igienei publice, ridicarea nivelului nutriției atât în privința rației calorice, cât și a celei proteice, în mod special pentru grupele de vârstă vulnerabile, sporirea numărului de locuințe și îmbunătățirea condițiilor de locuit, favorizarea bunăstării copiilor, asigurarea participării tineretului la procesul de dezvoltare, încurajarea integrării depline a femeilor în efortul global de dezvoltare.

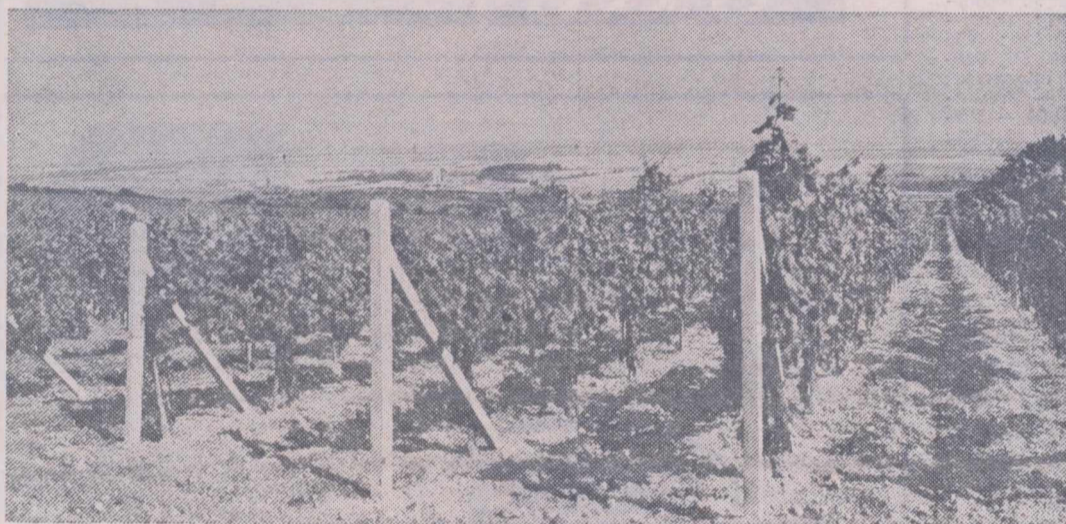
Luând cuvântul în cadrul primei se-

dințe plenare, consacrată dezbaterilor generale, conducătorul delegației române la conferință, Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, a arătat că ritmul de creștere a produsului intern brut de creștere a produsului intern brut de dezvoltare, agricultura — pentru care se estimează un ritm mediu anual doar de 4% — constituie sectorul cel mai important sau, pentru unele țări subdezvoltate, chiar unic al economiei lor naționale.

În condițiile actuale ale tendințelor de mărire a decalajelor economice între țările în curs de dezvoltare și țările dezvoltate, realizarea unor ritmuri ridicate de creștere în economia națională, în cadrul primei categorii de țări, constituie un factor hotărâtor pentru recuperarea, măcar parțială, în cursul actualului deceniu, a rămăniții în urmă a acestora din punct de vedere economic și social.

În acest context, conducătorul delegației române s-a referit la principalii indicatori ai planului nostru cincinal pe perioada 1970—1975 subliniind ritmurile creșterii economice prevăzute pentru agricultură și pentru industrie, politica României de dezvoltare cu precădere a industriei capabile să asigure modernizarea și progresul agriculturii, măsurile sociale privind creșterea numărului locurilor de muncă în economia românească, creșterea veniturilor populației etc. Un loc important a fost rezervat, în intervenția delegatului român, problemelor internaționale, dezvoltării colaborării între țările membre ale F.A.O. Vorbitorul a relevat faptul că relațiile țării noastre cu F.A.O. sint excelente.

Lucrările conferinței continuă.

Imagini din CUBA

Regiunea Guane din provincia Pinar del Rio este, în felul ei, tipică pentru progresul agriculturii Cubei și pentru dezvoltarea pe care o cunosc, în acești ani, zonele rurale ale țării.

Înainte de victoria revoluționară din 1959, Guane era un finut practic nedesțelenit, în care se practica creșterea extensivă a animalelor, un loc izolat de civilizație, cu case risipite ici, colo. Revoluția a adus mari prefaceri în această zonă care a devenit cu adevărat agricolă, o zonă din ce în ce mai binecunoscută pentru realizările sale în creșterea intensivă a bovinelor, potrivit tehnicii moderne. Consecința acestor pași — dezvoltarea în ansamblu a regiunii și creșterea numerică a populației.

Începând din anul 1968, pentru lucrătorii fermei „Simon Bolivar” — principală unitate agricolă a regiunii — a fost construit un adevărat orașel, ridicat în

numai un an. El dispune de sute de locuințe, școală, unități comerciale și alte unități de deservire și un frumos parc. Aici, în acest finut, altădată uitat de lume, se dezvoltă cultura citricelor și a altor pomi fructiferi care ocupă mai bine de 4000 de hectare.

★ În 12 luni care s-au scurs între mijlocul anului 1970 și cel al anului 1971, peisajul economic al Cubei s-a îmbogățit cu un număr mare de construcții diverse, dintre care un șir întreg țin de domeniul agriculturii și al industriei alimentare. Între acestea, se află marile întreprinderi producătoare de zahăr „Uruguay”, „Venezuela” și „Peru” care au fost mult timp largite, 14 uscătorii de orez, centre de aprovizionare și distribuție a laptelui la Moron și Mayari, o întreprindere de prelucrare a cafelei la Fontanar, o fabrică de ulei și un important siloz la Regla, o întreprindere de panificație la Boyeros, o uzină producătoare de drojdii și o fabrică de seruri la Arroyo Arenas.

Pînă la sfîrșitul anului 1971 urmează să fie terminate lucrările de extindere a întreprinderilor producătoare

de zahăr „Antonio Guiteras”, „Urbano Noris”, și „Juan Manuel Marquez”, 18 uscătorii de orez, mai multe centre de pasteurizare, un antrepozit frigorific la Santiago de Cuba, o uzină de făină de pește la Havana, o uzină de înghețăminte și altele. Tuturor acestora li se adaugă cele 15 construcții de baraje, 19 sisteme de irigații și drenaj aflate în curs de realizare, întregind chipul vastului șantier de construcții care este cel al Cubei de astăzi.

★ Actualul an agricol a fost unul dintre cele mai secetoase. Cantitatea de precipitații a atins abia 8 la sută din nivelul mediu. Era firesc ca o atare situație să influențeze negativ activitatea în agricultură. Și, totuși, poporul cuban a găsit resursele necesare ca, printr-un efort deosebit, să anuleze efectele secetei, care poate să survină oricînd. Efortul este îndreptat spre crearea de sisteme hidrotehnice. Între acestea, se află în construcție barajul de la El Buey, care este al cincilea din provincia Oriente. Un alt obiectiv similar, aflat în construcție, este cel de la

Pedregal. În vederea ridicării barajului de la Bayamo se întreprind actualmente studiile și alte lucrări preliminare. Printre lucrările hidrotehnice care urmează a fi date în folosință, în anul viitor, se numără barajele de la Jimaguayu și Camaguey, avînd o capacitate de 200 milioane de metri cubi, cel de la Zaza, cu un miliard de metri cubi, de la Alacranes, cu 400 milioane de metri cubi. Cu excepția acestuia din urmă, toate barajele sint construite în vederea irigațiilor culturilor de orez.

Una dintre culturile care ar fi avut mult de suferit din cauza secetei este tutunul. Datorită amenajării unor rezervoare de apă, în zonele principale de cultură, și faptului că țării au fost sprijiniți de stat cu diverse utilaje, planul de însămînțări a fost depășit cu 55 000 de hectare, suprafețele destinate culturii tutunului au fost fertilizate și s-au luat și alte măsuri. În acest fel, un an secetos a devenit un an normal, în care este de așteptat o producție de tutun mult superioară celei din campania precedentă.

Sava DOREANU

SĂPTĂMINA

VIZITA TOVARĂSULUI IOSIF BANC ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

Marți la amiază a plecat la Moscova Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, care la invitația ministrului agriculturii al Uniunii Sovietice, V. V. Mațkevič, va face o vizită oficială în această țară.

La plecare, pe aeroport, erau prezenți Mihai Marinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerei Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Au fost de față V. I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

★ La sosirea la Moscova, tovarășul Iosif Banc a fost salutat de Vladimir Mațkevič, ministrul agriculturii al U.R.S.S. Au fost prezenți Teodor Marinescu, ambasadorul României în Uniunea Sovietică, și membri ai ambasadei.

★ Tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a avut miercuri o întrevedere cu Vladimir Mațkevič, ministrul agriculturii al U.R.S.S. Cu acest prilej, au fost discutate, într-o atmosferă caldă, prietenească, probleme privind dezvoltarea colaborării între cele două ministere. La convorbire a participat, de asemenea, Teodor Marinescu, ambasadorul României în Uniunea Sovietică.

În aceeași zi, tovarășul Iosif Banc a vizitat, printre altele, unități zootehnice și agricole de lângă Moscova.

R. P. UNGARĂ :
MAI MULTE ÎNGRĂȘĂMINTE
CHIMICE

În R. P. Ungară, consumul de îngrășăminte chimice a sporit, în medie, cu 18 la sută pe an. Printre obiectivele agricole ale actualului plan cincinal (1971—1975), o sarcină importantă o constituie sporirea utilizării îngrășămintelor chimice. Noua uzină de îngrășăminte chimice din Pét, care a și început să fie construită, va permite să se dubleze producția de îngrășăminte a țării în următorii patru ani.

VIROIZII : DE 80 DE ORI MAI MICI DECIT VIRUSURILE

Un specialist de pe lângă Departamentul agriculturii al S.U.A. a descoperit recent existența așa-numiților virozizi. Este vorba despre fragmente de acizi ribonucleici sau dezoxiribonucleici, de 80 de ori mai mici decît cel mai mic virus, dar tot atît de activi ca și virusurile și capabile să dezorganizeze la fel de bine sistemul genetic al unei celule.

Primum viroid a fost descoperit în cursul cercetărilor efectuate asupra bolilor cartofului. Dacă asemenea formațiuni vor fi identificate și ca fiind cauza unor alte boli, în special ale animalelor și omului, este de presupus că aceasta va deschide noi perspective pentru cunoașterea cauzelor exacte ale unor boli în momentul de față insuficient explicate.

O MASĂ PLASTICĂ
AUTODESTRUCTIVĂ

După cercetări de mai lungă durată, cîțiva specialiști suedezi în domeniul ambalajelor au pus la punct o nouă masă plastică care, lăsată la suprafața solului, se descompune complet, sub influența razelor solare, a ploii și a vîntului, în decurs de 6—8 săptămîni. Pentru celelalte mase plastice din aceeași categorie, durata autodistrugerii se ridică la 5 ani.

Se remarcă faptul că noua masă plastică nu lasă nici un fel de urme după incinerare și nu influențează produsele ambalate în saci fabricați cu ajutorul lor.

GINDACII DE HAWAII
IMPORTAȚI ÎN AUSTRALIA

De curînd, vameșii australieni au fost martorii unui neobișnuit import : gindaci de Hawaii. Departamentele de ocrotire a sănătății care fac de strajă cu strănicie în porturile și aerodromurile Australiei, de data aceasta au redus formalitățile vamale la minimum. Insectele exotice sint așteptate aici cu foarte multă nerăbdare, întrucît în ele sint puse speranțe imense.

De cîteva decenii, fermierii din nordul regiunii New South Wales due lupte disperate cu o anumită buruiănă tropicală care le-a invadat pășunile și este foarte otrăvitoare pentru oi și cornute mari. Toate încercările de a stîrpi această buruiănă au fost zadarnice, pînă cînd specialiștii au recomandat gindacii de Hawaii care o folosese drept hrană.